

NOVA DOBA

Cena 12 din

Celje, sreda 12. december 1990

št. 5 – leto XXIV

BAVČARJEVI ŽE TEPEJO

Zeleni Gošnik toži skupščino

Listina, ki je niso podpisali

Novinarji v Evropo, Tuđman pa v Narodni dom

EKSKLUZIVNO:
CELJSKA LISTINA

VOLFAND: MORALA NEMORALE

Sv. Duh na Rakuschevi mizi

VOJSKA VADI ZASTRAŠEVANJE

AUTO plus
TRGOVINA

Čuprijska 9, Celje, tel: (063) 24-025, 24-303
PRAVA TRGOVINA ZA VAŠ AVTO

Obuti maček

VAS VABI
K UGODNIM
PRED-
PRAZNIČNIM
NAKUPOM
OBUTVE

DISKONT

SP. REČICA 63270 LAŠKO
(pri tovarni TIM)
tel. (063) 731-046

Odprto od 7.30 do 19. ure
sobotaž od 7.30 do 17. ure
nedelja od 7.30 do 12. ure

Ne prezrite ugodnega
nakupa:

– olje Zvezda po 15,90
din

– pralni prašek Oskar
po 59,90 din

– moka T 500 1 kg po
4,40 din

– koruza 1 kg po 3,80
din

KOMI – ŽE LETO DNI
VAŠ

NAJBOLJŠI PRODA-
JALEC!

Tujega nočemo – svojega nimamo

DOGODKI V SLIKI

Koledniki. Navkljub Kadijeviću, draginji in vremenu, navzlic plebiscitu, snegu in celjski listini se vendarle premika. Dan za dnem vse bližje k Silvestru. In potem bo vse drugače.

Diplomanti. V Narodnem domu je bila priložnostna slovesnost ob podelitvi diplom 29 absolventom programa Višje pomorske in prometne šole Piran. Gre za prvo generacijo diplomantov tega oddelka celjske delavske univerze, v katerega se je letos vpisalo 227 slušateljev.

Emancipacija. Posnetek prikazuje polovico udeleženk prenoviteljskega shoda neemancipiranih žensk. Prisotne bi naj postale jedro gibanja za večjo družbeno veljavo žensk. Sodeč po posnetku, nekaterim med njimi preostaja le še malo časa.

Sindikati. Po parolo: »brez Tomšiča in Ravnika«, so se na Ptuj sestali predstavniki Neodvisnih sindikatov Slovenije ter predstavnik sindikatov, ki so se izdvojili iz Svobodnih sindikatov Slovenije. Po dogovoru bi se naj lotili organiziranja strokovnih služb, ki jih delavec v resnici potrebuje.

Avcija. V celjski zasebni galeriji Mozaik je bila avkcijna prodaja umetniških del priznanih slovenskih umetnikov. Izkupiček so namenili poplavljenemu muzeju in prizadetemu šolstvu. Iztržili so 100 tisoč dinarjev.

DIREKTOR YU STIPA JE BIL NAJPAMETNEJŠI CELJAN

Jereb poučil
Tuđmana in Kučana

Organizatorji zgodovinskega srečanja Jožeta Volfanda s predsednikom Tuđmanom in Kučanom, so izžareli v vsem svojem sijaju podeželanov in zabitih Celjanov. K sreči so bile izklopljene vsaj televizijske kamere, da se nam, če sta se že predsednika, niso krohotali državljani obeh žepnih državic. Po dogovoru so morali

gostje petkovega zgodovinskega srečanja obeh predsednikov v hotelu Evropa pisno sodelovati v tem trilerju. Razen Dušana Jereba, direktorja YU Stipa. Njemu je Jože Volfand edinemu odstopil mikrofona, da je nato k sreči čisto na koncu Dušan Jereb namesto vprašanja ali vprašanj oba predsednika najprej poučil o njegovem (Jerebo-

vem) videnju Slovenije, Hrvaške in Balkana. Jerebova globokoumno in nadvse poznavalsko podkrepjena razmišljanja so v dvorani najprej izzvala zgražanje in negodovanje, dokler ga s klici in žvižganjem niso prisilili, da se je v vsej svoji pametni veličini sesedel nazaj na stol.

Ravnanje spreobrnjenega

Volfanda bo razumljivejše, če povemo, da je globokoumni Dušan Jereb Volfandov delodajalec in dolžnik. YU Stip, kot lahko preberete na drugem mestu, Volfandu še ni izplačal njegovih Fitness uslug. Zdej je samo upati, da Jože Volfand nima še ducat takšnih dolžnikov, ki bi Celje, Celjane in Slovence predstavljali v takšni luči.

MIRKO KRAJNC: INŽENIR DREV PRIKRIVA RESNICO

Dreva so sodelavci

»Ne razumem, od kod celjskim novinarjem toliko nekritičnosti v zvezi s pisanjem o zadnjih dogodkih v EMO in odstopu gospoda inženirja Marjana Dreva!

Najprej, gospod Marjan Drev ni odstopil, ker ni imel od ničesar odstopiti. Potekel mu je – mandat. Pravi inženir Mirko Tomaž Krajnc, predsednik Izvršnega sveta

celjske občine. »V Novi dobi ste zapisali, se je gospod Drev »pet let trudil...«, znano pa vam je, da on ni bil nikoli prisilni upravitelj. niti da bi v EMO bil pet let! Resnica je drugačna in manj prozaična.

Toda še prej o nekaterih očitkih, ko pravite, kako je bil gospod Drev nenehno pod »prisilo«, kako so se nadenj

pravili strankarski veljaki, kako ga niso podpirali ne Celje in ne Republika in ne banke. Jaz bom povedal le to, pri čemer sem sam sodeloval:

Vsak mesec smo gospodu Drevu na občini pomagali, da je zbral toliko denarja, da je lahko vsaj delavce plačal. Enkrat sem celo prekršil svoja pooblastila, ko sem sam jamčil za posojilo.

Minister Izidor Rejc ni prišel v Celje in EMO, da bi rušil Dreva, temveč za to, da bi EMO rešili. Kot gospod Drev dobro ve, gospod minister Rejc ni podpiral njihove-

ga sanacijskega programa in je bil strogo proti odpušcanju delavcev. In ne zamerite, minister Rejc ne potrebuje gospoda Dreva in EMO, gospod Drev in EMO potrebujejo pomoč ministra Izidorja Rejca.

Res pa je, da je vršilec dolžnosti direktorja inženir Drev zapravil izkupiček za prodano stanovanja, ne da bi dosegel obljubljene in pričakovane učinke. Prav tako je res, da so gospodu Drevu izrekli nezaupnico sodelovalci s tem, da zanj niso glasovali več...«

Kako je zdaj
z devizami?

V bankah vlada prava norišnica. Ljudje v dolgih vrstah pred bančnimi okenci nejevoljno berejo obvestila, vsakih nekaj minut drugačna. Odslej naj bi bilo pri prodaji deviz več reda. Ukrepi so strožji, z njimi želijo preprečiti odtok denarja. Samo iz Ljubljanske banke – Splošne banke Celje je letos odteklo 200 milijonov dinarjev deviznih sredstev.

Vsak državljan Jugoslavije z jugoslovanskim potnim listom lahko mesečno kupi do 1000 DEM, dobri pa pri tem v potni list posebno štampiljko. Toda, pozor. Tudi če kupite samo 100 DEM, dobite zaznamek in ste svojo meseč-

no kvoto izkoristili. S kakšno pravico sme guverner banke zadolžiti in obvezati bančnike, da šarijo po državljano-vem potnem listu? »Če mi boste vtisnili žig, vas bom tožil,« je Jožetu Vebru že zagrozil Peter Kavalarič.

Pri nakupu deviz in pologu na knjižnico ali račun je vsota neomejena, dvigniti pa jo je brez dodatnih stroškov mogoče šele po tridesetih dneh. V kolikor je občan želi dvigniti takoj, to lahko stori, vendar plača 3-odstotno provizijo. In takih je po besedah bančnikov prav dosti.

Ko preteče tridesetdnevni rok, lahko lastnik z deviznega računa dnevno dvigne 1000 DEM.

Opravičilo kolegom

Poklicnim kolegom, ki so zaradi slabe organiziranosti in nesprejemljivega odnosa samovoljnih delavcev Hotela Evropa ob petkovem srečanju predsednikov Hrvaške in Slovenije ostali pred hotelskimi vrati in kljub dolgi poti in stroškom niso mogli v redu, dostojno in pravočasno opraviti svojega dela, se iskrena opravičujem. Obžalujem, da se je kaj takega zgodilo v Celju in Sloveniji.

Predsednica aktiva DNS
Marlen Premšak-Sever

NOVOLETNA UGODNOST
AVTOŠOLE ZŠAM CELJE

Kandidati za šoferski izpit, ki se bodo vpisali v Avtošolo ZŠAM Celje do 28. 2. 1991 bodo imeli naslednje ugodnosti:
– brezplačen tečaj cestno prometnih predpisov
– 5 ur vožnje zastonj

Kandidati za voziško dovoljenje izkoristite to ugodnost AVTOŠOLE ZŠAM CELJE.

Zlata priložnost

V ponedeljek so v celjskem Likovnem salonu odprli prodajno razstavo unikatnega nakita celjske Zlatarne. Odprl jo je Anton Rojec, celjski župan. Vsak razstavljeni del nakita je izdelan le v petih primerkih, cene pa so izredno ugodne, saj je nakit kot unikatna umetnina oproščen prometnega davka. Razstava bo odprta do 15. decembra.

Listina, ki je

REPUBLIKA HRVATSKA
KABINET PREDSEDNIKA
Zagreb, 7. prosinca 1990.

Draft III
NACRT CELJSKOG DOGOVORA (PROTOKOLA)

Na cvrstoj osnovi tisućljetnog dobrosusjedstva i susedstva hrvatskog i slovenskog naroda, od preporodnih dana 1848, pa sve do danas, neprekidno teče dijalog političkih prvaka dvaju naroda, usmjeren na pronalazjenje najpoboljšeg oblika institucionalizacije međusobnih odnosa, na modernim državna i međunarodnopravnim nacelima.

Iz citavog tog razdoblja sponema je vrijedno nekoliko događaja, od kojih se danas posebno prisjećamo "Ljubljanskog kongresa", od 1-3. prosinca 1870.

Stodvadesetu obljetnicu ovog ključnog momenta u povijesti hrvatsko-slovenskog prijateljstva i suradnje obilježavamo u trenutku, kada se demokratski izabrane vlade i vrhovništva Republike Hrvatske i Republike Slovenije zalazu za izradu novog međudržavnog dogovora između naroda i republika dosadašnje SFRJ, na konfederalnim osnovama.

Motivirani istim, visokim ciljevima, kao i hrvatski i slovenski narodni prvaci prije 120 godina, Predsjednik Republike Hrvatske, dr. Franjo Tuđman i Predsjednik Predsjedništva Republike Slovenije, Milan Kučan postigli su, prilikom svog susreta i razgovora, održanih u Celju, 7. prosinca 1990, sljedeći

Dogovor (Protokol)
o namjerama i temeljnim nacelima institucionalizacije budućih odnosa između Republike Hrvatske i Republike Slovenije

Prvo,

da Hrvatska i Slovenija jedna drugoj uzajamno priznaju temeljna prava svake od njih na opstanak, samostalnost (neovisnost), jedinstvo, te međunarodni subjektivitet i stovanje. One se međusobno obvezuju na nemiješanje u poslove unutrasnje nadležnosti, osim kada je to dopusteno pravilima međunarodnog prava ili ovim Dogovorom,

Drugo,

da Hrvatska i Slovenija jedna drugoj priznaju status suverene države i prostornu cjelovitost (teritorijalni integritet); te se obvezuju na uzdržavanje od postupaka koji bi mogli nanijeti metu državnom suverenitetu i prostornoj cjelovitosti jedne ili druge države,

Treće,

da se Hrvatska i Slovenija obvezuju, u svojim novim Ustavima i zakonima, svim svojim građanima, neovisno od nacionalne pripad-

Nepodpisana »celjska listina«

Zdaj je ugibanj konec, istino za podpis o namenih in temeljnih načelih institucionalizacije prihodnjih odnosov med republiko Hrvaško in Republiko Slovenijo v Celju 7. decembra Tudman in Kučan nista podpisala. Bila pa listina je! Bile so celo tri verzije, zadnja je nastala na dan 7. decembra, delovno so jo imenovali Predlog celjskega dogovora (protokola).

O listini so precej vedeli hrvaški novinarji. Razgovor Tudman-Kučan pa je tudi jasno pokazal, da si je hrvaška stran podpis želela in ga je tudi pričakovala. Kot smo lahko zvedeli, uvodoma listina govori o dobrem tisočletnem sosedstvu in spominja na »ljubljski kongres« od 1. do 3. decembra 1870, ki ga na Hrvaškem štejejo kot ključni dokument hrvatsko-slovenskega prijateljstva. O tem je Tudman v pogovoru dejal: »Zgodovina se ponavlja, saj so bila stališča pred 120 leti, kar zadeva Hrvate, Slovence in Srbe, pred 120 leti enako vsaksebi kot so danes, oziroma enako blizu.«

Rezumeti je bilo tudi tako, da bi vse skupaj zgodovina lahko kaj naučila.

Celjski dogovor naj bi služil kot osnova za prihodnje dogovore med obema republikama in za dogovore z drugimi republikami in narodi v sedanji Jugoslaviji. Obe podpisnici bi lahko po lastni presoji sklepali tudi druge dogovore z drugimi državami. Nesporazume bi reševali med seboj s posvetovanjem, spore pa s pregovori. V pismu naj bi se obe državi obvezali, da bosta priznavali in spoštovali pravico vsem pripadnikom drugih narodov v svoji državi, da sodelujejo v političnem odločanju, da imajo pravico do svojega jezika in pisave, kulturne ustanove. Te pravice bosta zagotovili v Ustavi in zakonih.

Poglavitno pa je, da bi obe republikli druga drugi priznali status suverene države na njenem celotnem ozemlju in da ne bi počeli kaj takega, kar bi naredilo škodo takšni suverenosti. To bi pomenilo tudi priznanje obstoja obeh, njuno samostojnost, enakost, spo-

In vendar so podpisali

Celjski razgovor ni minil brez podpisa. V monografiji Celja, ki jo je, tako kot vsem udeležencem uradnega razgovora, podaril celjski župan Anton Rojec, so zapisali: Namesto podpisa celjske listine in se podpisali: Tudman, Kučan, dr. Letica, Volfan, Fekonja (direktor Hotela Evrope), Šarenič, Šifter...

štovanje, mednarodno subjektiviteto. Ne bi se mešali v notranje zadeve druge, razen če je to dovoljeno po mednarodnih normah ali izhaja iz dogovora.

Zakaj Kučan ni podpisal? Predvsem je znano slovensko stališče, da je treba najprej doseči samostojnost in suverenost, saj šele samostojne demokratične države lahko sklepajo dogovore. Zakaj se to nanaša tudi na pismo o namerah, ni jasno, zlasti, ker sta tako Slovenija kot Hrvaška že ponudila vsem v Jugoslaviji konfederalni model ureditve. Res pa je, da Kučan za tak podpis, za razliko od kolega iz Hrvaške, ni imel pooblastil. Bi bilo drugače, če bi dogovori tekli na vladni ravni obeh republik?

Kakorkoli že, celjski dogovor ni podpisan, ni pa tudi zaprt pot, da bo do podpisa prišlo. Najmanj kar je, je treba počakati na slovenski plebiscit.

Hrvati sicer niso bili veseli takšnega razpleta in slišali smo (dr. Letica), da bi celjski podpis obema državama omogočil hitrejše mednarodno priznanje. Zna se zgoditi, da se bodo Hrvati zdaj bolj pospešeno dogovarjali z novim vodstvom Bosne in Hercegovine, ki bo promovirano v kratkem. Eden izmed zagrebških novinarjev pa je celo ocenil, da to, da Kučan ni podpisal listine, pomeni, da Slovenija ne priznava Hrvaški suverenosti.

Kakorkoli že, upajmo, da celjski dogovor brez podpisa ne bo pokazal, da smo Slovenci po nepotrebnem »cviknili« in napravili dejansko zgodovinsko priložnost in da se bo zgodovina izpred 120 let ponovila, da se bodo zadeve ponovno razpletale kot so se tedaj...

SLOVENSKA DEMOKRATIČNA ZVEZA, Občinski odbor v Celju vas

vabi

na letno volilno programsko konferenco, ki bo v četrtek, 13. 12. 1990, ob 17. uri v veliki dvorani Narodnega doma v Celju.

Konferenca bo posvečena tekočim in bodočim družbenim ter političnim vprašanjem in plebiscitu za samostojno Slovenijo.

Zelimo, da bi vam z vašim sodelovanjem ostala naša konferenca v spominu kot prijeten in zanimiv politični dogodek v tem lepem predplebiscitarnem obdobju.

pravzaprav ni:

nosti i drugih razlika, janciti jednaka prava i sloboda,

Četvrto,

da se Hrvatska i Slovenija obvezuju posebno priznavati i postivati puni opseg prava na jednaki postupak, na sudjelovanje u politickom odlucivanju, na jezik i pismo, te na kulturne ustanove pripadnika tvojih naroda i manjina koji zive na njihovu podrucju, u skladu s opcepriznatim normama medjunarodnog prava.

Peto,

da ce Hrvatska i Slovenija odrzavati medjusobne konzultacije u vezi tumacenja i provodjenja ovog Dogovora, a eventualne razlike i sporove koji tim povodom mogu nastati, da ce rjesavati putem medjusobnih pregovora.

Šesto,

da je ovaj Dogovor otvoren i drugim republikama i narodima dosadanjeg SFRJ, odnosno da ne sprecava ni Hrvatsku niti Sloveniju u njihovim odnosima s trecim drzavama, ukljucujuci i pravo sklapanja dvostranih ili multilateralnih sporazuma koji nisu u suprotnosti s ovim Dogovorom, i

Sedmo,

Glavna svrha ovog Dogovora jest da služi kao politicka osnovica i putokaz u daljnjim pregovorima Hrvatske i Slovenije i svih drugih republika i naroda dosadanjeg SFRJ, u cilju postizanja novog medjdrzavnog dogovora, na konfederalnim nacelima.

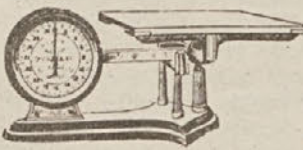
Dovršeno u gradu Celju, 7. prosinca 1990, u dva primjerk, na hrvatskom i na slovenskom jeziku, koji su identični i imaju jednaku valjanost.

Predsjednik Republike Hrvatske Predsjednik Predsjedništva
Republike Slovenije

dr. Franjo Tuđman, v.r.

Milan Kučan, v.r.

Pozor: Ovak radni spis ima značaj državne tajne i ne smije se umazati, distribuirati niti objavljivati bez odobrenja potpisnika!

FOTOKRONIKA

CELJSKA LISTINA 1990

Narodni
dom, 7.
decembra
1990 ob 18.
uri

Jalova slovenska politika

Že res, da je politika tudi svetovnonazorsko vprašanje, da je tudi ideologija itd., toda politika v demokratični družbi, ki jo omejuje na stotine zakonov, je vendarle predvsem večšina. Mnogo dobrega ali slabega za nek narod se lahko zgodi prav v prenosorazmerju z obvladovanjem te večšine. Tako gledano, popolnoma mirno lahko zapišem, da slovenska politika bolj obvlada vse drugo kot ravno taktično vijuganje in strateško preračunljivost. Dokaz je na dlani.

Potem, ko je zaropotal zvezni sekretar za ljudsko obrambo, tovariš general Veljko Kadrijevič, v katerem mnogi doma in tuji komentatorji že vidjo novega jugoslovanskega Jaruzelskega, se je slovenski politiki kar sama od sebe ponudila idealna priložnost, ki pa je ni znala izkoristiti. Poglejmo zakaj?

Kot beli dan je na dlani, da so Kadrijevičeve grožnje Slovencem, češ da jih bo (vnovič) razorožil, voda na mlinu Demosovemu zavzemanju za plebiscit. Če je bil kdo, potem bi ob ustrezni »eksploataciji« Kadrijevičevih boljševidnih retrogradnosti utegnil biti prav prvi mož – JLA daleč najbolj zaslužen za velik odziv slovenskih volilnih upravičencev na plebiscitu.

Toda ne! Slovenska politika je sicer pravilno ravnala, ko se je (ali se še) skupaj s hrvaško zavzela za zamenjavo Kadrijeviča na ministrskem stolčku, to pa je bilo tudi vse. Veliko premalo in docela nemedijsko. Če bi se le malce spoznala na psihologijo slovenskega naroda in če bi le malce prikrojila svoje ravnanje v skladu s tem spoznanjem, potem pač v Sloveniji te dni ne bi smel miniti niti en dan, da ne bi bodisi skupščina, stranke ali katero koli že politično telo razpredalo o Kadrijevičevih grožnjah, katerih cilj je po splošni oceni ustaviti čas oziroma po stari metodi disciplinirati Slovence. Posledica takšnega političnega dela bi bili kar naježeni lasje slovenskih državljanov, ki bi v plebiscitu hočeš nočeš morali videti edino res trdno garancijo za nacionalno samobitnost, državljanske svoboščine itd.

Ker pa slovenska politika tega ni bila sposobna dojeti in potemtakem tudi nič pametnega iz tega iztržiti, ji je pač preostal čas za neumnosti. Namesto da bi delala politiko, je začela pošiljati okrožnice in se iti stare agitpropovske igre. Na posel se je vrgla tako imenovana Staničeva komisija, katere vrli predstavnik Boris Jež bi lahko imel čudovito službo tam nekje do Titove smrti ali le še malce po njej. Nikakor pa ne danes. Če k temu dodamo še skrajno rebulozne izjave ministra Staniča samega, ki je kritiziral sicer lisjaškega Milana Medena in branil svojega varovanca Ježa, potem lahko ugotovimo samo nekaj: to je nov dokaz, da se s politiko lahko ukvarjajo le pravi politiki, medtem ko naj se gredo novinarji pač novinarstvo. Samo pomislimo, kje bi našli resnično pravega politika, ki bi sicer lahko mislil do pičice tako kot Jež in ki bi to za razliko od njega tudi napisal, se pravi, da bi zapustil za seboj vidno sled? Odgovor je en sam: nikjer, kajti pravi politik bi predvsem poskrbel za takšne politične dogodke, ki jih novinarji preprosto ne bi smeli prezreti. In v tem konkretnem primeru, bi mu prišel Kadrijevič, kot smo ugotovili, naravnost prav.

In kakšne so posledice »političnega dela« ministra Staniča in slovenskih politikov? Potem, ko je Milan Meden objavil Ježovo »okrožnico«, se je vsak, še tako zaveden Slovenec, ki ima kaj demokratične krvi pod kožo začel zgražati. Mnogim se je preprosto začelo vse skupaj gnusiti. Celo tisto, v kar nikoli niso dvomili, celo v plebiscit. Politiki, še zlasti Demosovi pa so staknili glave in začeli skrbeti o udeležbi na plebiscitu in zdaj imamo te igre okoli potrebne, navadne, absolutne in kaj vem še kakšne večine, ki je potrebna. Njene poteze, četudi najbolj dobronamerne, so torej docela kontraproduktivne. V čigavo škodo, prosim?

Gošnik sprožil ustavni spor

Razvпита afera velenjskih stanarin, ki je povzročila zlom občinske vlade in mnogim prizadela glavobole – najbolj seveda 7 tisočim najemnikom stanovanj, ki so ali pa tudi ne, za plačilo stanovanja odšteli 92 odstotkov več novcev – bo dobila zaključek na sodišču. Zeleni Velenja so pri Ustavnem sodišču Republike Slovenije vložili zahtevek, da oceni zakonitost sklepov, ki so jih delegati sprejeli na oktobrski skupni seji občinske skupščine.

Takrat so namreč v skupščini razveljavili vladino odredbo o povišanju cen stanarinam in osnovnim komunalnim storitvam ter za tri mesece zamaknili njeno veljavnost. Nove cene so torej začele veljati šele oktobra in ne julija! Zaradi tega je odstopila celotna Dmitrovičeva vlada, ker se ni strinjala, da kdorkoli posega v njene pristojnosti, zlasti pa ne svobodni sindikati.

Za največje je bil spor v poslanskih klopek navidezno zglajen. Vsi naj bi dosegli svoje. Veljakom svobodnih sindikatov Velenja, ki naj ne bi branili zgolj socialni vidik, ampak so sumili, da je posredi nepravilni izračun, je bilo ugodno; vlada je odstopila, dve tretjini najemnikov stanovanj pa že itak nekaj mesecev ni plačevalo v komunalno in stanovanjsko blagajno svojih obveznosti. Sprave pa v resnici ni bilo. Nezadovoljni zeleni se s sklepi skupščine niso strinjali.

V skupščinskih klopek sedijo samo štirje njihovi poslanci in so bili pač preglasovani. Zmeraj pa Zeleni Velenja tudi ne morejo imeti prav. Zato so nezadovoljneži zahtevali preučitev zakonitosti spornih sklepov iz oktobrse seje in so svoja stališča poslali županu, predsednikom zborov, vodstvom strank, družbenemu pravobranilcu občin Vele-

»Lojze, boš videl, da jih bom zajebal in ti bodo plačali stanarine. Tožil jih bom!«

nje in Mozirje, nazadnje pa še neizvoljeni občinski komisiji za statut in pravna vprašanja. To so zaradi tega kmalu na vrat na nos izvolili.

Zeleni Velenja so prepričani, da so sklepi občinske skupščine nezakoniti in neveljavni, da razprava in odločanje o spornih cenah nista bila uvrščena na dnevni red in tudi sicer to ni pristojnost odločanja na skupni seji zborov. Za zelene pa tudi kasnejše mnenje občinske komisije za statut in pravna vprašanja ni zadovoljivo. Kaj drugEGA bi mogli storiti kot da so sprožili ustavni spor.

Komisija za statut in pravna vprašanja je menila, da so sklepi zakoniti in niso sporni niti v procesnem in materialnem pogledu, kajti skupščina lahko razveljavi ali odpravi vsak akt izvršnega sveta, če je ta v nasprotju z njenimi napolitimi in njeno voljo.

Zdaj je zadeva v sodnih

rokah. V Novi dobi se bo mo oglasili še takrat, ko bo republiško ustavno sodišče ocenilo ustavnost velenjskih sklepov. Obenem pa bomo razkrili ozadje in namere posameznih velenjskih politikov.

Usmerjanje novinarjev

V prejšnjih časih so novinarske hiše usmerjali zelo preprosto. Glavne urednike so povabili na komunistični CK in jim razložili, kako in kaj. Zdaj imamo demokracijo in zadeve, kot kaže, potekajo drugače. Boris Jež, sicer novinar Dela, je poslal glavnemu uredniku Dnevnika pismo v imenu »Staničeve« komisije (Stane Stanič je minister za informiranje v vladi RS), v katerem je nekaj »predlogov«, kako pisati o plebiscitu.

Tako je treba dati poudarek tistim, ki govorijo o odcepitvi z naklonjenostjo (ta je posebej močna, saj osamosvojitve še ne pomeni odcepitve!). Časopisi naj ne pišejo o omahljivcih, ki bi radi vedeli, če se odcepitev splača ali ne. Politiki so dolžni dati optimistične izjave (o tem bi moral Jež pisati politikom, ne pa časopisom). Izrabititi je treba poplavo v Sloveniji in to tako, da bo jasno, kako Slovenci pomagamo, z juga pa ne pride nič. Pogovarjati se je treba s Slovenci, ki so pripravljeni zamenjati uniformo JLA za uniformo slovenske vojske (kar za Ježa pomeni, da o Sloveniji brez vojske sploh ni moč več niti razpravljati). Časopisi naj bi »povozili« tudi nekaj časopisnih polemik, v katerih bi »povozili« nasprotnike. Vsak šovinistični napad na Slovence je treba na veliko razbohnati, še posebej, če se to zgodi v Sloveniji. To so sicer »umazani« triki, piše Jež, vendar v naših okoliščinah koristni.

Takih in podobnih predlogov je še več, posebej z opozorilom, naj ne pišejo kot srbska Politika, čeprav sveduje ravno to. Bogve, če Ježa podpira minister Stanič ali kdo drug? No, jasno je, da tako brihtna navodila ne bodo ostala brez odmeva. Zlasti pa je pomembno, če se Jež, skupaj z istomišljeniki, zaveda, da s tem dela veliko škodo Slovincem, da pravzaprav skrbi za to, da plebiscit ja ne bi uspel.

In kaj pravimo pri Novi dobi? Nič, vsak naj razmislija s svojo glavo in naj ne cinca in omahuje. Le sedanja oblast naj da jamstvo, da nova Slovenija ne bo takšna, kot si jo je zamislil v osnutku ustave Demos, marveč takšna, kot jo zahtevajo državljani Slovenije, torej: demokratična, parlamentarna, brez vojske, socialna, človeku in okolju prijazna, s pravicami, kakršne poznajo demokratične države, z zagotovljeno besedo delavcev, ki ne bodo na milost in nemilost prepuščeni novim kapitalistom. Veste, samostojna in neodvisna Slovenija je lahko tudi takšna kot Albanija ali prejšnja Romunija, lahko je takšna kot Irak, lahko je tudi kraljevina...

Hvala donatorjem

MNK Skavti Red Boogie se kot organizator humanitarne prireditve za pomoč bolnišnici po poplavi zahvaljuje mo za pomoč Športno rekreacijskemu centru Golovec za brezplačno koriščenje dvorane. Prav tako iskrena zahvala ostalim donatorjem: radiu Celje in Novemu tedniku, Mini Marketu, Margareti Škrabel s Ceste na Ostrožno, Krovstvu in izolaterstvu Draga Urankarja iz Laškega, Zlatarstvu Kragl iz Žalca, Pekarni Peternel iz Prebolda, Aero Grafiki, Slikopleskarstvu Jerneja Zagoričnika iz Prebolda, mesnici Špilca z Mariborske ceste v Celju, gostilni As, ki jo ima Vinko Arbanas.

felis®

d.o.o.

higienski peski in ostali artikli za male živali

YU 63000 Celje, c. na Ostrožno 90, tel.: 063/33-313, fax: 063/33-338

- popolna hrana za pse in mačke
- šampon za nego psov in mačk (tudi proti zunanjim parazitom)
- higienski posip za mačke

Izdelki Felisa so na voljo v vseh prodajalnah v Sloveniji. Za vse dodatne informacije se lahko obrnete neposredno na proizvajalca!

CIA NAM NE OBETA ROŽNATE BODOČNOSTI

Jugoslovanski poskus je propadel

Ob rojstnem dnevu republike smo iz Združenih držav Amerike dobili tole čestitko: »Pričakovati je, da bo Jugoslavija v kratkem razpadla«. Pesimistični pogled je rezultat obširne analize osrednje ameriške obveščevalne agencije, po svetu znane s kraticami CIA. V njej pravijo, Jugoslaviji preostane še največ 18 mesecev življenja, v popolnem razpadu pa bo verjetno prišlo do krvave državljanske vojne.

»Čim CIA trdi, da boste razpadli, boste zagotovo še stoletja ostali skupaj,« se posmehujejo nekateri ameriški politiki. Nam pa ni do smeha in napovedi agencije niso iz trte izvite. CIA v svoji analizi ne razpravlja o morali in zakonih, ampak s hladnim obveščevalnim jezikom ocenjuje možen razplet na Balkanu. Njeni analitiki ne trdijo kategorično, da bo do državljanske vojne neizbežno prišlo, ampak navajajo niz potencialnih partnerjev na jugoslovanskem etničnem bojišču: Hrvati in Srbi, Srbi in Albanci, Srbi in Makedonci...

Za CIA je glavni krivec za razpad Jugoslavije predsednik Srbije Slobodan Milošević. V analizi je moč prebrati, da je Milošević s svojo agresivno politiko na Kosovu in z nekontroliranim razpihovanjem srbskega nacionalizma

največ doprinesel k današnjemu jugoslovanskemu kaosu.

V ameriških diplomatskih krogih bi težko slišali eno samo lepo besedo o Miloševiću. »Samo cinični demagog je lahko zaradi lastnih političnih ambicij razgledal stara etnična sovraštva,« je v začetku leta 1989 napisal New York Times in poudaril, da je obstanek Jugoslavije odvisen od

miroljubne koeksistence zgodovinsko neprijateljskih etničnih skupin.

Da ugotovimo, kje smo, ne potrebujemo ameriške agencije. Dovolj je, če pogledamo skozi okno. In na licu mesta preverimo tukaj v Jugoslaviji, točneje, v tem, kar je od nje ostalo.

Ženske v hrvaški ustavni kuhinji

Ženske že spet nekaj hočejo. Nekatere v enem izmed zagrebskih predmestij ustanovljajo svoje društvo in ploskajo veljaku HDZ, ki jih povzdiguje na prestol plodnih devic in mater, druge so zaskrbljene zaradi osnutka nove ustave, ki jim že uresničene pravice in svoboščine postavlja pod vprašaj.

Zenska gibanja na hrvaški sceni so trenutno zelo občutljiva, kajti po volitvah, pravijo ženske, se zanje ni spremenilo prav nič. Te dni smo izvedeli, da pripravljajo prvi ženski sabor Hrvatske, žensk in ženskih skupin vseh usmeritev. Idejo so podprle formalne in neformalne ženske skupine in združenja iz Zagreba in drugih krajev repu-

blike. Te skupine so med seboj zelo različne: od Zveze žensk Hrvatske do ženske skupine »Trešnjevka«, ki je s sekcijo »Lila iniciativa«, v kateri negujejo istospolno ljubezen, klofotala družbeni okus.

Glasne so zahteve skupine »Ženska pomoč zdaj«, ki si kot nagrado za požrtvovalno triletno delo (sprejele so 15

tisoč pozivov na SOS telefon za zlorabljene ženske in otroke in pomagale v preprečevanju nasilja v družinah) želi samo ustrezne prostore, da bi lahko z delom nadaljevala.

Pričakujejo tudi nov feministični časopis »Kareta«, ki naj bi se po mnenju nekaterih pojavil že pred desetimi leti.

Količino je število vseh ženskih gibanj, liberalnih in tistih z nasprotnim predznakom, bo najverjetneje pokazal šele 1. ženski sabor.

Ena od iniciatorok sabora je

Neodvisna zveza žena, katere članica je tudi Đurda Knežević, sicer precej znana po svojem delu v Sociološkem društvu Hrvatske. Po njenem mnenju so v osnutku ustave sporne predvsem izjave kot »zakon in družina pod posebno zaščito države« ali »nedotakljiv dom« ipd. Sprašuje se, kaj pomeni »nedotakljiv dom« v primeru družinskega nasilja – morda to, da je prepovedano posredovati ali se vmešavati. »Ustava mora biti enoznačna, nedvoumna, ne smemo je tolmačiti tako ali pa malo drugače«, pravi Đurda Knežević.

Orwellovske metode razjedajo črnogorske duše

Javno tožilstvo Črne gore je dobilo kazensko prijavo, ki jo je sprožil glavni odbor Demokratske stranke zoper republiškega sekretarja za notranje zadeve, generalnega direktorja javnega podjetja PTT prometa Črne gore in vseh vodje podružničnih organizacijskih enot Republiškega sekretariata za notranje zadeve. Razlog: utemeljen sum, da prisluškujejo pogovorom meščanov, komur in kadarkoli hočejo.

Ključni vhodnih vrat vsake pošte v republiki, ki ima telefonsko centralo, so v rokah sleherne enote Republiškega sekretariata za notranje zadeve: ob vsakem času lahko vstopijo in počnejo, kar želijo. V njihovih krempljih je

poseben prostor s prisluškovalnimi in snemalnimi napravami, v katerega so speljani kabli vseh naročnikov. Ključne od teh prostorov ima izključno policija!

PTT podjetje Črne gore je zahtevalo prekinitev orwe-

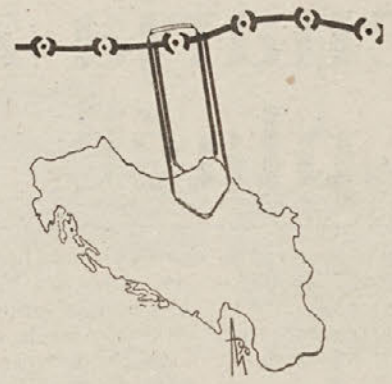
lovske prakse in sprejeli so sklep, da morajo organi za notranje zadeve vrniti ključe od poštnih prostorov. Temu seveda niso ustregli. In na dan je prikukala salomonska rešitev: na vrata prostorov za prisluškovanje bodo montirali dodatno ključavnico, tako da bosta morala že vstopiti dva – uslužbenec policije in poštni uslužbenec. Skupaj bosta lahko snemala in prisluškovala pogovore! Duše meščanov ostajajo odprte...

Napravili pa so korak na-

prej s prizadevanjem, da bi prisluškovanje službo kot v vseh demokratičnih državah po svetu najstrožje nadzorovalo sodstvo in ne policija, kar je edini način, da preprečijo prehude zlorabe.

Demokratična stranka sumi, da je stranka na oblasti v dogovoru s službo za notranje zadeve in da uporablja umazane metode v predvolilni kampanji. Demokrati se sprašujejo, če bodo volitve potemtakem sploh legitimne.

Po (kmh...) domovini

Ljubljana: V slovenski socialdemokraciji je vse večja gneča. V Cankarjevem domu so ustanovili Socialdemokratsko unijo Slovenije. Njen predsednik dr. Rastko Močnik.

Ljubljana: Zakon o plebiscitu je že v republiški skupščini. Opozicija vztraja, da je sprejeta odločitev, za katero je glasovala večina vseh upravičencev.

Ljubljana: Republiški sekretariat za ljudsko obrambo je sprejel ukrepe, da bi preprečil presenečenje.

Ljubljana: Pred republiško skupščino se je na protestnem shodu zbralo okoli 300 Trendovih kupcev.

Beograd: O izidu srbskih volitev bodo odločali neopredeljeni.

Sarajevo: V BiH skoraj popoln triumf nacionalnih političnih strank. Republiška volilna komisija je objavila uradne rezultate volitev.

Ljubljana: Odložili so podražitev elektrike. V Sloveniji naj bi se podražila 1. januarja.

Zagreb: Končala se je splošna stavka hrvaških kovinarjev.

Ljubljana: Poslanci so po skrajšanem postopku podprli sveženj aktov, ki napovedujejo davčno reformo.

Kranj: Sklep o uvedbi stečajnega postopka je postal polnomočen. Višje sodišče ni ugodilo pritožbi Elanovih upnikov.

Zagreb, Ljubljana: Slovenska in hrvaška vlada zahtevata odpoklic generala Kadrijevića.

Skopje: Nobena od makedonskih strani nima potrebne večine, da bi svojem kandidatu zagotovila mesto predsednika.

Ljubljana: Trend spet izpadel iz skupščine, zbor občin problematike problematične firme ni uvrstil na dnevni red.

Knin: V Kninu organizirajo enotno državo Srbov, Hrvaške in Bosne in Hercegovine.

Beograd: Kadrijević s silo gre nad silo. Vojska bo, pravi, razorožila vse oborožene skupine izven enotnih oboroženih sil SFRJ.

Ljubljana: Italija bo spoštovala odločitev Slovenije, je zadržal italijanski zunanji minister Gianni De Michelis, na obisku pri nas.

Beograd: Narodna banka Jugoslavije je ukrepala mimo skupščine. Viceguverner Vukašin Marković zavrača očitke, da je banka povzročila zastoje v gospodarstvu.

Zagreb: Po anketi zagrebskega Danasa je več kot polovica vprašanih za plebiscit na Hrvaškem.

Ljubljana: Po operaciji slepiča je Lojze Peterle že v domači negi.

Ljubljana: V Sloveniji je vsak mesec za dva tisoč oseb več brezposelnih.

Titograd: V Črni gori vlada politični teror. Komunisti v predvolilnem boju ne zbirajo sredstev.

Ljubljana: Slovenska vlada je v skupščino poslala obsežno gradivo, v katerem je prikazan njen pogled na plebiscit in osamosvojitve Slovenije.

Beograd: Kmetom naj bi odložili vračanje posojil.

Ljubljana: Trajnejši zakon o obrambi in zaščiti bo možen po plebiscitu.

Ljubljana: Slovenski železarji ta mesec med stečajem in rešitvijo.

Beograd: Utrip predvolilne Srbije: po anketah vodi Milošević.

Nova Gorica: Carinske cone zahtevajo davčne olajšave in določene ugodnosti, so rekli na posvetu v Gorici.

Ljubljana: Ukaz ne bo izpolnjen. Načelnik generalštaba Blagoje Adžić je svoje pismo o nabornikih poslal na napačen naslov.

Beograd: Srbske opozicijske stranke so sprejele pravila o vedenju strank v času volitev in v parlamentarnem življenju.

Ljubljana: Slovenci bodo 23. decembra glasovali, ali so za samostojnost in neodvisnost. Odločitev bo sprejeta, če bo zanjo glasovala več kot polovica upravičencev.

Beograd: Ob pomoči tujih strokovnjakov so pripravili program sanacije bank.

Beograd: V Srbiji je padla prva žrtev predvolilnega boja.

Ljubljana: Brez Elana ni denarja za izplačila hranilnih vlog Les d. d. Ljubljana. Varčevalci se lahko le jezijo.

Ljubljana: V slovenskem glavnem mestu je bila ustanovna konferenca Svetovnega slovenskega kongresa za Slovenijo.

Ljubljana: Janez Janša opozarja na možne provokacije JLA. Pripadniki JLA imajo menda navodilo, da lahko uporabijo tudi plinska sredstva in strelno orožje.

Kranj: Imenovali so novega stečajnega upravitelja Elana To je Igor Triller.

Jesenice: Jeseniški železarji ostajajo doma. Tovarna nima denarja za nakup surovin.

Ptuj: Konference samostojnih sindikatov za zdaj ne bo sodelovali pa bodo pri skupnih programih.

Zagreb: Hrvati so pripravili protiukrepe. Sabor je razpravljal o zaščitnih ukrepih zaradi srbskega protekcionizma.

Ljubljana: Koroški Slovenci so za poplavljenec podarili ž milijon šilingov.

TUDI KONUSU POKAJO ŠIVI

Denarja zmanjkuje že za plače

V Konjicah se šibi pod bremeni še en paradni konj: Konus. Zdaj tudi nagrada AVNOJ več ne pomaga, proizvodnja upada, denarja ni niti za plače.

V Konusu je spet prišlo do

zamika izplačil osebnih dohodov delavcem. Nelikvidnost je vse večja, primanjkuje pa že dela. Tako je vodstvo odločilo, da delavci ne bi en dan namenili solidarnosti do poplavljenih, temveč bi za to

darovali en dan dopusta. Zaradi pomanjkanja denarja po vsej verjetnosti do konca leta ne bo možno uresničiti sklepa delavskega sveta, da bi stotim delavcem dokupili leta za

predčasno upokožitev. Vprašljiva je tudi naložba 150 milijonov dinarjev v izgradnjo lastnega razvojnega centra, s katerim bi zaokrožili posodobitev Konusa.

NA DOBRNI BODO GRADILI PRIZIDEK

»Učinkovito« varovanje vrelcev

Naš SO Celje si bo kmalu iznašel dokument, ki bo dovolil Zdravilišču Dobrna zgraditi prizidek med novim hotelom in nekdanjo depandanso Beograd, sedanjo hvilo Higija. V prizidku bo med drugim 50 dvoposteljnih sob. Ker gre za termalno zdravilišče, morajo seveda pri tem paziti na vrelce. Občina je že več let zahtevala, da jih zdravilišče ustrezno zaščiti, to pa pomeni, da mora imeti z odlokom zaščiteno območje. Pokazalo se je, da tak dokument Zdravilišče že ima in

sicer od leta 1962. Odločbo je izdal takratni svet za zdravstvo Ljudske republike Slovenije. Odločbo so izdali kar po opravljeni razpravi s tedanjim sekretariatom za industrijo in obrt, z republiškim rudarskim inšpektoratom in geološkim zavodom.

Meje širšega območja potekajo po meji katastrske občine Klanc, po zunanem robu parcel zaselka Parož, po zunanji meji katastrske občine Zavrh, Gorica, po zunanji meji zaselka Pristava, Spodnja Lokovina, Zgornja Loko-

vina do zaselka Loke.

V zaščitnem pasu smejo opravljati le tista rudarska dela, s katerimi se strinja zdraviliški svet. V širšem pasu ni dovoljeno delati kaj takega, kar bi vplivalo na zdravilna sredstva Zdravilišča, kot je na primer kopanje vodnjakov, globoke kanalizacije, niso dovoljena globinska sondažna vrtnanje, globinska razstreljevanja, kopanje posebno globokih temeljev, odpiranje gramoznic in kamnolomov. V odločbi pa tudi predlagajo, da okoliške gozdove

razglasijo za varovalne gozdove.

Ni kaj, učinkovita zaščita, zlasti glede »globokih« posegov. Kot razume direktor zdravilišča Stane Bizjak, bi morali temelje kopati kak kilometer globoko, da bi prizadeli vrelce, enako globoko bi morali položiti kanalizacijo ali izkopati vodnjak.

Zanimivo je, da bo takšna odločba za celjsko občino zadostovala, saj postopek za možnost gradnje prizidka nemoteno teče naprej.

DO KONCA LETA 1992 V PEČOVNIKU

Prepolovljeno pokanje

Do konca leta 1992 si bodo delno oddahnili v Pečovniku in Zagradu. Takrat bodo namreč ukiniteli tamkajšnji kamnolom. Pokanje ne bo več. Bo pa še pokalo na vojaškem strelišču, pa psi bodo lajali.

Zagrad je sicer »biser« celjskega urbanizma, saj so strokovnjaki poskrbeli, da so na istem kraju mirno naselje, kamnolom in strelišče. Kar zadeva strelišča, naj bi objekte preselili za 18 metrov proti jugu, na mestu, kjer so sedaj strelske lope pa bodo uredili parkirišče. Če... V JLA najbrž kar skačejo od zadovoljstva, da bodo smeli strelišče prestaviti za celih 18 metrov, torej niti za 20 ne.

Do leta 1992 bo kamnolom delal le na minimumu, tako da ne bo gospodarske škode. Odlok, ki to ureja pa tudi pravi, da vsak poseg v prostor, ki bi pritegnil večji motorni promet, ni dovoljen. To lahko tudi pomeni, da ne bi

smeli več streljati, saj s tem posežejo v okolje, da dobijo material, po katerega pridejo pač tovarnjaki. No, najbrž ni mišljeno, da bi material vozili s konji ali voli.

Kakorkoli že, v Zagradu se prebivalcem obeta bolj človeško življenje. Če bomo v Sloveniji poskrbeli za državo brez vojske, bo kmalu rešen tudi problem strelišča. No, ostali pa bodo objekti za kinološko dejavnost (vzgoja in vzreja psov), ki jih bodo šele uredili. Pasji lajež bo najbrž manj moteč kot streljanje v kamnolomu ali »nažiganje« vojske na strelišču. Bi pa ne bilo narobe, če bi v odlok napisali, da ne bo moč vzgajati psov za policijske potrebe. Zlasti ne za primere, ko pse naučijo, kako je treba umiriti civilno prebivalstvo v izrednih razmerah, kakršnih pa osnutek nove slovenske ustave predvideva v največji količini.

Stoletnica športa

V Celju bodo te dni proslavili stoletnico organiziranega športa. Poplava je sicer odnesla največjo prireditel, ki so jo pripravljali ob tem jubileju, to je prireditev, na kateri naj bi podelili tudi letošnja Bloudkova priznanja, vseeno pa bo nekaj prireditev v počastitev tega jubileja. Ob tem pa so v Celju tudi izdali almanah ob stoletnici športa.

Že sam almanah pokaže, da je le nekoliko vprašljivo, če so se v Celju pravilno odločili za rojstni dan organiziranega športa. Kot ta datum so namreč določili ustanovitev slovenskega Sokola, predhodnika TVD Partizan Gaberje. Stremeli so namreč za tem, da bi pri tem upoštevali slovenskost; pred tem so namreč v Celju delovala že mnoga nemška

športna društva – ali pa mešana.

Seveda so lahko pomisleki, če so Celjani izbrali pravi datum za začetek organiziranega športa. Še posebno, ker je za razvoj športa v Celju že izredno pomembno turnirsko društvo, še posebno zato, ker se je zavzemalo za uvedbo telesne vzgoje v šolah. Pri tem so tudi uspeli in tako prispeva-

li k razvoju športa med mladimi. Pa tudi nekatera navidezno nemška športna društva so združevala veliko Slovencev in so ti tudi dosegali dobre rezultate.

Nekateri menijo, da bi morda datum začetka organiziranega športa v Celju predstavili še nekaj desetletij nazaj, če bi se o tem odločali v še malo bolj prenoviteljskem času.

Blažev žegn

Akcija za zbiranje denarja za operacijo malega Blaža Skornška iz Laškega, ki so jo sprožili novinarji celjskega Novega tednika, je le ena izmed mnogih, ki so se jih v preteklosti že lotevali slovenski novinarji. Žal prav gotovo tudi ne zadnja. Slovenci se sicer radi pohvalimo, da imamo navkljub težkim časom in ob pomanjkanju denarja svoje zdravstveno varstvo urejeno prav po vzoru razvitega sveta in še bolj, kar po vzoru socialno visoko razvitih dežel. Gotovo je pohvale vredna prav vsa solidarnost podjetij in posameznikov, ki sledi podobnim novinarskim akcijam. Ampak kaj, za vraga, je narobe z deželo, kjer morajo življenja reševati novinarji? Kaj je narobe z državo, v kateri lahko novinarji v tednu dni zberejo denar za operacijo Blažka v Londonu? Zakaj takšnih in podobnih akcij, ne glede na podcenjujoč odnos nekaterih ljubljanskih specialistov, javno ne podpre tudi ministrstvo za zdravstvo? Zakaj sklad, v katerega za svoje in tuje zdravje vsi prispevamo, cinično spravi skupaj le zagotovilo, da bodo Blažku in njegovim povrnili stroške, če Blažek operacijo preživi? Mnogo, mnogo stvari je gnilih v takšni državi...

Medtem, ko novinarji celo podpiramo porajajočo se podjetnost slovenskih zdravnikov, ki ustanavljajo zasebna podjetja za zdravstveno svetovanje, hodijo honorarno operirati v Avstrijo in mimo vrst v čakalnicah znancem in pomembnim ljudem pišejo recepte in določajo datume operacij, tu in tam izvemo tudi za otroka, ki mu lahko pomaga le draga operacija v tujini, za dekle, ki ji vid lahko vrne le alternativna medicina...

Namesto, da bi se skupaj z naprednimi in svoji zavezi zvestimi zdravniki zavzeli za preureditev zdravstvenega varstva v takšni državi, znamo le zasukati peresa ob tistih redkih tragičnih primerih, ki nam pridejo na ušesa, in besede ubrati na mile viže sočutja. Prenehajmo že s tem nezavednim podpiranjem medicinskega in socialnega cinizma, vrzimo kamen v mlako in skalimo spanec debelih krapov. Pomoč Blažu je le kaplja v morje krivic, ki odločajo o življenju in smrti. Je Blažev žegn za vse, ki jim domača uradna medicina ne more pomagati, novinarji pa zanje ne vemo...

Z novinarske konference v Hotelu Celeia ob predstavitvi almanaha o stoletnici športa v Celju

Srbski dolgovi

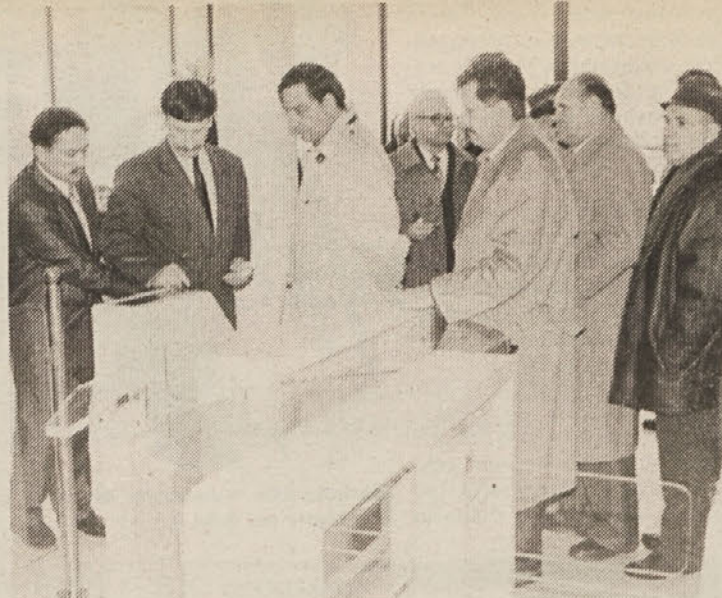
Srbska podjetja so ta čas velenjskemu koncernu Gorenje dolžna kakih 200 milijonov dinarjev ali približno 30 milijonov nemških mark. V Gorenju se že veselijo bližnjega plebiscita in kasnejše odcepitve Slovenije, ko bodo lahko srbski dolg terjali od slovenske vlade.

Obsotelje praznuje

Trideset let sanj, trideset let prepričevanj, trideset let dopovedovanj, trideset let vztrajnosti—Terme v Atomskih toplicah. Eden najlepših spomenikov do onemoglosti vztrajnih ljudi.

Spomenik Obsoteljčanov Slovincem. Pomnik ljudem, ki ne verjamejo v jutri, kot so verjeli dr. Kuhar, oče imena Atomskih Toplic, dr. Rudi Lešnik — Obsoteljski, ki ni dočkal tega veličastnega trenutka, ko je osiveli Franc Reiner, oče toplic in neutrudni bojevnik za to od Slovencev pozabljeno dolino, prerezal simbolično vrvico.

Prišli so nekdanji in sedanji veljaki, da bi razumeli pesem Jožeta Brileja, ki so jo recitirali malčki in jih je naučila Veronika Korber. Videli so delo arhitektke Anice Privšek in izdelek anonimnih rok delavcev Ingrada in stotero drugih, za katere ne bo nihče nikoli izvedel imena in od katerih bo le redko kateri kdaj svoje utrujeno telo namočil v tamkajšnjo zdravilno vodo. Toda Terme so tu in Obsotelje z njimi.

KAJ BO DOLETELO VELENJČANE?

Novice po kabljih do domačega fotelja

Začelo se bo: v ponedeljek, 17. decembra 1990, bo ob 19.30 po kabljih velenjske kableske televizije stekla prva lokalna televizijska oddaja. Trajala bo slabo uro, gledalcem pa bo v sliki in besedi predstavila nekaj aktualnih, lokalnih novic in dogodkov.

V velenjskem VTV studiu, od koder zdaj 24 ur na dan oddajajo sporočila na video straneh, bodo torej odslej oddajali tudi neposreden, živ program za gledalce na področju Velenja in okolice. Sprva bo tega za približno tri ure na teden – oddajali bodo vsak ponedeljek, sredo in petek – kasneje ga nameravajo oblikovati še več, pač glede na potrebe in možnosti.

»Bomo popolnoma neodvisna televizija, ki bo gledalcem ponudila gledljiv in informativen program«, pripoveduje direktor VTV studia, **Rajko Džordžević**, ko nas vodi po prostorih lokalne televizije na Kardeljevi ploščadi (v Stantetovi 2) v Velenju.

V pritličju je poleg Veleto-nove trgovine že pripravljena redakcijska pisarna, čeprav na velenjski televiziji zaenkrat ne bo zaposlenih novinarjev. To delo bodo opravljali novinarji Našega časa oziroma velenjskega Centra za informiranje in propagando, s katerim se je VTV studio že dogovoril za tesnejše sodelovanje, pritegnili pa bodo, seveda, še sodelavce od drugod.

Studijski prostori so v kleti. Tu je že pripravljen sinje moder snemalni studio, iz režije pa zaenkrat oddajajo sporočila na video straneh. To oddajanje je neprekinjeno, štirinadvajset ur na dan.

»Zanimiva je ugotovitev, da je odziv na vabila, objavljena na video straneh, celo znatno boljši kot takrat, ko so vabila delili še po domačih

Predpogoj za start lokalnega televizijskega programa je določena razvitost kableskega televizijskega sistema. V Velenju je trenutno 7169 kableskih priključkov.

»Desettisoč priključkov v prihodnosti najbrž niso pretirane želje, če upoštevamo, da Šoštanj še ni pokrit,« razmišlja Igor Simončič, direktor Velkoma, mešanega podjetja, ki ima na skrbi razvoj in vzdrževanje kableskega sistema v Velenju.

Gorenje, ki je v tem podjetju zastopano z več kot polovico kapitala, si je največ izkušenj pri izgradnji kableskega sistema pridobilo med sarajevsko olimpiado, ko so opremili dve olimpijski vasi in pokrili tudi vsa prizorišča. Ta posel se jim je v tej republiki bogato obrestoval, saj so tudi kasneje v Bosni in Hercegovini zgradili še precej sistemov.

pisemskih nabiralnikov,« pravi direktor Džordžević.

Kot že rečeno, bo iz teh prostorov v ponedeljek stekla prava velenjska lokalna oddaja. Na policah je že nekaj kaset s posnetim dokumentarnim programom, ki ga bo VTV studio Velenje v prvih oddajah predstavil svojim gledalcem.

VTV se je namreč že dokaj uveljavil s produkcijo dokumentarnih filmov, video in reklamnih posnetkov. Tako smo njihove izdelke že lahko spremljali na slovenski televiziji. Med drugim so sodelova-

li tudi pri neposrednem televizijskem prenosu srečanja Tudman-Kučan v Celju. Zanimiv je tudi glasbeni spot, ki so ga posneli za avstrijsko-špansko koprodukcijo. Z dvema snemalnima ekipama so dokumentirali katastrofalne poplave na območju, posneli so tudi film o posvetitvi cerkve Sv. Duha v Celju, če naštejemo le nekaj projektov.

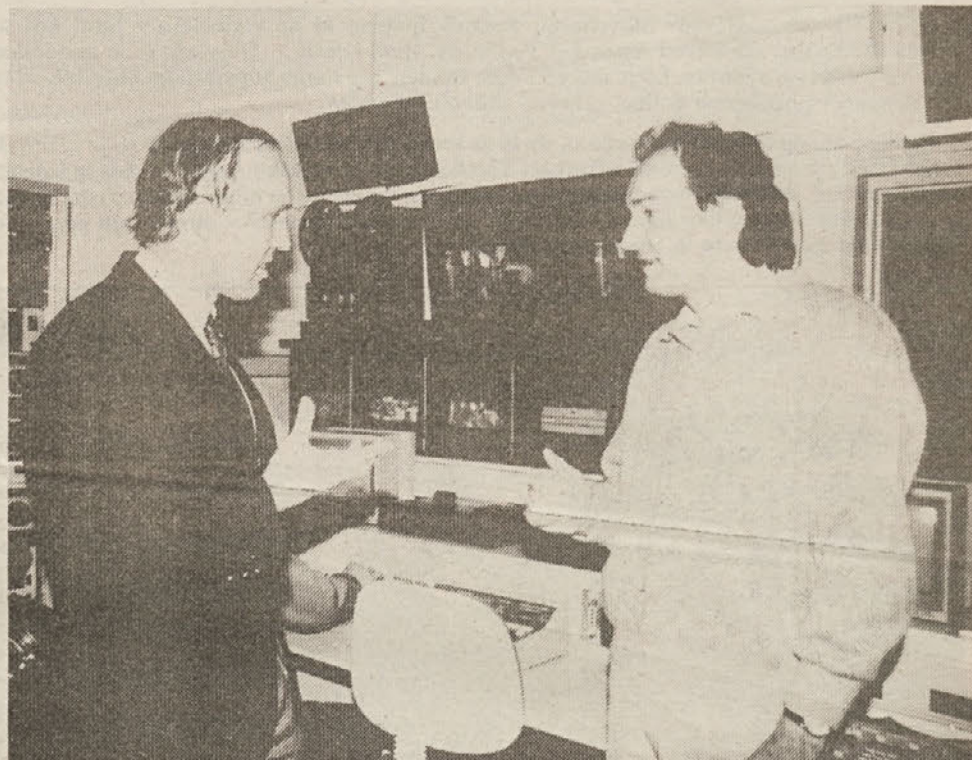
Sčasoma bodo skušali oblikovati tudi kontaktne zabavne oddaje, ki bodo prijetno popestrile program.

»H gledanju bi radi pritegnili čim več gledalcev vseh struktur. Na ta način bodo tudi informacije dosegle čim večjo število ljudi, kar je, seveda, naš cilj,« pravi Džordžević. »Naš program bo komercialen program, tržno zanimiv in konkurenčen.«

Kako je pravzaprav Velenjčanom uspelo v sorazmerno kratkem času priti do svojega programa?

Ob pravem času sta se na istem kraju znašla zasebni in družbeni interes in povezala svoje želje, znanje in potrebe. Tako je nastalo mešano podjetje VTV studio, v katerem kapital združujeta zasebnik Džordžević in Gorenje servis.

Produkcija studia služi med drugim tudi za potrebe Gorenja: predstavitev firme in njenih izdelkov oziroma uslug

Igor Simončič, direktor Velkoma in Rajko Džordžević, direktor VTV studia

ter za interno izobraževanje.

Direktor Džordžević je zaenkrat edini zaposleni velenjski televizijec. V začetku obstoja lokalne televizije se mu bosta pridružila še snemalec

Gledalci v Velenju lahko preko kableske televizije trenutno spremljajo trinajst programov. VTV bo temu dodal še živi program. Na istem kanalu bodo predvajali tudi filme, v ostalem času pa bodo oddajali video strani.

Kamera teče – snemalec Milan Marič pri delu.

Montažer Dušan Marič demonstrira svoje delo glavnemu uredniku Nove dobe, Srečku Šrotu.

Milan Malič in režiser Igor Prodnik.

»Del ekipe, ki sodeluje pri VTV studiu smo pol leta usposabljali v MKS Studiu v Celovcu, s katerim tudi uspešno sodelujemo. Ker sodelujemo s sposobnimi sodelavci, smo si že uspeli ustvariti dober imiž. Tako so nas tudi na TV Slovenija sprejeli kot resne partnerje in dogo-

vorili smo se za sodelovanje.« Velenjski studio bo hkrati tudi televizijsko dopisništvo televizije Slovenija, Yutela in drugih postaj.

»V Sloveniji se dogovarjamo o združitvi lokalcev v tretjo televizijsko mrežo. Razmišljamo pa tudi o ustanovitvi območnega televizijskega centra. Celjanom smo že

predlagali skupen projekt za ustanovitev regijske televizije Celje, saj z izkušnjami in opremo gotovo prednjačimo pred njimi.«

Načrti velenjske televizijske ekipe pod vodstvom Rajka Džordževića, so – gledano na dolgi rok – smeli in velikopotezni. Toda tudi realni, saj upoštevajo načelo, da napredujejo in se razvijajo korakoma, a temeljito.

Ob startu novega lokalnega programa pa lahko zapišemo: Velenjčane bo to pot doletelo nekaj dobrega.

Tu nastajajo video strani. Riše jih tudi Boštjan Božič, sicer tretješolec na srednji računalniški šoli.

Kableski priključek v Velenju stane 350 nemških mark, preračunanih v dinarje. Plačati je treba še 1000 dinarjev prispevka. Tam, kjer je treba do vtičnice potegniti več kot trideset metrov kabla pa so stroški nekoliko višji.

SPOMINSKI PARK KUMROVEC NA RAZPRODAJI

Muzej, šola, hotel ali... kaj?

Kakšna bo usoda spominskega parka Kumrovec, edinega etničnega parka v sosednji Hrvatski? Zrahljana federacija in spremembe v družbeni ureditvi so Kumrovec potisnile pred zid: ali bodo bistveno spremenili način poslovanja ali pa... Kustosi iz delovne enote Staro selo so v tem prepoznali možnost za uresničitev svojih sanj, za osamosvojitve v zasebno muzejsko ustanovo. Pripravili so elaborat, s katerim utemeljujejo to svojo zahtevo.

Spominski park, ki je kompleks 37 stanovanjskih, gospodarskih in pomožnih objektov, predstavlja z etnografskim in zgodovinskim izročilom (stare obrti, sejmi, poroke ipd.) dokaj celovito kulturno in ustvarjalno podobo prebivalcev hrvatskega Zagorja na prehodu iz 19. v 20. stoletje. Zraven sodi tudi memorialni del – Titova rojstna hiša. Staro selo si je v letu 1989 ogledalo 206.095 obiskovalcev, od teh 10.500 tujcev iz Avstrije, Nemčije, Italije, Madžarske in Češke. Tudi letos obisk kljub nekaterim spremembam ni bil znatno manjši, kar je bila zelena luč za kustose, da bi lahko

tudi samostojno uspešno poslovali. Zato se njihov elaborat v veliki meri nanaša na tržno gospodarsko orientacijo, le delno računajo na denar iz skladov. Želijo negovati in spet obuditi že nekoliko pozabljene običaje in narodno izročilo, hkrati pa iti v korak z dosežki najnovejše umetnosti. Vzor so jim podobna etno-naselja v Evropi, ki z ustreznimi vlaganji postajajo atraktivna za turiste in prinašajo tudi dober dobiček.

Muzejski svet Hrvatske je pred kratkim odobril idejo o samostojni muzejski usta-

novi Staro selo Kumrovec. Tako bi bila usoda tega dela spominskega parka rešena. No, kaj pa ostalo?

Prihodnost Spominskega doma borcev in mladine z vsemi rekreativnimi tereni, hotelsko-kongresnimi prostori, velikimi parkirišči, usoda prostorov nekdanje Politične šole in Titove rezidence visi v zraku. Letošnjo pomlad so nekdanjo Titovo rezidence ponudili v uporabo Čebelarški zvezi Hrvatske, ki naj bi osnovala čebelarstvo znanstveni izobraževalni center, kar pa se je izjalovilo zaradi

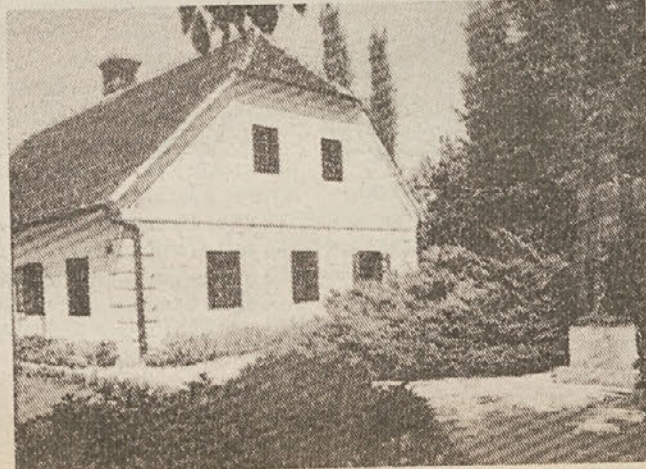
pomanjkanja denarja, tako da rezidence še niti ne uporabljajo.

Odkar je bila politična šola ukinjena, so jo uporabljali v zelo različne namene, še nedavno tega za urjenje posebnih policijskih enot. Ta prostor pa bi lahko kaj kmalu postal poslovna šola, tako pravijo ameriški poslovneži po svojem obisku. Poslovno šolo za Vzhodno Evropo bi odprla univerza iz Minnesote. Počakajmo, pa bomo videli, če gre zares.

Medtem pa o uporabi Spominskega parka (izjema je Staro selo) razpravljajo z več partnerji. Največjo pozornost je namenil neki avstrijski podjetnik, ki bi kompleks spremenil v hotelsko-rekreacijski center, in švicarsko podjetje »Creation«, ki bi želelo pogoniti konfekcijsko proizvodnjo.

Kaže, da so vsi pripravljeni kupiti Spominski park, ampak – za majhen denar! Kakor pravijo, bi morali vanj še mnogo mnogo vlagati...

Določeno jamstvo, da Kumrovec ne bo pristal na razprodaji, je nov zakon, ki prepoveduje prenos družbene lastnine v privatne roke!?

18.000 TELEFAKS
NAROČNIKOV

Fax me!

Širom po svetu je priključenih kakih 12 milijonov telefaksov, kar 400.000 z znamko ameriške korporacije McDonald's. Velikokrat telefaksi niso prijavljeni na poštah, saj se zaradi svoje razširjenosti in prenosnih modelov nahajajo v poslovnih kovčkih, avtomobilih, avionih (npr. »Japan Airlines«), v privatnih stanovanjih...

Danes je že zelo težko najti nekvaliteten model, tako da poštna in telekomunikacijske ustanove ne otežujejo priključevanja telefaksov, ki še niso atestirani. Nekateri države, kot na primer, Avstrija, Nemčija, tudi Jugoslavija pa še vedno upoštevajo stroge predpise.

Problem telefaks komunikacij je danes zreduciran na pomanjkljive popise raznih izdajateljev telefaks in podobnih imenikov, ker je večina podatkov o naročnikih nepristopna. Delno zato, ker niso prijavljeni na poštah, drugi razlog pa so zakoni o tajnih podatkih. V Sloveniji so sprejeli zakon, ki jamči tajnost podatkov, če naročnik ne želi, da so javno objavljeni. Podoben zakon so sprejeli v sosednji Hrvatski.

V svetu in pri nas je veliko izdajateljev teleks in telefaks imenikov, kakovost podatkov pa je zelo različna. V Jugoslaviji je 13 izdajateljev, vsi so iz Beograda, le dva iz Slovenije. Nad nobenim pa ne bedi Pošta, kar se odraža v kvaliteti izdaj glede na to, da se je v enem letu število telefaks naročnikov potrojilo. V decembru 1989 je bilo v Jugoslaviji prijavljenih 6000 naročnikov, novembra letos pa že okrog 18.000.

Poštna uprava priporoča od mednarodnih imenikov predvsem dve izdaji: »The Green Continental Telecommunication Directories« in »Jaeger in Waldmann« iz Nemčije.

Pa še nekaj: teleks je boljši! Prednost mu daje šifra, ki jo je težko ponarediti in prenos podatkov, ki je visoko kvaliteten, kar za telefaks ne velja.

KOVINOTEHNA

ZA PRAZNIČNI DECEMBER

PC HUDINJA CELJE

Smučarski sejem nove in rabljene opreme	11.–15. 12. 1990
Božično novoletni ŽIV ŽAV	
Predvajanje risanih filmov	17.–22. 12. 1990
Nastop ansambla OLIVER TVIST	
Dvigovanje otrok s toplo-zračnim balonom	19.–22. 12. 1990
Prihod Dedka mraza s spremstvom	20.–22. 12. 1990

PC PREVALJE

Obiski Dedka mraza in obdaritev najmlajših	24., 26., 27., 28., 29. 12. 1990
Nastop čarovnika JANIJA JOŠOVCA	28. 12. '90 ob 17.00
Nastop ansambla NERON	29. 12. '90 ob 11.00

Nastop čarovnika JANIJA JOŠOVCA za otroke in kozarec francoskega šampanjca za starše

– Fužinar Jesenice	19. 12. '90 ob 17.00
– Blagovnica Oprema Mengeš	20. 12. '90 ob 17.00
– Blagovnica Kovit-market Maribor	22. 12. '90 ob 10.00

Predstavitve programa svetilk »SIJAJ« HRASTNIK s kozarcem francoskega šampanjca

PE ELEKTRO Celje	19. 12. 1990
PE TEHNIKA Celje	20. 12. 1990
PE SRCE Celje	21. 12. 1990

Brušenje kupljenih izdelkov STEKLARSKE ŠOLE ROGAŠKA SLATINA s kozarcem francoskega šampanjca

PC Železninar Celje	15. 12. '90 od 9.–11.00
17., 18. 12. '90 od 15.–18.00	

Predstavitve EMO – BIO program

PC Železninar	21. 12. '90 od 16.00–18.00
	22. 12. '90 od 9.00–11.00

Ličenje in ureditev priček v sodelovanju z gojenkami SREDNJE ŠOLE BORIS KIDRIČ

PE Mavrica Celje	17.–12. 12. '90 dopoldan od 9.30–10.30
	popoldan od 16.30–17.30

NAGRADNO ŽREBANJE

Glasbeni center Celje
Vsakdo, ki kupi od 10.–28. 12. '90 blago v vrednosti nad 5.000,00 din prejme srečko.
Žrebanje bo 28. 12. ob 16. uri.

NAGRADE:

- barvni televizor
- radio kasetofon
- walkmen
- plošče
- kasete

»NEMOGOČE JE MOGOČE«

Zeleni Velenja pogrnlili

V avli velenjske občinske skupščine, ki jo še vedno krasi mogočna stenska umetnina samorastniškega slikarja Jožeta Horvata Jakija »vizija Velenja«, smo pred zadnjim zasedanjem občinske skupščine prisluhnili skupini strankarsko mešanih delegatov in med smehom slišali pripombo: »Zeleni Velenja bodo danes spet zakuhali.«

Pa so jo res. Ne samo zavoljo njihove kaprice o prednostni razvrstitvi točk dnevnega reda, ampak predvsem zaradi preračunljivih namer, ki jih je po ovinkih že kar na začetku zasedanja razkril njihov vodja Vane Gošnik. Ta je nameraval občinske poslance znova zavesti, čeprav na rovaš tiste njihove politične opredelitve, zaradi katere so Zeleni Velenja pridobili znatno število volilcev. Njegova poteza je bila sprva še tem bolj nerazumljiva, ker je sam župan Semečnik zagotavljal, da se njegov občinski parlament končno prvokrat ukvarja s pomembnim vsebinskim vprašanjem. Na dnevnem redu je bilo poročilo o ekološki sanaciji termoelektrarne Šoštanj.

Vso zadevo je kmalu razvozljal Peter Rezman, vodja občinskega odseka za varstvo okolja, obenem pa poslanec stranke zelenih, ki je delegate v skupščinskih klopetih tudi razgrel, ko jim je pojasnjeval, da se bo ekološka sanacija elektrarne zavlekla tja do leta dva tisoč. Zato so nekateri takoj posumili, da se za tem skriva dogovor, ki ga morda vodijo Zeleni Velenja z republiko, saj je Vane Gošnik na tej ravni podpredsednik republiške skupščine.

Ugotavljali so, da v republiki ne spoštujejo sklepov velenjske skupščine izpred treh let o 90-odstotnem zmanjševanju emisije žveplovega dioksida (do leta 1993), ki ga v Šoštanju spuščajo

v ozračje. Vedno zgovorni poslanci iz družbenopolitičnega zbora Martin Budna, Ivan Atelšek, Srečko Meh, Ivan Žlebnič, Peter Rezman in seveda Vane Gošnik so spet dobili priložnost in razpravo razvlekli na debele tri ure. Krivo za to pa je tudi vodstvo skupščine, ki je podleglo poročevalcu Rezmanu in na dnevni red zasedanja uvrstilo za Šaleško dolino pomembno življenjsko in razvojno vprašanje, vendar brez čvrstih strokovnih dejstev, in ne da bi k sodelovanju pritegnilo odgovorne iz elektrarne in rudnika. Od teh tudi na zasedanju skupščine ni bilo nikogar.

Nekaj uporabnega modrovanja pa je med velenjskimi poslanci vendarle bilo. Svarilo, ki ga je delegatom posredovalo Šaleško ekološko društvo, da do konca stoletja zaradi onesnaženosti zraka in okolja ne bodo vzdržali ne gozdovi, ne ljudje, ne polja, če v Šoštanju ne bodo pravo-

časno delovale naprave popolnega žveplovega očiščenja, je vsekakor bolj preudarno od kvasenja nekaterih poslancev Zelenih Velenja. Zato tudi niso zavrnili stvarnih predlogov ekološkega društva in so posamezne uvrstili med sprejete sklepe.

Še bolj pa je užgala rudniška delegatka v zboru združenega dela, dipl. ekonomistka Dragica Kotnik, ki je dejala: »Iz hodnikov republiškega izvršnega sveta imam informacije, da so namenska sredstva za prekvalifikacijo rudarjev, sanacijo in zapiranje premogovnikov, pomotoma izpadla iz republiškega proračuna za leto 1991. Zaradi tega moramo v tej skupščini ostro reagirati in vztrajati, da bo denar za ekološko sanacijo zagotovljen v državnem proračunu.« Za nameček pa je gospodu Gošniku v obraz povedala, kako ga je že julija svarila, da denarja za ekološko sanacijo v Šoštanju ne bo v proračunu, sam pa jo je ta-

krat imel za pesimistko. Morda je gospod Vane Gošnik zdaj svoje karte v Šaleški dolini zaigral, saj so na zadnjem zasedanju velenjskega parlamenta celo posamezni poslanci iz vrst stranke zelenih bistveno drugače razmišljali od njega.

Skupščina v Velenju pa je zaradi vpliva proizvodnje premoga in termoelektrične energije na okolje spet sprejela sveženj sklepov. Odločno zahtevajo od republiške vlade, da takoj oblikuje strategijo elektroenergetike in zagotovi sanacijski denar iz proračuna, če ne, bodo z vsemi sredstvi preprečili – tudi s fizičnimi ukrepi – proizvodnjo elektrike v termoelektrarnah Šoštanj.

Sedaj je čas, da se na obzorju pojavi nova velenjska vlada, ki je zaradi, od prejšnje strankarske sestave, bližja oblastem v Ljubljani. Če bo poleg tega še prožnejša, bomo na Slovenskem kmalu zadihali bolj svež zrak.

IZ REGIJE

Mozirje: Publicist, esejist in sodelavec številnih slovenskih časnikov Aleksander Videčnik praznuje sedemdesetletnico.

Velenje: V četrtek se bo v velenjskem kulturnem centru predstavil jezuit Franc Cesar, mariborski župnik, pisec knjige Partizan nekoliko drugače.

Mozirje: V občini ugotavljajo, da brezposelnost stalno narašča. Brez kruha je v primerjavi z lani blizu 130 delavcev več.

Žalec: Na Šlandrovem trgu so odprli novo trgovino, imenovano Top Shop.

Celje: V Likovnem salonu je na ogled razstava imenitnih zlatarskih izdelkov po ugodnih cenah.

Celje: Društvo ekonomistov je pripravilo posvetovanje o davčni reformi in lastninjenju.

Velenje: V galeriji Kulturnega doma Ivan Napotnik je na ogled razstava slik jugoslovanskih mojstrov iz zbirke prodajne galerije LM iz Maribora.

Ljubno: Mesec dni pozneje. Dela tečejo s polno paro, obrazi ljudi pa so že nekoliko vedrejši.

Mozirje: Zima in sneg prinašata zaskrbljenost v prejšnji mesec poplavljeni Savinjsko dolino.

Šentjur: V Alposu se z zmernim optimizmom pripravljajo na poslovno leto 1991.

Slovenske Konjice: Posebna občinska komisija ugotavlja medvojne in povojne poboje v tej občini.

Celje: V SLG so predstavili krstno uprizoritev Vinka Möderndorferja Camera obscura.

Podčetrtek: V Atomskih toplicah so odprli kompleks bazenov in ustreznih prostorov za vrsto masaž. Naložba je veljala 11 milijonov DEM.

Slovenske Konjice: Potniki na avtobusni postaji se hudujejo, ker so jim vzeli čakalnico in vanjo namestili igralne aparate.

Celje: Desetorica žensk se je v Narodnem domu udeležila ustanovnega sestanka Ženske skupine, katere pobudnik je stranka prenoviteljev.

Celje: Stranka demokratične prenove je pripravila še eno okroglo mizo. V Narodnem domu so se pogovarjali o lokalni samoupravi.

Laško: Med pivovarno, občino in stečajnim upraviteljem potekajo intenzivni pogovori o tem, da bi pivovarna kupila gostinska objekta motel Hum in hotel Savinjo, oba v stečajnem postopku.

Žalec: V žalski občini bodo malčki rajali ves december. **Slovenske Konjice:** Obrtniki zahtevajo zakonodajo, ki bi ščitila delo obrtnika. Konjiški obrtniki ustvarijo 4,5 odstotka občinske proizvodnje.

Laško: Pivovarna je prevzela sponzorstvo za dolgoprogosa Dušana Mraljeta.

Vitanje: Na pobudo krajanov bodo tamkajšnja osnovna šola 3. bataljona VDV preimenovali preprosto v Osnovno šolo.

Velenje: Stranka demokratične prenove in občinski svet Zveze svobodnih sindikatov sta pripravila javno tribuno o stanovanjski zakonodaji.

Celje: V zasebni galeriji Mozaik so pripravili dražbo likovnih izdelkov, izkupiček pa namenili kot pomoč po poplavi.

Celje: Izvršni svet je sprejel sklep, da črnih gradenj na Miklavškem hribu v nobenem primeru ne bodo legalizirali.

Slovenske Konjice: V Cometu izvozijo dve tretjini proizvodnje. Dve firmi v tujini jim služita kot odskočni deski prodora za tuji trg.

Celje: V celjskem Kompasu so predstavili turistično fotografijo Vinka Skaleta.

Prebold: Tamkajšnji jamarji se že osmič zapored pojavljajo kot založniki stenskih koledarjev.

Šentjur: V hotelu Merx so pripravili srečanje duševno prizadetih otrok ter njihovih staršev in skrbnikov.

Rogić je ostal direktor

Podjetje SIPAK iz Velenja obstaja že 20 let in ves ta čas jezdi direktorsko sedlo Dragan Rogić. Udomačeni Slovenec iz BiH, ki je na ljubljanski strojni fakulteti postal inženir.

Prišel je čas reelekcije in v Sipaku so se morali po štirih letih znova odločiti za direktorja. To pa v teh časih, ko naj bi zdajšnje direk-

torje zamenjali sposobnejši, ni več enostavno. Če delavci razmišljajo s svojo glavo ali ne, pri ponovni izvolitvi niti ni pomembno. V Sipaku pa je bilo.

Od zunaj sicer ni bilo nobenega pritiska na Rogića, znotraj podjetja pa naj bi zoper njega rovarili demosovci, takšno bedarijo pač zdaj slišimo naokrog. Da ni-

ma v podjetju primernih vodilnih in je do njih preveč prizanesljiv. Če ostane on, bodo tudi oni.

In zgodilo se je, načrtovano ali ne, da se je poleg starega direktorja na javni razpis prijavil še Vlado Berke iz Gorenja. Vendar je bil dvoboj med njima pošten, razlagajo dobro obveščeni.

Delavski svet je zavrnil sumničnja in morebitna rovarjenja ter sklenil, da naj o obeh kandidatih odločijo delavci v samoupravnih enotah s tajnim ali javnim glasovanjem.

Rogić samo v eni enoti ni dobil večinske podpore, v ostalih osmih, številnejših, pa so se delavci odločili

zanj. Člani delavskega sveta, znotraj katerih pred tem ni prevladovala enotnost, so se enako odločili kot delavci in znova izbrali Dragana Rogića za direktorja velenjskega Sipaka.

Vsem političnim strankam je skupna ena lastnost – boj za mesto pri koritu.

Lahko je biti velik človek – v glavah male pameti.

45 let vulkanizerstva v Celju

VULKANIZACIJA
GORŠIČ JANEZ

Mariborska 54 a
Tel.: 31-401

IZJEMNA PONUDBA GUM:
Michelin, Pirelli, Uniroyal,
Semperit in nalite z enoletno
garancijo.

Popusta ni, ker smo najcenejši.

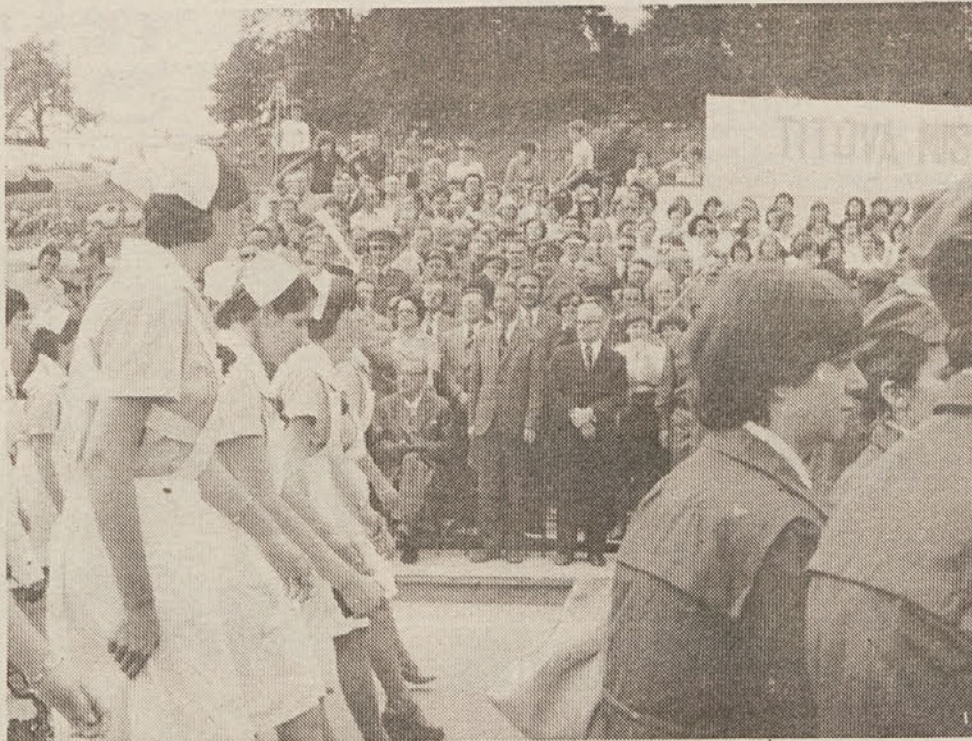
JOŽE VOLFAND: MORALA NEMORALE

Na denarju ni imena

Če med vsemi Slovenci v Celju edino Jože Volfand, nekdanji čelni frontnik real-socializma in učitelj boljševizma, nedosegljivi povzpetic in diktator občinstva ob Savinji in do nedavnega kot odgovorni urednik Dela največji zavirač demokracije lahko še danes pred vesoljnim svetom vodi pogovore z najvidnejšimi borci za demokracijo, potem se ta demokracija in ti borci nevede poistovetijo z Jožetom Volfandom, z njegovimi večerajšnjimi in jutrišnjimi kompanjoni.

V izogib takojšnji in tudi siceršnji zameri, čast in slava Jožetu Volfandu, ki ima to sposobnost, tako redko dano navadnim ljudem, da ob vsakem zdrsu vedno pade na noge. Njegova zdajšnja reinkarnacija, ali razkarierniranje, v resnici ni niti zdajšnje, niti od večeraj. Še kot steber osrednje novinarske hiše Dela, je nevidno sestopal in se nadvse uspešno levil v »businessmanna« s kometno bleščečim sijem v nekdanjem rdečkastem okolju.

Demokraciji in njenemu nastopu se je vcepil kot podjetnik v skupni lasti podjetja

Tu NISO IZBIRALI TITOVE MIS... Jože Volfand je že v prvi celjski garnituri.

Fitness inženiring d.o.o. v Celju. Zakaj v Celju? Najverjetneje iz dveh bistvenih razlogov. Najprej zato, ker je

v Celju ostal neokrnjen del trdnjave Franceta Popita – Jokla, ki je našega Jožeta enkrat že tako uspešno rešila, ko je posegel v stanovanjsko politiko Celja in svojim prijateljem pomagal do stanovanj in se je zdaj vrnil po obresti, in drugič verjetno zato, ker lahko možak takšnega kova postane uspešni poslovneš samo v – Celju.

Dobro, in v čem bi naj bil Jožetu naglavni greh? V tem, da se je vrnil v Celje in pobral pridelek, ki ga je kot čelni frontnik toliko let sadil? Ne. Po našem mnenju gre pri Jožetu Volfandu za osnovni problem v tem, da vidi moralo v nemorali. Fitness inženiring d.o.o. ima svoje poslanstvo in namen. Jože je to razumel po svoje in z nekdanjimi sodelavci (podrejenimi) pri Delu na celjskem območju vrgel oko na »propagiranje turističnih in

zdraviliških središč.« In v čem bi naj bilo tu karkoli nemoralnega? Jože Volfand je ugotovil, da na denarju ni imena.

Ko je Fitness inženiring & company pobral smetano od nekdanjih »prijateljev«, se je odločil za reprizo že uveljavljenih prijemov, ki jih je udeležil za plačilo svojih popotovanj. Tokrat je vso reč zaskočil v »pomoči občanom pri izbiri Božičnih in Novoletnih daril.« Svoje nekdanje suženjčke je tokrat uporabil za akviziterje oglasov za »Katalog« že omenjenih »daril«. Sodeč po ceni oglaševalcev je tako nagrabil okrog 1.400 starih milijard dinarjev! In glede skrbnost in previdnost Jožeta Volfanda: sodelavcem honorarjev ni izplačal, ker »denar počasi priteka«. Ni potrebno biti velik strokovnjak, znati je treba samo sešteti in odšteti in glej šmenta: čistega dobička je ostalo nekaj več kot polovico zneska. Torej

najmanj dvajset plač, kot jih prejema pri Delu. Katalog DARILO je tokrat izdal in založil v svojem novem podjetju Fit-Media d.o.o.

In če se je Jože Volfand v zadnjem času pojavljal v Delu kot pisec člankov o gospodarstvu, je to moč razumeti na dva načina: enkrat kot vračilo obljube direktorju, ki je pri Fitness ali Fit-Medii plačal oglas in drugič, da Jože Volfand kot ena izmed najodgovornejših oseb pri osrednjem slovenskem listu kani spet na – pot.

V Evropo nikakor več ne, ker jo ima že po tem grobem opisu – doma. V Celju. Nikar ne mislite, da on v Hotelu Evropa zastoj razlaga ljudem, ki ga za poslušanje morajo plačati 170 dinarjev, kaj bo s slovenskim narodom. On za debeli šop mark razmišlja, koliko mu še manjka, da bi uredil znameniti in tako dolgo zaščiteni Vodni stop v – vinetoko.

Jože Volfand: »... jaz pa nisem pel, nisem bil vesel in tudi z njimi jaz nisem pil...«

FITNESS INŽENIRING, d.o.o.
63000 CELJE, Kraigherjeva 7
Celje, 14.10.1990

Spoštovani gospod
mag. MIRKO ULAGA

63000 CELJE
Ulica XIV. divizije 14

V ponudbi za zasnovano in izvedbo informativno-propagandne akcije »Študentska banka obrti in podjetništva Celje« in za »formiranje diskontnega centra za drobno gospodarstvo Celje« smo točno opredelili naloge glede realizacije informativne akcije in za izdelavo logotipa ter celotne podobe. Na tej osnovi je bila sprejeta cena in podpisana pogodba.

V ponudbi pa je bilo tudi zapiseano naslednje:
Za oglaševalsko akcijo (obseg glede na plan medijev) se cena opredeli glede na zahteve naročnika pri izbiri medijev, pri frekvenci in dinamiki oglaševanja itd. Izvajalec določi tudi ceno dela kreativnega tima pri snovanju oglaševalskih sporočil in stroške pri organizaciji ter kontroli oglaševalske akcije.

Za ta del nalog bi morali torej podpisati aneksa k pogodbi, vendar zaradi časovne stiske naročnika izvajalec ni vstrajal pri formalno-pravnem urejanju odnosov glede na nove naloge. Oglaševalsko akcijo smo realizirali – hitro organizirali kreacijo vseh sporočil in organizirali oglaševalsko akcijo tako, da je bila racionalna in dokaj učinkovita. Prav tako smo prevzeli vse naloge, ki se navezujejo na prodajo delnic, vključno s kreacijo oglaševalskih sporočil.

Najbrž ni treba utemeljevati obveznosti naročnika. Izvajalec pa glede na to, da pozna finančne okoliščine realizacije projekta, zaračunava minimalne stroške za kreacijo oglaševalske akcije do MOS Celje in za akcijo pri prodaji delnic ter za organizacijo in kontrolo oglaševalske akcije v višini 22.000,00 din.

Prosimo, da ta strošek poravnate. Prav tako sporočam, da je izvajalec do 15. oktobra 1990 prejel samo 60.000,00 din, na osnovi podpisane pogodbe – čeprav se je naročnik zavezal, da bo obveznosti poravnal do 31. avgusta 1990 (polovico zneska), ostalo pa po realizaciji nalog (naloge smo realizirali do 15. septembra 1990). Na osnovi pogodbe št. 1/PI in 2/PI naročnik dolguje izvajalcu še 150.000,00 din.

Hkrati sporočam, da sem pripravljen del zneska, ki mi ga dolgujete, nameniti za delnice SB.

S spoštovanjem!

FITNESS INŽENIRING, d.o.o.
CELJE
Direktor
Jože Volfand, dipl. soc.

FITNESS INŽENIRING d.o.o.
CELJE

V ednost:
1. YU-STIP INŽENIRING, d.o.o.
Celje
Ignac Krumpak, predsednik
Dušan Jereb, direktor

MERX BANKA

NOVE – VIŠJE OBRESTNE MERE

Z 22. 11. 1990 veljajo nove – višje obrestne mere za hranilne vloge

Vrsta vloge	letna obrestna mera
Vloge na vpogled	35%
Vezane vloge nad 1 mesec	37%
nad 3 mesece	39%
nad 6 mesecev	41%
nad 12 mesecev	43%

Kdor varčuje,
si srečo kuje!

Če pa imate na vpogledni vlogi vsaj 21.000,00 din več kot 6 mesecev, vam za celotno vlogo pripadajo 41-odstotne letne obresti. Obresti vam bomo obračunavali in pripisali ob koncu meseca, v katerem je poteklo 6 mesecev.

Faksimile pisma, iz katerega je lepo razvidno, koliko je Jože Volfand (tedaj še urednik Dela) pokasiral za prodajo modificiranega Hitlerjevega znanega reka: »Naredite mi to deželo spet nemško... po Volfandu: »... spet bogato...«, ki ga je prodal kot reklamni slogan novoustanovljeni študentski banki.

RES JE...

— da so iz zgornje etaže velenjskega gradu vrgli narodnoosvobodilno muzejsko zbirko, prostore higienu prebelili, zdaj pa bodo vane naselili uslužbenke muzeja. Zgodovinski dogodek so si prišli na lice mesta ogledati tudi znameniti strokovnjaki, med njimi gospod doktor Ivan Stopar. Odobravaljoče je kimal z glavo.

— da se je minister Maks Bastl iz Cinkarne (z malverzacijami) odžagal sam, da pa ga je prejšnji režim hudičevo ščitil in mu v dokaz zaščite dal celo mesto direktorja, s katerega se je spet odžagal sam.

— da je 30. decembra najboljši datum za plebiscit. Takrat bodo doma slovenski zdomci, manjkali pa bodo »juznjaki«, ki bi lahko na glasovanju motili enotno slovensko voljo za osamosvojitve. Da ne bi bilo presenečenj, bi celo kazalo »južne brate« čez novoletne praznike kar na državne stroške zapeljati na njihove domove onkraj Sotle.

— da na zadnje zasedanje zborov velenjske skupščine ni prišel delegat prenoviteljev Rafko Berložnik. Zdjaj, ko je postal veliki bančnik v obubožani splošni banki Velenje, se je revež ustrašil, da bo moral za ekološko sanacijo šoštanjske elektrarne primakniti kaj fیکا. Pa ja delegati od njega to ne bi zahtevali! Še tista leta, ko je bil glavni (takrat smo temu rekli predsednik KPO) v propadlem elektroenergetskem kombinatu, mu je bilo kaj malo mar, kako elektrarna svinjari ozračje.

— da je šel celjski obrambni minister Miro Terbovc med Jehovine priče. Prejšnji teden je spet napovedal poplavo. Kot je pri jehovcih navada, potopa tudi tokrat ni bilo.

— da so knjižničarji Splošne izobraževalne knjižnice iz Rogaske Slatine še zdaj čisto iz sebe. Končno so knjižnico preselili v prelestni Kulturni dom. Edina težava je v tem, da zase nimajo ustreznega prostora in počivajo tako, da se obešajo na lestence ali postavljajo na glavo.

— da je bil letošnji Miklavž v Šmarju pri Jelšah sam Zvone Nagode, zakonski drug gospe Nagode, predsednice krščanskega demokrata. Gospod Nagode je bil doslej tovariš dedek Mraz.

— da morajo gospodje Jože Župančič, Miloš Pešec in Zare Mravljje vedeti nekaj več od ljudstva. V petek zvečer se jim namreč ni zdelo vredno poslušati Kučana in Tudmana v Evropi. Ob isti uri so bili s soprogami opaženi v teatru.

— da ima gospod ravnatelj celjskega teatra, Borut Alujevič, več prirodnih teorij o tem, kateri ljudje sestavljajo Demosove najvidnejše strukture: 1. sposobni pokoncneži, ki so prej odklanjali sodelovanje s komunisti, 2. sposobni komunisti, ki so zamenjali barvo pred in po volitvah, 3. nesposobni mehkužci, ki so našli primeren izgovor za prejšnjo neuspešnost.

— da je Luka Mitrovič, Hrvatska televizija, dejal: »Razočaran sem nad Slovenci, ker niste podpisali pisma o dobrih namerah za konfederacijo med Slovenijo in Hrvaško.«

ANTON ROJEC NE BO ŽUPAN SLOVENSKO-HRVAŠKE KONFEDERACIJE

Celju se je izmaknilo, da bi bilo glavno mesto

Anton Rojec je dal veliko na »evropsko« srečanje slovenskega in hrvaškega predsednika, pa ga je Milan Kučan že ob pričetku pogovora vendarle razočaral: Celje le ne bo glavno mesto bodoče (morebitne) zahodnojugoslovanske konfederacije in tako gospod Rojec tudi ne župan te nove državopolitične tvorbe. In ker v Celju v petek tudi niso podpisali napovedane Celjske pogodbe, je zanj ta večer minil manj usodno, kot je mislil. Sicer pa je tudi res, da bi lahko odletel tudi v primeru, da bi Celje le določili za središče tega konca Evrope, saj se je, kot smo že poročali, javil in razglasil naslednik celjskih glofov.

Celjskemu županu zdaj ostane le še to, da se uresniči napoved, da bi morebitno hrvaško-slovensko pogodbo le podpisali v Celju; če bo tedaj še župan.

RESTAVRACIJA NARODNI DOM

prporoča svojo izvrstno toplo in mrzlo kuhinjo vsaki čas in najboljša domača vina.

Lastna mesarija.

Restavratore Franc Pavlinc.

KAMELEONI SO SPREGOVORILI

Za člani v cerkev še miza

Za mizo v cerkvi Sv. Duha v Novi vasi v Celju se nekateri počutijo prijetno domače. Nič čudnega, ko pa so za njo enako udobno sedeli takrat, ko so še vdano služili rdečemu režimu.

Dragocena sejna miza je bila nekdanj last celjske partije. Njeno poreklo je nedokumentirano, šušlja pa se, da naj bi bila kos zaplenjene Rakuscheve dediščine. Če je to res ali ne, ni mogoče trditi, zagotovo pa gre za zelo dragocen kos pohištva, za katerega so g. župnik odšteli lepe denarce, čeprav je prejšnja oblast prišla do nje bržkone zastopaj.

Miza je skupaj z rdečimi usnjenimi fotelji morala od hiše, ko je obubožana nekdanja oblast strgala poslednje novce, da je lahko svojemu aparatu izplačala zadnjo plačo. Kot da bi se usoda še enkrat posmehnila odstavljeno oblasti pa so dovolj denarja zmogli zbrati le v cerkvi. Da pa so ogromno mizo sploh spravili v novi prostor, so jo morali celo nekoliko skrajšati.

Kljub temu so pohištvo prepoznali in vest izvečkali anonimni kameleoni, ki pa se pod okrilje nove vere gotovo niso preselili zaradi mize in foteljev.

Ministra Šešerka draga šola

Podpredsednik slovenske vlade Leo Šešerko je moral v Ameriko, da je ugotovil, kako je pravzaprav nesposoben, da bi Slovenija imela skladišče radioaktivnih odpadkov. Tako skladišče bi bilo namreč povsem neekonomično, saj imamo pre malo takšnih odpadkov. Lastno skladišče bi torej pomenilo nekaj takega, kot če bi vikendaš ljubiteljsko gojil sadje, za shranjevanje pa bi si zgradil sadno hladilnico. Je pa seveda še drugo vprašanje:

Franc Potočnik in Marjan Aralica, šmarski župan in predsednik vlade sta pri Svetem Roku čakala na jutranjo mašo, ko se Franc nekadoma izvije iz globoke pogreznosti onostranstva in zašepeta Marjančku: »Ta hipsec sem govoril z devico Marijo in mi je oznanila, da tisti »V«, ki ti ga po Šmarju lepjo pred priimek pomeni Viktor! Zmagovalec! To povej tvoji tašči!«

Marijino oznanjenje

Kaj pa če bo minister Šešerko ponudil slovensko skladišče radioaktivnih odpadkov še kakšni drugi državi? Zaslugek vsakakor ne bi bil zanemarljiv.

Vse kaže, da je konec naklepanj o tem, kam naj sodi krajevna skupnost

Vinska Gora: v žalsko občino, kjer je zdaj, ali v velenjsko, kar bi mnogi želeli. Ne le tisti Velenjčani, ki imajo v obliki vikendov ali vinskih gore tudi svoje druge domove, ampak tudi nekateri drugi. Zdjaj, ko se z novo ustavo obeta drobljenje Slovenije, je možnost, da postane krajevna skupnost Vinska Gora samostojna občina. Ostaja pa še vprašanje, kam se bo nagnila — na žalsko-celjsko stran ali na Velenjsko. Ne obeta se namreč le nova organizacija občin, ampak tudi regij. In Velenjčani bi na vsak način radi postali središče nove regije.

Končno hišica

V Celju se je kar nekako izgubil neko tako znani in pomembni Tone Stopar. Mož, ki je zaslovel z izgradnjo doma upokojencev, kasneje pa sodeloval pri najrazličnejših gradnjah, od stanovanjskih do raznih šolskih prizidkov, prizidkov domov onemoglih pa do letališkega hangarja, ni več v prvi vrsti krovitelj celjske politike.

Slišali smo celo, da se je umaknil iz Celja in svoje

telo, ki ga je včasih znal tudi zastaviti v bran kakšnemu Celjanu, preselil v hišico, ki si jo je zgradil pri Rogaski Slatini. Je to umik ali le odmik?

Nekateri so še za

Čeprav redkokje, so ponekod vendarle še tudi letos pri nas slavili dan (stare skupne) republike. Tako na primer v Grižah, kjer je proslavo pripravila krajevna skupnost, gonila sila pa je bil ravnatelj osnovne šole Franci Zagar. In — seveda — je k organizaciji »povabil« svoje učence in učitelje, ki so pripravili program. Prišlo pa je tudi okoli 20 krajanov, ne vemo pa, ali res na proslavo, ali so si privedev zamislili kot sedmino.

Terbovc v arestu

»Ha ha ha.« je zadonel iz telefona prisrčen smeh, ko smo občinskega sekretarja za ljudsko obrambo Mirana Terbovca v ponedeljek popoldne povprašali, ali je že nazaj iz aresta.

Zjutraj mu verjetno ni bilo do smeha. Ob 8. uri so se pri njem napovedali »generali« in zahtevali, naj jim pripravi vse spiske nabornikov. Če ne, so zapretili, ga bo vojaška policija strpala v zapor. Prikazal se ni, vsaj to jutro, nihče od gospodov v žni-fornah.

Šole za vole

Jože Župančič: Ne mi dihat za ovrtnik!

Alenka Kunaver, predsednica Zveze dijakov Slovenije si je pred kratkim pobarvala lase, začela kaditi, hkrati pa izjavila, da ji je minister za kulturo dejal, samo ne mi začeti s kulturo, ker sem alergičen nanjo, čeprav je bil to razlog njenega obiska.

Ravnatelj Gimnazije Celje, Jože Župančič je na eni izmed konferenc dejal, da morajo dijaki hoditi v gledališče lepo oblečeni, če ne, kdo jih je prosil, da hodijo na to šolo.

Učitelji srednjih šol zaslužijo manj, kot učitelji osnovnih šol, če gre verjeti profesorju Bojanu Hermanu in profesorju Hribersku.

Govori se, da je ekonomska šola Vekš-u v Celju vzela grafoskop ter jim ga vrnila po poplavi (čeprav je bil poplavljen) samo obrisanega.

Res je, da je na gimnaziji vsako leto nekaj novega. Letos je teh stvari več. Poleg tega, da dijaki ne smejo hoditi v šolo z mastnimi lasmi, so uvedli tudi dogovorno spraševanje in opravičevanje po telefonu. To je letos tudi novost na Srednji tehnični šoli.

Celjski bogataš

Poplava je odkrila največjega celjskega bogataša. Nekdo je namreč prijavil, da je imel zaradi visoke vode 23 milijonov škod. Menda je šlo k vragu dragoceno pohištvo, cela skladišnica umetniških slik, dragocena zbirka lovskih trofej, vrsta specialnih lovskih pušk...

HUMORESKA

Plajbiscit z odcepitvijo

»Ti, a veš, da bom tudi jaz zahteval plajbiscit.« je že malo v rožicah rekel možak Šmarskega za šankom v oštariji. Srepa je pogledal soseda, pa kozarec in ponovil: »Ja, plajbiscit«, in zvrnil kozarec.

»Daj no mir s tvojim plajbiscitom.« je rekel sosed.

»Mir? Nimam miru, ker mi kar naprej roji po glavi plajbiscit. Razumeš? Žena hoče, da postaneva suverenija...«

»Suverenija?« se je oglašil gostilničar. »Misliš suverena? Su-ve-re-na!«

»Ja, suverejna. Midva z ženo. A smo mi tu zdaj suverejni, te vprašam? A smo ali nismo, a?« je dvignil glas in zvrnil kozarec.

»Kaj pa ti sploh hočeš?« se je oglašil gost za mizo.

»A jaz? Ja, suverenost. Popolno suverenost. Da me nihče ne ogroža in ne vpliva na mene, ko ga žlampnem takole...« je rekel in zvrnil še kozarec.

»Kaj pa ima žlampanje s suverenostjo?« je vprašal gost za mizo.

»Da nima? Prmejduš ima!« je poskočil možak. »Saj ti pravim. Plajbiscit, to ima! Če bi rad vedel, bi ti videl kako me moja vedno vleče domov od tod ali od drugod. Benti, kaj nisem suveren? Pa pravi, da je tudi ona suverlena in če ne grem... se bo plebiscitar- no odločila za odcepitev. Razumeš? Za odcepitev od mene in od postelje. A veš, kaj se to pravi, če bi se odcepila od postelje?« In je zvrnil kdo ve kolikeri kozarec.

»Ampak če je suverena, ne suverlena, kot praviš, se pa res lahko odcepi.« je rekel gost za šankom.

»Viš jo, figo.« je odvrnil možak in pokazal figo. »Ne more se, ker ne more dobiti večine. Na plajbiscitu lahko dobi samo petdeset procentov. To pa ni večina. A zastopiš, zakaj je važna absolutna večina, a?«

Odrešnikova očala

Marko Štadler, prvi kmet pod Svetimi gorami, prej in zdaj poplance občinske in republiške skupščine, je občinski trzni inšpekciji prijavil višje cene letošnjega prideška svojega sadja.

Za ta neljubni korak se je odločil, ker si je po nasvetu vedežvalke kupil očala, kot jih nosijo profesorji in vsi pametni. Za prelepe in bogate, že na daleč vidne okvirje je odrihnil poldrugi zaboj viljamovk.

Tako oborožen, z že na daleč vidno inteligenco, se je po vrsti lotil direktorjev od Imenega do Cvetlina in Rogatca na drugem koncu Republike Šmarje pri Jelšah. Tovariše direktorje je v hitrem seminarju podučil kako in kaj bo, ko bo tudi pod Svetim Rokom zavel njegov veter.

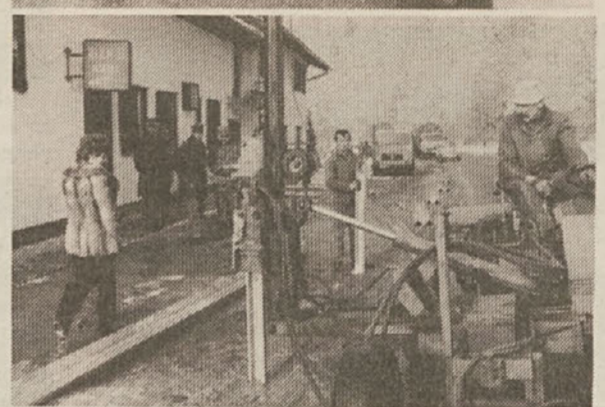
Odtilej ga je moč videti samo še z očali, od katerih se ne loči niti, ko utrujen pade k počitku. Baj z očali lepše sanja.

FOTOREPORTAŽA

Zaščitniki nezakonitosti

Prišli so nenapovedani, z do zob oboroženim spremstvom. Noben ugovor Majde in Silva Pevca ni pomagal, nikogar niso ganile solze njegovega brata s hudo prizadetim otrokom — pod budnim očesom postave so delavci Cestnega podjetja Celje postavili 110 metrov zaščitne cestne ograje, zaprli veliko parkirišče, »vrgli v smeti« leta 1977 potrjeno dokumentacijo in pustili dovoz več deset metrov vstran. Majda in Silvo Pevec, lastnika znane diskoteke Cibby, nista v roke dobila nobene uradne, na njuju naslovljene odločbe, na katero bi se lahko pritožila, brez papirja v roki jima ni mogel pomagati noben advokat, dobila pa bosta — račun.

Si lahko zdaj že vsak uradnik Cestnega podjetja privoščijo oboroženo spremstvo?

Kulturnega ministra zdrava pamet

Slovenski minister za kulturo Andrej Capuder je javno na TV povedal, da je treba najprej počakati, koliko bo denarja iz proračuna za kulturo, potem pa bodo narejeni programi. To je po njegovem tudi načelo zdrave pameti, kar sicer ni njegovo načelo. Morda pa bi minister razmišljal lahko drugače in bi najprej dokazal vladni in parlamentu, kakšne so kulturne potrebe slovenskega naroda, jih ponudil v programu in potem zahteval, da dobi denar za izvedbo. To pa je res načelo zdrave pameti, ki žal ni ministrovu načelo. To, da je bil minister vesel, da je lahko tako govoril javnosti in mu je bilo pri tem celo prijetno, pa je seveda njegova pravica.

NI RES...

— da bi ministra Maksa Bastla, kot je brati v njegovih biografskih podatkih, prejšnji režim odžagal z direktorskega mesta.

— da Nova doba objavlja dezinformacije. Če pa seveda kateremu od prizadetih takšen izgovor prav pride, naj ga kar ima. Tudi mi imamo srce.

— da naj bi JLA nameravala razorožiti vse živo v Sloveniji in izvesti politično diferenciacijo (kako se to domače sliši, kajne). Za vsak primer pa sežgite frače svojih fantalinov in če vas kdorkoli vpraša: »Jesi li ti za one vaše il za ove naše?«, mu odvrnite: »Za naše!«

— da je celjski župan Anton Rojec abonent Slovenskega ljudskega gledališča. Tisti, ki naj bi ga videl, ga je zamenjal s kom drugim.

— da je direktor v EMO, Jože Gubensek, mesec dni na račun tovarne prebil v Nemčiji, da bi se naučil nemško. Tja je odšel zaradi nemških izplakovalnikov.

— da je županova tajnica nagovarjala posamezne delegate velenjskega parlamenta, naj volijo tistega kandidata za novega predsednika izvršnega sveta, ki je njej bolj všeč; čeprav pa je res, da gospa mnoge pozna še iz časov, ko je delala v neposredni gostinski ponudbi — bila je natararica.

— da je občinski komite za urejanje prostora in varstvo okolja v Celju začel dela na mestnem gradu na črno, saj je sam sebi izdal gradbeno dovoljenje. Komite (zdaj sekretariat) je namreč hkrati investitor (služba komiteja za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo) in upravni organ, ki izdaja lokacijska dovoljenja. To, da manjka cela vrsta soglasij pa tako ali tako ni pomembno, važno je, da bodo mestni grad obnovili.

— da bi imel obrtnik Šramel kaj slabega v mislih, ko je nova vlada izbirala novega ministra Marjana Drogenika, znanega železarja iz Štor. Šramel je samo na glas razmišljal, kako je to dobro za šmarsko gospodarstvo, da je prišel človek, ki bolj slabo pozna šmarske razmere.

— da so Habjanu, ministru za gospodarstvo v Šmarju, izmaknili stol in ga vrgli iz sedanjega vlade zato, ker je s Krljevcem prehitro omogočil prehod iz nerazvitosti v razvito občino. Njegov stolček so potrebovali za »kamerada«, krščanskega demokrata Marjana Drogenika, ki so ga delavci naglani iz železarne.

— da bi Jože Planinc, direktor Monta kot možki imel kaj proti mladi in dični gospe Andreji Kramperšek, ki jo je blagorodni Aralica postavil za sekretarko skupščine in vlade v Šmarju pri Jelšah. Gospa, skorajda še gospodična Andreja, je vendarle z visokih šol pa čeprav šele pripravnica. Teoretično vzeto ne ruši povprečja.

— da so poplavne teme še vedno aktualne. Tako so Celjani pričeli spoznavati, da je povenjen imela tudi to slabo plat, da je Savinja iz zgornjega toka v Celje prinesla tudi več prascev in prasice. Gori jih imajo zdaj torej manj, tu v Celju pa več.

NOV POSEL KONCERNA Gorenje terja občinske umetnine

Leta 1974 je Gorenje na znameniti socrealistični velenjski način po sistemu »jest bom zrihtu, ti dej pa naročilnico« kupilo skupščini občine dvajset umetniških del za bodočo velenjsko galerijo. zdaj pa jih koncertno zahteva nazaj.

Med umetninami so takšne vrednosti, pod katere so se podpisali znani slovenski slikarji Jakopič, Karinger, Kralj, Ciuha in drugi. Platna so bila nekaj časa deponirana v stavbi občinske skupščine, nekatera pa so visela tudi po pisarnah, leta 1979 pa so jih s sklepom občinske skupščine odstopili galeriji Kulturnega centra Ivan Napotnik v takratnem Titovem Velenju. Sklep so poslali vsem zainteresiranim, torej tudi Gorenju, pa ni bilo prav nikakršnih negotovanj.

Letos spomladi pa so se v Gorenju na umetnine spomnili in kulturnemu centru predlagali, da jih natančno opiše, da bi jih Gorenje lahko zapisalo v svoje premoženje. Slike bi sicer ostale v velenjski galeriji, vendar bi bile potem tudi formalno last Gorenja. Ravnatelj kulturnega centra, Vlado Vrbič, proti temu sicer ne bi imel nič, če se ne bi pojavilo nekaj pomislekov. Ob tem, ko Gorenje razpisuje delnice, bi lahko namreč tudi omenjene umetnine postale last delničarjev. Stvar bi se še posebej zapletla, če bi Gorenjeve delnice kupila tudi tuja podjetja, s katerimi sicer že nekaj časa potekajo tovrstni pogovori. V tem primeru bi se namreč lahko zgodilo, da bi navkljub predpisom o zaščiti slovenske kulturne dediščine slike slejkoprej krasile kakšne tuje galerije ali zasebne zbirke.

Kulturni center zaradi tega zaenkrat ni hotel podpisati sicer povsem primerne pogodbe o lastništvu in razpolaganju z umetninami, ki so jo pripravili v Gorenju. Vrbič je že v začetku poletja podpisal ustrezno prošnjo Republiškem sekretariatu za kulturo, da v zadevi strokovno in upravno svetuje in razsodi, vendar odgovora žal še do danes ni dobil. Bodo torej umetnine ostale v lasti slovenske in velenjske kulturne dediščine, ali pa bodo postale le del Gorenjevega premoženja in bodo tretirane prav tako kot njihovi delovni stroji in pisalne mize?

PREMIERA V SLG CELJE

Camera obscura

V petek so v celjskem teatru krstno uprizorili besedilo mladega slovenskega dramatika in režiserja Vinka Möderndorferja *Camera obscura*, ki ga je Möderndorfer tudi sam postavil na oder. Prav je imel igralec Bojan Umek, ko si je že pred premiero nazdravil s šampanjcem. Zadovoljno je Vinko Möderndorfer počil s šampanjcem v gledališkem bifeju po petminutnem aplavzu občinstva in čestitkah gostov. Postavitev je uspela, igralska ekipa je že na premieri delovala usklajeno, občinstvo je odhajalo domov v tistem zoprnem notranjem razpoloženju, ko se ne moreš odločiti, ali si se že pred predstavo počutil neprijetno, ali pa te je s tira spravilo početje na odrskih deskah. *Camera obscura*, so zapisali v gledališkem listu, je velika pustna enodejanka, sicer pa žanrska igra, psihološki thriller o nasilju, prikazan s paradoksalno igro, v kateri se menjujeta resnica in videz. Predstava traja uro in štirideset minut, toliko kot dober hollywoodski film, filmskost pa je ves čas tudi moč razpoznavati v Cameri obscuri. Tričetr celjskih postavitev je bilo v povojni zgodovini teatra domačih, mnogo je naš hram pripomogel k oblikovanju piscev in režiserjev. Kdaj bo teater pogosteje ob enem tudi film (in tako še bolj zanimiv), kdaj bo Vinko Möderndorfer posnel prvi film?

Drago Kastelic, žabec Marjan Bačko in pujska Ljerka Belak: avantura je avantura, Herr Piler. Takole pod pustno masko in s kozarci v roki bi znali biti tudi švabom zanimivi.

Primož Ekart, Ljerka Belak: kdo je zdolgočaseni Valter piščolca pod hudičevo masko, ki zna Jani tudi poljubiti roko? Ji bi storil kaj lepega, kaj hudega, ali pa fant le blefira?

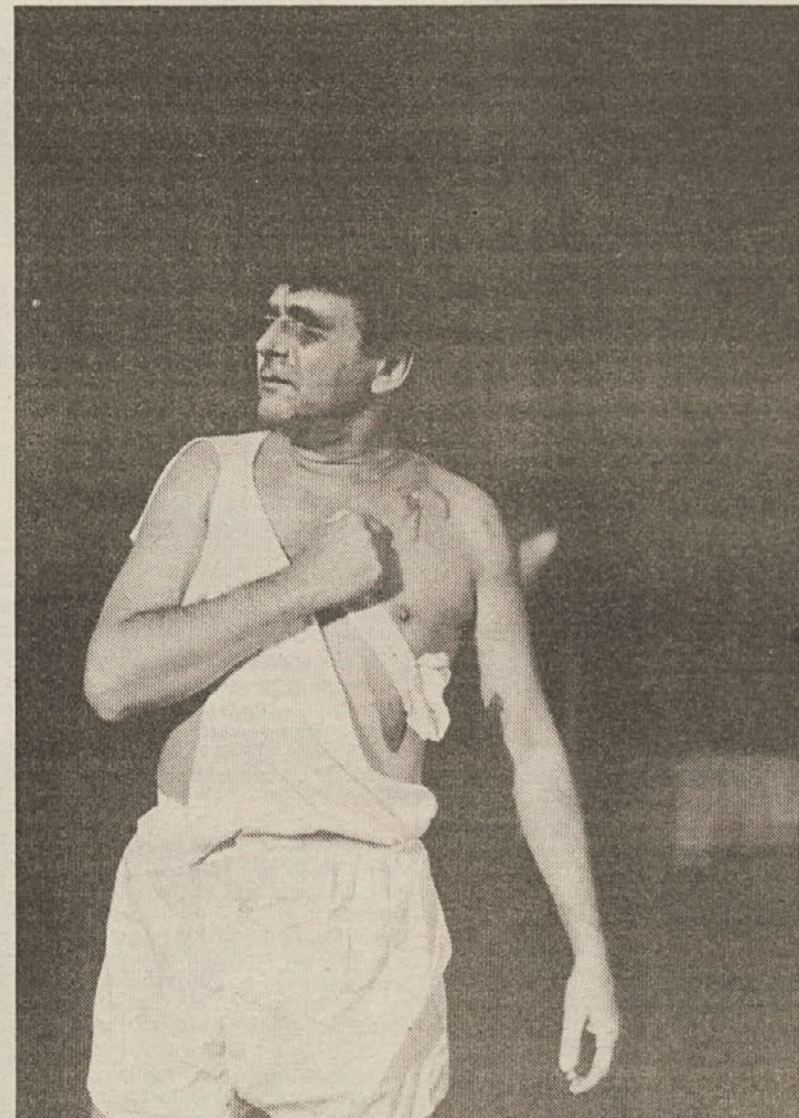
Zoran More, Ljerka Belak in Bojan Umek: fantje so sicer za pohrustat, ampak čudne stave se grejo med seboj. Znajo molčati, plesati, obvladajo borilne veščine, smrt pa zaigrajo. Vedno?

Primož Ekart, Marjan Bačko in Bojan Umek: Valter se zanima za Henryja Millerja in sex, pa tudi Dušan ga po naključju pozna. Ne sex, ampak Henryja Millerja, ki je v Parizu jedel dušen riž in pripovedoval zgodbe.

Primož Ekart, Zoran More in Marjan Bačko: blefiranje in stave o tem, ali bo naslednje nasilje zaigrano ali pravo. Kako ločiti, kako vedeti, kdaj bo nekdo prestopil tanko linijo med obojim?

Drago Kastelic: Ich bin ERHARD PILER!

MUZIKA JE BIZNIS

Danes o imenih in nazivih. Čemu in komu služijo?

Poglejmo, kako in na vse mogoče načine so skozi čas imenovali lestvice takoimeno Black Music. Revija Billboard je lestvico Black Music pred nekaj tedni preimenovala kar v Hot R+B Singles. Sicer pa se je ta lestvica skozi zgodovino že kar nekajkrat preimenovala. Živeti je začela leta 1942 kot Harlem Hit Parade. Leta 1945 se je prvič preimenovala v R+B Juke Box Chart. Leta 1948 so tej lestvici dodali še lestvico z nazivom Best Sellers. Billboard pa je takrat uvedel še eno »črno« lestvico, ki so jo naslovili Jockeys Chart. V posmeh vsem nazivom je leta 1955 komad Hearts Of Stone od The Charms kraljeval kar na vrhu vseh treh.

Ker se je na te, kot smo rekli, »črne« lestvice uvrščalo vse več muzike, ki ni bila »črna«, je nek pametnjakovič kasneje spet poskušal narediti malo reda. Soul Chart je preimenoval v Black Music Chart. Je torej vsaj v naslednjih petih letih mogoče pričakovati še kakšno spremembo naziva lestvic črne muzike? Stoprocentno!

Igra z imeni se je igrala tudi s Country glasbo. Pred leti je bila – morda tega niste vedeli – ta glasba imenovana Hillbilly, potem pa so v Nashvillu rekli, da gre pravzaprav za Country And Western.

Igrajo pa se tudi glasbene založbe. Japonski Sony, ki je kupil CBS Records, se je odločil, da potrebuje firma novo identiteto. In njihov londonski šef se je odločil, da bo CBS od januarja znan kot Columbia Records. Kar lahko povzroči težave. Saj uporablja ime Columbia izven severne Amerike že založba EMI. Ni pa še dolgo tega, ko je CBS (zdaj šaljivo imenovana tudi Sony Music Entertainment) hodila na sodišče, da bi lahko svoj londonski studio imenovala The Hit Factory, čeprav se tako imenuje že studio poslovnežev-skladateljev Stocka, Aitkena in Watermana.

Čemu torej služijo imena in nazivi v muziki? Dvem stvarim. Nasilnemu razvrščanju popularne glasbe v predalčke na eni in zagotavljanju stalnega in zanesljivega dohodka advokatom na drugi strani. Samo temu.

FRED FACT in prijatelji

Temptations ali Supremes: Mi smo zamorci in črnci

LESTVE LP

1. HAPPY MONDAYS – Pills'n' Thrills And Bellyaches

2. THE CURE – Mixed Up
3. SOKOLI – Marija pomagaj (Helidon)
4. TRAVELING WILBURYS – Traveling Wilburys Volume 3
5. LED ZEPPELIN – Remasters
6. BRIAN ENO, JOHN CALE – Wrong Way Up
7. BLACK CROWES – Shake Your Money Maker
8. Različni – Red Hot And Blue (Jugoton)
9. PAUL SIMON – The Rhythm Of the Saints
10. VAUGHAN BROTHERS – Family Style

Stevie Ray Vaughan: mene pa ni več

Cure: gor zmešani

Happy Mondays: Shaun Ryder bo januarja nag v Penthousu

KONCERTI

Sonntag
23.12. 19.00 Uhr

Weihnachts
Konzert

Let's spend
the night together

Orpheum v Gradcu: zvoki za angelčke

LAURIE ANDERSON – Ljubljana, 12. 12.
LAURIE ANDERSON – Zagreb, 13. 12.
POP FESTIVAL – Velenje, 14. 12.
TOMAŽ PENGOV – Palma, Ljubljana, 15. 12.
JUNAKI NOČNE KRONIKE – Hum na Primorskem, 15. 12.
JUNAKI NOČNE KRONIKE – Camel, Žusterna, 18. 12.
STRELNİKOFF – K4, Ljubljana, 13. 12.
OKTOBAR 1864 – K4, Ljubljana, 20. 12.
TEREZA KESOVIA – Gallusova dvorana, Ljubljana, 17. 12.
NEW SWING QUARTET, NEW SWING SINGERS – Gallusova dvorana, Ljubljana, 24. 12.
LET'S SPEND THE NIGHT TOGETHER – Rock, Pop, Jazz božični koncert, Orpheum, Haus Der Jugend, Gradec, 23. 12.

PROMOCIJSKA TURNEJA REVIJE

SOKOLI

MARIJA POMAGAJ

DON MENTONY BAND

RAD BI BIL BARABA

KASETA + CD
+ SPEC. GOSTJE

13. DEC. 1990 – LJUBLJANA (plivnica JAMA)
14. DEC. 1990 – SEMPETER pri CELJU
15. DEC. 1990 – AJDOVŠČINA (Velike Žablje)
16. DEC. 1990 – BUKOVICA

PETER PAN

ZA VEDNO Z NAMI

Pred 5 leti
QUEEN – One Vision
TALKING HEADS – Road To Nowhere
Pred 10 leti
ROXY MUSIC – Same Old Song

Sokoli: Čist nori

Roxy Music ali Bryan Ferry: spomin na lestvice

Pred 15 leti
QUEEN – Bohemian Rhapsody
BAY CITY ROLLERS – Money Money
PRED 20 LETI
NEIL DIAMOND – Cracklin' Rose
CHRISTIE – San Bernardino
T-REX – Ride A White Swan

Donovan: vrnil se je na odre, bendi pa snemajo njegove komade

GLASBENI VIDEO

THREE TENORS CONCERT – Luciano Pavarotti, Placido Domingo, Jose Carreras
ROCKIN' ALL OVER THE YEARS – Status Quo
STRANGE TOO – Depeche Mode
THE FIRST TEN YEARS – Iron Maiden
THINGS THAT GO PUMP IN THE NIGHT – Aerosmith
THE GREAT PERFORMANCES: THE MAN AND THE MUSIC – Elvis Presley
AT THE ISLE OF WIGHT – Jimi Hendrix
POP SCREEN – R.E.M.

PIVO OB MUZIKI

KLJUB Celje:
TOREK: Jazz jazzie paradise ali Country KLJUB in video film
SREDA: X Years Ago Back To The 50's, 60's and 70's in video film
ČETRTEK: News And Records in video film
PETEK: Koncert ali muzika s plošč
SOBOTA: Plesni večer

REKLI SO

PRINCE: »Sediš na dodelitvi Grammyjev in U2 te premagajo pa rečeš Počakajte mal! Jes lohk tud špilam tako musko! Jes vem, kak se to nardi, vi butci! Ampak oni, oni pa

nikol ne bojo mogli odšpilati en Housequake!«

NEIL TENNANT o novinarski kraljici revije Street Porter: »Janet je prišla za oder in zdihovala: Tale Elvivo komad, ki ste ga igrali, je res dobra stvar. Kako se mu že reče? »Always On My Mind«, ji pravim. Morali bi ga posneti za B stran singla ali za kaj podobnega, mi ni dala miru. Pravzaprav smo ga že, sem ji odvrnil, lani okoli božiča je bil štiri tedne na prvem mestu lestvic.«

Prince: probite zašpilati Housequake

KAVA OB MUZIKI

1. FLOYD BAR – Šalek, Velenje
2. – 5. po štirih tednih so odpadli tudi že uvrščeni. Očitno imajo dovolj zaslužka na špicarjih.

VIDENO

PRE-STAB Festival, Ljubljana, 30. 11. in 1. 12.
Dvodnevno dogajanje na Gerbičevi, B-51 in Galeriji ŠKUC je bil drugi del (sub)kulture izmenjave med underground sceno iz Nizozemske, točneje iz Eindhoven in predstavniki, recimo mu, slovenskega ekvivalenta zgoraj omenjene scene.

Božiček za poplavljenе otroke

V hotelu Prebold bodo v petek, 21. decembra, pripravili božičevanje za otroke, prizadete v poplavi. Malčke bo obiskal in obdaril Božiček, ki bo mednje prišel z vsem svojim spremstvom, k še bolj veselemu vzdušju pa bo pomagal ansambel Mr. Paul. Program bodo pripravili tudi otroci iz celjskega Pionir-

V teh dveh dneh so si lahko zainteresirani ogledali slike, fotografije, instalacije, avtorske in dokumentarne video projekcije ter dva koncertna večera. Akterji le-tih: Elektroindustrijski performance ZOMBIES UNDER STRESS (če križate legendo o Letečem Holandijcu s popolnoma odštekanim elektro-manijakom, boste dobili približno predstavo o tej zadevi), LOOD (glej N.D. št. 4), ANARCRUŠT, ki so letos že nastopali v Sloveniji (oster HC), ALLABAMA KIDS (reminiscenca na kitarski rock zlatih šestdesetih), elektro-akustični performance FLEXATONE (ozvočene kovinske palice, ozvočene vzmeti, originalna eksperimentalna glasba), hip-hop odtrganci PARKING BROTHERS (fantje so nori), rap bend DOPE SYNDICATE iz Rotterdamu ter folk-punk bend DE KIFT. Komentar je nepotreben – če vas ni bilo tam, ste pač zamudili priložnost videti Nizozemsko mimo tulipanov in mlinov na veter.

TV

NE GLEJTE

Ta teden lahko gledate vse. Program bo kmalu spremenjen.

GLEJTE

Glejte torej vse. V bolnišnico vam potem prinesemo rože.

TREND

1. Kondicijske priprave za beg v hosto po plebiscitu
2. Zapraviti vse razpoložljive dinarje

LOKALISTI

PLOŠČE, KASETE, CD: MESSERSCHMITT, Foxin', LP, blind dog records

»Maximum highway rock'n'roll« puljskega kvarteta lahko (končno) slišimo tudi na LP plošči, ki jo je produciral Pino Ivančič ob pomoči benda samega. Izdala pa »up comming« založa Blind dog rec. Produkcija in ovitek sta dobra, na pripombo o »premalu vokala v končnem miksu« pa so člani benda zatrdili, da tako mora biti in že ob prvem poslušanju jim morate dati prav. Če vas zanima električne kitare, orglice in sto na uro, jo lahko naročite na naslov:

Blind dog rec., PP 60, 41020 Zagreb

KRIVA POTA POLICIJE

Bavčarjevi že tepejo

»Nataknilo so nama lisice, naju spravili na tla, nato pa je pričelo padati z vseh strani,« pravita Celjana **Aleš Hlačar** in **Matjaž Kožuh**. Policija se brani, da je Hlačar naredil več prometnih prekrškov, nato pa miličnika udaril v obraz. Kako se je odvijal divji lov na nočnega voznika, kako so miličniki skušali narediti več karambolov in kako je preiskovalni sodnik menil, da »si fantje včasih pač zaslužijo nekaj krepkih«.

Nedvomno drži, da je Aleš Hlačar v noči na 13. novembra letos med cestninsko postajo v Arji vasi in izstopno postajo v Celju ter nato na cestah v Novi vasi, Dolgem polju in v Levcu naredil več prometnih prekrškov, saj so ga tri vozila prometne milice uspešno zaustavili šele v bližini Drešinje vasi. Obtožili ga bodo objestne vožnje, neupoštevanja odredb miličnikov, vožnje v vinjenem stanju (namerili so mu kar 1,6 promile alkohola v krvi), pa tudi aktivnega upiranja organom pregona. Hlačar večino prekrškov priznava, zanika pa,

da bi se potem, ko je v Drešinji vasi vozilo končno zaustavil, upiral miličnikom, še manj, da bi katerega udaril v obraz.

Aleš Hlačar: »Stopil sem iz vozila, da bi počakal miličnike, potem pa je priletelo. Bilo jih je več, ne vem ali me je tepel eden ali več miličnikov. Zbili so me na tla, mi nataknilo lisice, nato pa obrcali z vseh strani in vrgli v marico. Ves čas sem si z rokami zakrival obraz, da mi ne zbijejo zob...«

Sovoznik Matjaž Kožuh:

»Na drugi strani sem stopil iz vozila in nekdo me je potegnil, da sem padel po tleh. Nato so me naslonili na avto in mi nataknilo lisice. Preko vozila sem videl, da Aleš že leži na tleh in kako ga je eden izmed miličnikov z vso močjo brenil. Nato sem še sam dobil brco v nogo, da me je zavrtelo, takoj zatem pa še udarec v obraz...«

Kaj se je v resnici dogajalo, se bo razjasnilo v postopkih na sodišču. Tako v tistem, ki ga bo na osnovi ovadbe policije razpisalo celjsko sodišče, kot v zasebni tožbi zaradi poškodb, ki jo bo vložil Aleš Hlačar. Priložil bo tudi zdravniško spričevalo o poškodbah. Ali ima kaj podobnega tudi eden izmed žalskih miličnikov, ki je na postaji milice v Žalcu Hlačarju zatrdil, da mu je razbil arkado, videlo pa

se mu nič ni, se bo pokazalo na sodišču.

Aleš Hlačar: »Zavedam se krivde zaradi prekrškov, ne morem pa razumeti, da so naju policaji tepli tudi potem, ko sva na rokah že imela lisice in se nisva upirala. Tudi zdravnika, ki mu je že ponoči po pridržanju v Žalcu vzel kri zaradi alkotesta, ne razumem. Prosil sem ga, da me pregleda, ker sem bil pretepen, pa tega ni storil.«

Matjaž Kožuh: »Mene so kar na kraju aretacije zaslišali, nato pa so me s službenim vozilom odpeljali domov. Med potjo mi je miličnik govoril, da zakaj sva bežala, saj bi se lahko ubila.«

Hlačar: »Da, res bi se lahko ubila, saj so nama nekje na Dečkovi cesti pripravili blokado z dvema voziloma. Ko sem z nezmanjšano hitrostjo peljal med njima, sta vozila za mano zapeljali eno proti drugemu. Če bi to naredili sekundo prej, bi bila zdaj z Matjažem pokojna. Tudi v Levcu so naju potem skušali z zadnje leve strani zriniti z cestišča. To je lepo videti na

mojem avtu. Sicer pa ne vem, zakaj so potem, ko so že videli registrsko tablico, divjali za mano. Lahko bi šli k meni domov in me počakali. Slejkoprej bi se pripeljal tja.«

Da, tudi miličnike ob opravljanju službene dolžnosti kdaj pa kdaj zanese. Bavčarjevi fantje očitno tudi te-

pejo. Bravo Amerika, veliko takšnih filmov smo že videli. Očitno pa ne vplivajo slabo le na otroke in objestne voznike, ampak bi jih bilo treba prepovedati tudi policajem. Vsaka medalja ima dve plati, pravi tudi Stane Soršak, načelnik celjske UNZ. Da, ampak stran, na kateri je zakon, ne sme biti umazana.

AMBULANTA		DELOVIŠČE	
HLAČAR ALEŠ		Pohorska 5	
PRIMEK IN IME BOLNIKA		ULICA IN HIŠNA ŠTEVILKA	
CELJE		18. 12. 1962	
POŠTNA ŠT. KRAJ		ISU	
Obrtnik		5003035531 004311	
NAZIV DELOVNE ORGANIZACIJE		REG. ŠTEVILKA SIFRA DEJAVNOSTI	
PRIMEK IN IME NOSILCA ZAVAROVANJA		ISU NOSILCA ZAVAROVANJA	
DATUM IN URA POŠKODBE		NAPOTNI ZDRAVNIK	
DATUM IN URA PRIHODA V ZAVOD		13. 11. 1990 ob 13.30 uri. 009, 6239	
NAPOTNA USTANOVA - DELOVIŠČE			

Poškodovan v pretepu od snanáhosebn, ob pregledu pacient hodi, pri zavesti.
Dogodek opiše.

St. loc.: glava: na levi strani čela kontuzijske snačke, senici b. p. Is nosu in ušes ni sledov krvavitve, toraks, čvrst, dihanje vezikularno, abdomen: v nivoju prenega koša, mehak, V levem ingvinumu sa dve pesti velik hematoma, tudi izrazito boleč potek funikulusa, spermatikusa, torakalna hrbtnica rahlo boleča na poklep.

RTG: glave, torakalne hrbtnice in medenice bp.

TH: Počitek, analgetika

Kontrola v domači ambulanti, pri nas takoj ob težavah.

mr. sci. Miroslav Batišta dr. med.
spec. kirurg

22. 11. 1990

Subjektivno b. p. Ingvinalno levo pa je v poteku hudega za oreh velik trd infiltrat.
ciensa napotim v visceralno amb.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE
1020 Center vadi. 000 - 0102011111
Odd. skupne medicinske službe
TRAUMATOLOŠKA AMBULANTA

RADO KOŽUH dr. med.
spec. kirurg.

PRIMER »AURORA« PRED SODIŠČEM

Dolžnost ali umor?

Italijansko ribiško ladjo »Aurora« so v novembru 1984 koprski policaji zasačili pri kraji rib v Trščanskem zalivu v jugoslovanskih teritorialnih vodah. V tem času so italijanski ribiči zelo radi zahajali k nam zato, da bi kradli. Med njimi je veljal dogovor, da s skupnimi močmi povrnejo škodo tistemu, ki bi ga jugoslovanske oblasti morda le ujele. Pozabili so, da so v igro vložili tudi svoja življenja...

»Aurora« so koprski policaji najprej opozorili, nato pa so nanjo streljali. Rafal je zadel ladijski kljun in pokosil italijanskega ribiča Bruna Zerbina, ki se je skrival v notranjosti. Sledila je sodna preiskava v Kopru in Trstu, z njo pa tudi različne razsodbe za policaja Borisa Grgiča, ki je odgovarjal za Zerbino smrt. Koprsko sodišče je razsodilo, da je bil ribič ubit v jugoslovanskih vodah in da je Grgič opravljal svojo dolžnost v skladu s predpisi. Sodišče v Trstu pa je Grgiča spoznalo za krivega in ga obsodilo na 15 let zavora, ker naj bi »Aurora« med streljanjem že zaplula na italijansko stran. Menili so, da gre za nameren umor, poskus umora še drugih članov posadke, za ugrabitev, nasilje in celo ilegalen uvoz orožja v Italijo.

Vojska vadi zastraševanje

Vsakodnevni pritiski in strah začenjajo v ljudeh ustvarjati pravo masovno psihozo. Dobra ilustracija tega je dogodek, ki se je prejšnji teden primeril v mostarskem predmestnem naselju Jasenica v bližini vojaškega letališča. V restavracijo je vstopil do zob oborožen vojak, oblečen v maskirno obleko, z maskirno mrežo preko obraza, in brez besed pojasnila ukazal vojaku, ki so tam preživljali

prost večer, naj zapustijo restavracijo.

Za vojaki so jo potlej domov ucvrli tudi drugi gosti. A to, kar so videli po poljih okoli hiš, jih je še bolj prestrašilo. Na okoli je vrvela množica vojakov v polni bojni spremi. Ena skupina je na cesti med Mostarjem in Jasenico ustavljala vozila in voznike, v katere so bile uperjene strojnice, spraševala, če so videli kaj sumljivega. Pregle-

dali so tudi kavarne, res nekoliko bolj uglajeno, brez mask in orožja, vendar tudi brez pojasnila.

Mnogi meščani vso noč niso stisnili očesa. Ob takšnem nastopu vojakov brez pojasnila so v sedanjih razmerah sklepali: »Začelo se je...«

Šele dva dni kasneje so neuradno izvedeli, da so vojaki reagirali menda zato, ker se je okoli enega od vojakov smukala sumljiva oseba.

Zakaj je nasedla ekološka ladja?

Prva ekološka ladja, ki smo jo kupili s 700 tisoč dolarji nepovratnega denarja Evropske skupnosti, je že tri mesece zasidrana, ker denarja za njeno plovbo ni. V reški občini, v Republiki Hrvaški in na zvezni ravni se ne morejo dogovoriti, kaj bo s financiranjem dela prve jugoslovanske ekološke ladje Ecomar.

Ladja Ecomar, ki je skupaj s svojim remorkerjem Belim Kamnikom, v sestavi flote reškega Jadranskega pomorskega servisa, ima nalogo, da varuje morje, odstranjuje iz njega nafto in zbira z asidraških ladij z oljem onesnažene vode. V reškem pristanišču so po mednarodni konvenciji Marpol dolžni zagotoviti prevzemanje zaočjenih in onesnaženih voda z ladij. Tega sedaj nihče ne dela, ladja

stoji in vse skupaj čaka na odločitev, ali bodo Ecomar vključili v Jadransko obalno stražo.

Ladja in njegov pilot bi morala biti v stalni pripravljenosti, saj nihče ne more napovedati, kdaj bo prišlo do večjega onesnaženja morja. To pa zahteva trajni vir financiranja. Kdo bo plačal, kdo bo dal denar? Nobenega zavezujočega zakonskega predpisa od občinske do zvezne ravni v tem smislu ni. Tako da se na koncu zdi prav absurdno, kako je Evropska skupnost podprla ta ekološki program, kupila in opremila Ecomar, njeni predstavniki pa so celo izjavili, da so s podobno pomočjo pripravljene nadaljevati.

Reški Jadranski pomorski servis je skupaj s tržaško fir-

mo pred kratkim ustanovil mešano podjetje Tripković, s katerim želijo plasirati svoje usluge tudi na tujem, predvsem sredozemskem tržišču.

Ugledna tržaška firma, ki že stoletja uspešno posluje na evropskem pomorskem trgu in ima sedaj v lasti enainpetdeset odstotkov mešanega podjetja, med drugim ponuja tudi usluge zelo razvite ekološke službe. Rečani bi torej objektivno skupaj s Tržačani lahko prevzeli reševanje ekoloških vprašanj na celotnem Jadranskem morju.

Toda kako se o tem pogovarjati ob dejstvu, da je naša edina ekološka ladja privezana že več kot sto dni, ker ni nikogar, ki bi zagotovil denar za njeno plovbo?

Vsi smo zeleni

MAFIJA MOČNEJŠA OD DRŽAVE

Plačaj in molči!

Mafijski obračun v Geli na Siciliji je zahteval osem mrtvih in enajst težko ranjenih. Takšna je torej vojna bilanca nove epizode v zgodovini mafije.

Dobro organizirani napadi so bili naperjeni zoper ljudi mafijskega šefa Madonija. Napadi so bili skoncentrirani na mesta, kjer se mafijaši zbirajo: igralnice, dvorane z biljardom ipd. Tiste, ki jim je uspelo pobegniti pred prvimi rafali, so krvniki neusmiljeno lovili in ubijali tam, kjer so jih pač dohiteli. V nekaj minutah sta se dve četrti spremenili v bojni polji.

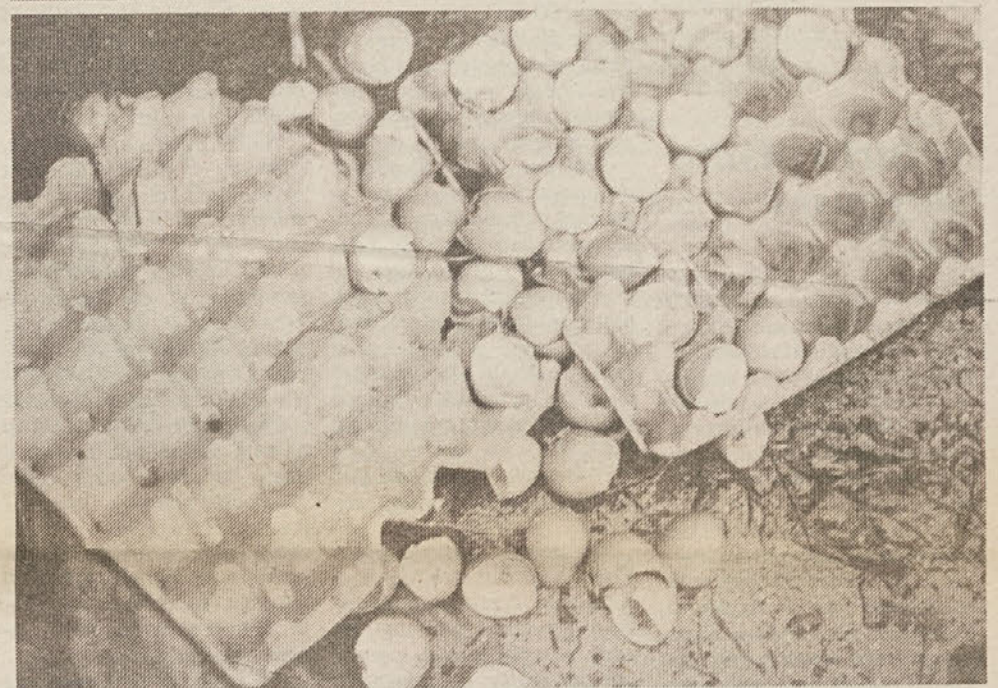
To pa je bil le navaden mafijski obračun za okolje, ki je navajeno na redno porcijo mrtvih, na enega ali dva dnevno. »Dobro je, dokler se ubijajo med seboj«, so otope-

lo reagirali prebivalci. Pomembna novost v mafijskem poslovanju pa je ta, da vedno več streljajo tudi v druge. Pred kratkim je stekla nova ofenziva na podjetnike, domače in tiste, ki so prišli s severa. Vsem, ki mafiji nočejo plačati davka, so umori nekaj podjetnikov in industrialcev v srhljivo, a poučno svarilo. Eden izmed podjetnikov je zaprl podjetje potem, ko so sinu prestrelili noge, zaprl so še štiri druga podjetja, ker so njihovi lastniki v atentatih slučajno preživeli. Večina pa plačuje in molči. Molči tudi vlada.

Nov mafijski škandal je povzročil papežev obisk v Neaplju, ki je veljal 8 milijard lir, dvakrat več kot ponavadi. Denar za ta obisk naj bi

bil v rokah camorre. Tožilstvo je sprožilo raziskavo, ki naj bi pojasnila, zakaj občina ni imela denarja za šolske malice, za papežev obisk pa je izvirtala milijardo in pol lir. Za restavriranje cerkve, v katero papež zaradi varnosti ni niti vstopil, so porabili milijardo lir. Bolnišnica »Cardarelli« ni imela denarja za nakup gaze in zdravil, lahko pa je namenila pol milijarde lir za papežev obisk... in tako naprej.

Ni dvoma, da je mafija na Siciliji, v Kampaniji in Kalabriji močnejša od države. Živa je le dilema med politikami: ali je mafija prisotna, ker je država odsotna, kar govorijo manjše vladne stranke, ali pa je mafija dober državni partner, kar zagovarjata fašistična in komunistična opozicija.

Kuvajtsko maščevanje?

Bagdad so preplavile domene o krvavem dogajanju v šolah. Sumijo, da je bilo ubitih osem učenk. V mestu so se pojavile tudi sovražne parole, anonimni telefonski klici, brošure in letaki. Iraške oblasti so ta dejanja pripisale skupini mladoletnikov, ki so priznali, da so pisali provokativne parole po šolskih zidovih in da so vznemirjali meščane s telefonskimi klici.

O domnevnih umorih so molčali in potemtakem naj bi meščani mirno spali. Pa vendar je ostalo odprto vprašanje, ali je bila skupina mladoletnikov res priprta samo zaradi pobalinskega obnašanja, kakor je navedla iraška agencija.

Panike, ki je zavladala v bagdaskih šolah, še ni konec. Strašijo govornice, da gre v resnici za maščevanje Ku-

vajtčanov zaradi smrti mnogih kuvajtskih otrok, ki so jih ubile iraške čete.

Da vse skupaj le ni tako nedolžno, potrjuje sestanek iraškega ministra za notranje zadeve s šefi iraške policije, da bi skupaj ukrepali. Ocenili so, da gre za sovražne provokacije.

Obesili 27 tihotapcev mamil

V Iranu ne glede na opozorila o človekovih pravicah še naprej množično pobijajo tihotapce mamil. Pred nedavnim so v zahodni provinci Bahtarunu obesili 27 trgovcev z narkotiki. Od začetka prejšnjega leta, ko so sprejeli izredno oster zakon v borbi proti narkomaniji, so v Iranu pogubili več kot 1500 ljudi, tudi več tujcev.

Skoraj tona petard

Proti koncu leta si domala vsak državljan naše ljube domovine omisli vsaj eno, dve petardi, da bi z ognjem in treskom vstopil v novo leto. Nekateri spretneži iz tega poželenja kujejo denarce, množično tihotapijo »igračke« v Jugoslavijo, kjer jih trg nenasitno golta.

Na ta način je razmišljal tudi J. D. iz Titovega Drvarja, ki je sklenil iz Italije ob igračkah za otroke prepeljati tudi pokalice. Račune so mu zmešali cariniki na carinskem prehodu Krvavi potok, ki so posumili, da je kamion v primerjavi z deklariranimi uvoženimi izdelki daleč prenatrpan. Odprli so škatle in med njimi našli 59 paketov, v katerih je bilo 881 kilogramov petard.

Spoštovani gospod urednik

Posiljam vam pismo slovenski vladi za objavo, ker smatram, da kot demokratični časopis ščitite demokracijo in enakopravnost narodov.

Glede na sklepe iz Bohinja o svobodi tiska smatram, da lahko upam na objavo in na obisk vašega novinarja na domu pri moji ženi v najkrajšem možnem času, ter predlagam da se skliče novinarska konferenca 14. XII. v zaporih Maribor, kjer bi obelodanil delovanje določenih struktur, ki kršijo vse abnormalne in normalne odnose med ljudmi.

Prosim za objavo pisma v imenu moje družine, ker nujno potrebuje pomoč v hrani in tudi drugače.

S spoštovanjem ter v upanju do objave

Jorge JIMENEZ
Šaranovičeva 7 c
63000 Celje
— trenutni naslov:
Vošnjakova 16
62000 Maribor

Odprto pismo slovenski vladi

Javno sprašujem vodstvo slovenske vlade, zakaj dovoljuje zakonito diskriminacijo. S sprejetjem zakona o etičnih in narodnostnih manjšinah ste zaščitili vse Neslovence oziroma Slovence, ki soupadajo pod narodnostne manjšine.

Samo da je ta zakon in ustava samo na papirju, realno se pa odraža na samovoljni uslužbenca ali funkcionarja v občinah, ki odločitve vlade ne upoštevajo zaradi svojih nizkotnih pobud ali svojega prepričanja v višjo raso nad manjšino.

Vzrok mojega pisanja oziroma revolta družine, ki soupada pod narodnostno in etično manjšino, je nacionalšovinizem v občini Celje, indirektno v komiteju za družbene dejavnosti. Smo Romška familija, ki nima nobenih možnosti za zaposlitev. Moja žena, ki ima 37 let, je režim komunizma odstranil v jarek ter ji onemogočil kakršnokoli šolanje, ni ji omogočil nobenih možnosti normalnega življenja. Že komite za družbene dejavnosti v Zalcu jo je v rani mladosti zavrgel in ji ni dal nobenih možnosti, da bi bila enakopraven član naše družbe. Do sedaj je trpela ponižanja, diskriminacijo, preganjanje, terorizem komunizma. Z veliko optimizma in veliko upanja v svetlejšo prihodnost smo sprejeli spremembe ter volili vas, ki bi nas popeljali v svetlejšo bodočnost, s tem da bi tudi skromna ROMSKA družina občutila nekakšno demokracijo.

Sprašujemo vas, gospodje, »Ali je to samo farsa?« Ker se v odnosu med nami ni ničesar spremenilo, ampak se je še poslabšalo. Ker sem kot glava družine odstranjen za določen čas iz družine, je žena ostala sama z dvema otrokoma, ki sta popolnoma odvisna od nje in njenega preživljanja. Kot težak invalid tretje kategorije, brez sredstev za preživljanje, brez osnovne izobrazbe — analfabet, z 20 odstotki vida je nezmožna za kakršnokoli delo, ki bi jo fizično in psihično obremenilo

do te mere, da bi bile lahko posledice katastrofalne za njeno zdravje.

Zaradi teh dejstev je upravičena do denarne pomoči po 39. in 40. členu SAS-a o uresničevanju socialnoskrbstvenih pravic (Uradni list št. 26/84 in 14/89) zaradi denarne pomoči. Do tu vse lepo in prav. Sedaj se začne kalvarija ter diskriminacijsko manipuliranje komiteja za družbene dejavnosti z mojo družino, oziroma mojo ženo in otrokoma.

Kot ravnopravni član naše skupnosti ter zgoraj navedenih dejstev je prosila za pomoč, do katere je upravičena. Toda na komiteju ji ugodijo, velikodušno ji odobrijo 1000 din za preživetje 3-članske družine. V to je všteto plačilo stanarine, elektrike, nabava kurjave, plačilo tekočih stroškov, ter hrana. Ves postopek do denarnega nadomestila vodi uslužbenka komiteja Mojca Koren in predsednik komisije Marija Lamut. Že dva meseca dobiva moja žena samo 100 din in to samo zato, ker je ROMINJA. Direktno obtožujem uslužbenca komiteja širjenja in maščevalnega ter diskriminacijskega odnosa napram moje žene in otrok.

Pozivam Vlado Slovenije, da energično ukrepa, ker je družina na robu bede in lakote, preživlja se samo še z berachenjem ter dobro voljo ljudi, ki niso zaslepljeni z diskriminacijskim mišljenjem. V to skupino ljudi, ki jih ne moti barva kože in narodnost ter njihovo nesebično pomoč uvrščam Versko organizacijo KARITAS, ki je pomagala s krompirjem in zeljem, pač po svojih močeh in zmožnostih.

To pismo naslavljam na Vlado Republike ali, daj bog, Države Slovenije in na nediskriminiran narod Slovenije, da nudi vso podporo in pomoč pri preživetju ter obstanku romske družine pri preživetju. Pismo naslavljam na javna občila z vso odgovornostjo do navedenih podatkov ter pozivam vse novinarje, ki so pripravljene pisati na svobodnem mišljenju ter realnem mišljenju, da nas oziroma mojo ženo obiščejo na domu, da vidijo in čujejo realno dejstvo. Zavedam se, da bo nekdo na vsak način poskusil prepričati objaviti resnico, ker javnost naj ne bi zvedela resnice, da se to dogaja v demokratični Sloveniji.

Poziv vsem novinarjem ter piscem feljtonov kakor tudi predstavnikom demokratičnih gibanj v Sloveniji. Obiščite nas in se sami prepričajte v nizkotno dejavnost komiteja in njihovih uslužbencev.

Z vero v demokratično državo Slovenije.

Jorge Jimenez

Nabor po starem

POJASNILO ŠT. 1

V drugi številki Nove dobe je izšel članek, ki kritično obravnava naborno prijavo, ki jo pred vpisom v vojaško evidenco izpolnijo mladinci — naborniki.

Moram reči, da je kritika upravičena in da se z vsebino članka v glavnem strinjam. Nabor še vedno poteka na podlagi zveznega zakona o vojaški obveznosti, kot legalni zakonski osnovi, seveda upoštevajoč sklepe skupščine Republike Slovenije in Ustavni zakon za izvedbo 96.

in 97. Ustavnega amandmaja. Res pa je, da bi strokovna služba tukajšnjega sekretariata lahko prečrtala besedo »Socialistična« in rubriko o članstvu v (bivših) družbeno-političnih organizacijah. Novih obrazcev pa zaradi štednje še ni natisnanih, ker se pripravljajo novi predpisi (republiški zakon o obrambi in zaščiti) in se bo v letu 1991 tudi na področju nabora in napotitev na odsluženje vojaškega roka marsikaj spremenilo.

Ne morem pa se strinjati s piscem članka, ko trdi, da je vprašanje, če imajo lahko naborniki znanja s področja jadrnanja, padalstva, pilotiranja, potapljanja, upravljanja z motornimi vozili, gasilstva itd. Lahko zatrdim, da se že učenici osnovnih šol vključujejo v razna društva in klube ter si pridobivajo znanja in spretnosti, ki so pomembna za področje obrambe in zaščite, da ne govorimo o srednješolskih oziroma mladinskih, ki se vpisujejo v vojaško evidenco (v letu, ko dopolnijo 17 let). Ti podatki so za kadrovanje nabornikov v razne robove in specialnosti v oboroženih silah nujen podatek.

Naj še pojasnim naslednje: rubrike, v katero nabornik napiše, v katerem rodu oz. službi bi želel služiti vojaški rok, je v »Vprašalniku o zdravstvenih podatkih nabornika«, ki ga izpolni ob zdravstvenem pregledu, tj. v letu, ko dopolni 18 let starosti. Z naborniki se do napotitve na odsluženje vojaškega roka srečamo namreč večkrat in vsak izmed njih ima možnost, da izrazi svoje želje. Dolžnost naborne komisije pa je, da te želje v okviru možnosti tudi upošteva. Zavedamo se namreč, da je za uspešno vojaško usposabljanje zelo pomembna motiviranost obveznikov.

Na koncu bi še zapisal, da sem vesel kritičnih člankov s tega področja naše dejavnosti in to iz dveh razlogov:

1. V njih dobimo lahko koristne pobude za izboljšanje dela strokovne službe.

2. Lažje in bolj argumentirano bomo lahko ustreznemu nadrejenemu organu dajali pobude za racionalizacijo in posodabljanje postopkov na področju nabora in napotitev obveznikov na odsluženje vojaškega roka.

Branko KRAJNC
Vodja vojaškega odseka

Pojasnilo številka 2

Avtor članka ugotavlja, da se nabor še vedno izvaja skladno z zveznim zakonom o vojaški obveznosti, kar je res. Mislim pa, da bo tako le še kratek čas oziroma le do sprejema republiškega zakona o vojaški obveznosti, kar je realno pričakovati v začetku leta 1991.

Naborni postopek traja približno dve leti in se izvaja v več fazah, od vpisa nabornika v evidenco do njegove napotitve na odsluženje vojaškega roka. V tem času opravi nabornik več srečanj s strokovnimi delavci in različnimi komisijami, ki ugotavljajo njegove psihofizične zmožnosti in sposobnosti.

Zaradi zapletenosti samega nabornega postopka, nepotrebne zbiranja (včasih subjektivno obarvanih) mnenj in priporočil ter poseganja v nabornikovo intimo je Svet za SLO in DS pri SO Celje že v mesecu juniju 1990 kritično obravnaval naborni

postopek in ugotovil, da takšen kot je, je neustrezen.

V mesecu juliju 1990 smo naslovili na RSLO Ljubljana pobudo oziroma predlog za spremembo celotnega nabornega postopka, in sicer:

1. Kriteriji ideološke ali svetovno-nazorske narave naj se več ne upoštevajo, razen v kolikor nabornik to izrecno ne zahteva.

2. Naborni postopek naj se poenostavi, s tem, da se ne zbira mnenj in priporočil iz krajevnih skupnosti, sol in podjetij.

3. Od obrazcev naj bi ostal le še anketni list, ki ga izpolni nabornik, kjer izrazi tudi svoje želje oziroma zahteve.

4. Izobrazba in druga funkcionalna znanja ob zdravstveni sposobnosti naj bi bili edini kriteriji za dodeljevanje roda in službe.

Podano je bilo še več predlogov tehnične narave, ki pa verjetno za bralce niso zanimivi.

V tem letu smo pričeli naborni postopek z mladinci letnika 1974 in kot prvo poslali vsem naborni vprašalnik. Zaradi nepazljivosti strokovne službe ni bila na starem obrazcu prečrtana v naslovu beseda »Socialistična« ter v nadaljevanju rubrika o članstvu v bivših družbeno-političnih organizacijah, zakar se osebno opravičujem vsem prejemnikom tega vprašalnika in še posebej g. Kavaljarju. S spoštovanjem!

Miro TERBOVC
sekretar
sekretariata za LO
CELJE

Poplave: sečnja na črno

O poplavah in njihovih vzrokih se lahko razmišlja tudi drugače. Nekateri zlobni jeziki me bodo ošvrknili, vendar se jim upam v obraz povedati naslednjo zame največje resnico, ki je botrovala naravni katastrofi v zgornji Savinjski dolini.

Vsa čast dvema velenjskima občinskima veljakoma, ki se v lokalnem časopisu po svoje trudita ter lepo na široko in z veliko mero »strokovnosti« razpletata in razjasnjujeta naravne pojave, geološke, meteorološke in kajsigavedi še kakšne vzroke za nastanek poplav, katere so »zeleno dolino« spremenile v blatno. Oba pa sta se izognila izvirnemu grehu, ki je bil včeraj in je še danes glavni hobi (beri: loby) (veliki večini) Gospodov v krajih, ki jih je poplava najbolj prizadela — sečnji na črno.

Prepričan sem, ne da bi mi kdo strokovno dokazoval, da je propustnost tal na račun »črno« posekanega gozda, poglavitni vzrok nastanka plazov, ki so bili glavni krivec nastanka vseh največjih škod. Danes so škode, ki jih naredijo s takšno sečnjo večkrat hujše kot jih naredi katerikoli termoeenergetski objekt (čep prav ga ne mislim zagovarjati). Vsak si lahko ustvari predstavo koliko moke bo prestregel mlinar, če bo imel le veliko rešeto namesto dovolj finih sit.

Seveda, logično — v poplavah je nasrkal narod, ki je najbolj siromašen. Nikoli ne bom pozabil solz čistilke — matere dveh otrok, ki ji je voda pustila le golo zidovje z naplavljenim gramozom in blatom. V svojem ihtenju je spregovo-

nila toliko sočnih besed na račun Gospodovih nogavic in v njih spravljenih mark ter bežanju pred vodo, da sam nisem vedel, ali sem na udarniški akciji ali sem zašel nekoliko čez mejo.

Da je delo z lesom v Savinjski dolini donosen posel, mi dokazuje število žag, katero ima že skoraj vsak večji kmet. Vprašam pa vsakega, ali bi kdo danes pustil svoje delo v tovarni? Ne?! O, pač! Poznam takšnega. Delo ponoči in na skrivnih mestih mu prinaša desetkrat višje dobičke, kot je imel plačo v fabriki. Požvižga se na vse kazni in pretnje. Posel pa cvete.

Vlada z moratorijem tu ni naredila nič, razen tega, da je zaščitila cerkveno zemljo. Bivša vlada pa je s svojo lažno solidarnostjo in mogoče tudi današnjo podkupljivostjo ali bolje rečeno ležernostjo in lenostjo inšpektorjev dopustila siromašenje gozdov. Nekaterim od njih lahko rečemo le še krivo posajen drevored.

Medtem njihove žage — mislim na Gospodove, veselo pojejo naprej.

Jože Čas
Stanetova 6
Velenje

Skupna izjava Svobodnih sindikatov železarn Jesenice, Štore in Ravne

Svobodni sindikati železarn Jesenice, Štore in Ravne smo zaskrbljeni in ogorčeni zaradi nenehnega slabšanja socialnega in materialnega položaja naših 14.000 delavcev. Kljub načelnim zagotovilom, da Slovenija črno metalurgijo potrebuje in da jo namerava ohraniti, konkretne pomoči ni.

Sprejeli smo ugotovitve in predloge o prestrukturiranju slovenskega železarstva po študijah McKinsey in British Steel, vendar se restriktivno in drastično izvaja samo zmanjševanje števila zaposlenih, nič pa ni storjeno na drugih področjih, ki so po obeh analizah pogoj za tehnološko in tržno prestrukturiranje železarstva.

Očitno je, da se problem prestrukturiranja slovenskega železarstva lomi predvsem na hrbitih delavcev, ki v strahu, da se bo vse skupaj sesulo, bijemo plat zvona in zahtevamo:

1. Da se metalurgiji s 1. januarjem 1991 zagotovijo pogoji za normalno poslovanje, kot jih ima naša konkurenca v Evropi.

2. Da se okrepi analiz McKinsey in British Steel izvaja v celoti in ne zgolj z odpuščanjem delavcev.

3. Da se prestrukturiranje naše panoge izpelje v razumljivo postavljenem roku, eno ali dve leti tako, da se bodo v tem času ustvarila potrebna sredstva in možnosti za odpiranje novih delovnih mest in kritje potreb socialnega programa.

Do sedaj smo delavci železarn z veliko mero strpnosti in zaupanja v slovensko vlado pričakovali, da bodo končno tudi naši panogi zagotovljeni pogoji, kot jih pozna naša konkurenca. Vendar zaman. Položaj naših železarn je še naprej zaskrbljujoč, socialni položaj in perspektiva delavcev pa sta katastrofalna. Tako ne gre več naprej!

Sedaj čakamo na odločitev slovenskega parlamenta, ki lahko in po našem mnenju tudi mora odgovoriti na vprašanje: SLOVENSKO ŽELEZARSTVO DA ALI NE?!

Ali so pričakovanja 14.000 slovenskih železarjev upravičena? Smo v Svobodnih sindikatih ravnali napačno, ko smo naše probleme predstavljali po mirni in legalni poti na najvišje organe in

najodgovornejše predstavnike slovenske vlade? Bi morali ravnati drugače?

ŠVOBODNI SINDIKATI
SLOVENSKE ŽELEZARN
JESENICE, ŠTORE,
RAVNE

Čistoča kot vir zdravja

V članku »Čistoča kot vir zdravja«, objavljenim v prvi številki vašega časopisa je žal novinar dezinformiral javnost s podatki, ki označujejo racionalizacijo v občinskih upravnih organih. Glede na to, da o tem v vašem časopisu še pišete, menimo da je prav, da zadevo pojasnimo:

1. Mesečni OD čistilke v upravnih organih ni znašal 3.200,00 din, kar je osnova, ampak v povprečju 4.600,00 din.
2. Občina iz svojega proračuna za čistilke z vsemi prispevki, stroški prehrane, prevozom na delo ter za čistila ni v mesecu avgustu porabila 90.000,00 din, temveč 143.000,00 din. Stroški čiščenja v mesecu oktobru pa bi znašali skoraj 180.000,00 din.
3. Pogodbena cena, ki jo plačujemo upravni organi podjetju »LESK« znaša 145.368,80 din, v mesecu septembru in oktobru pa je podjetje »LESK« v občinskih upravnih organih opravil generalno čiščenje, kar sicer stori pri vseh porabnikih, ki jih prevzame, in spada pod izredna čiščenja ter ni vključeno v pogodbeno ceno. Za naprej pa velja dogovorjena pogodbena cena. Zato je znašal račun za september 1990 172.000,00 in 173.000,00 din za mesec oktober, kar je skupaj 345.000,00 in ne 355.000,00 kot navajate.
4. Pri tem naj povemo še, da odpadejo nekateri ostali stroški, ki zadevajo družbeni standard in druge vire. Poleg tega se sprosti delo delavca, ki je moral do sedaj skrbeti za čistilke.
5. Povečanje osebnih dohodkov v občinski upravi ni bilo v nobeni zvezi z zmanjšanjem števila zaposlenih zaradi odhoda čistilk v podjetje »LESK«, kot zlonamerno ugotavlja pisec članka. Z zakonom omejena masa osebnih dohodkov je namreč odvisna od števila delavcev. Osebnih dohodkov smo povečali za enak odstotek kot republiški upravni organi, pravosodni organi in upravni organi drugih občin. Povečanje je bilo enako tako za funkcionarje kot za delavce občinskih upravnih organov. Višina plač pa je v primerjavi s podobnimi občinami še vedno nižja.

Racionalizacije ni moč ocenjevati samo skozi zneske in števila, ki smo jih prikazali, ampak pomeni racionalizacijo tudi boljša organizacija in večja kvaliteta dela. Moderna organizacija zahteva, da se upravni organi posvetijo opravljanju svoje dejavnosti, vse pomožne dejavnosti pa prepušče pogodbenim izvajalcem.

Preseneča nas, da si novinar ni raje priskrbel točnih podatkov pri upravnih organih, saj bi mu rade volje postregli z njimi. Še bolj pa nas čudi dejstvo, da so vaši članki nepodpisani in da se novinarji, ki sicer želijo biti raziskujoči in skandalozni, skrivajo za fasado časopisa.

Občinski sekretariat
za občo upravo
Sekretarka
Lucija Sotlar

Opravičilo

V prejšnji številki Nove dobe se je vaš bralec S. J. povsem upravičeno pritožil, ker sem zavrnil objavo besedila zahvale, kot ga je želel objaviti v Novem tedniku. Ravnal sem narobe in nimam nobenega iz trte zvitega pojasnila, zakaj. Stori sem napako in zanjo se tudi javno opravičujem, kot sem se gospodu S. J. že tudi osebno.

S spoštovanjem
BRANKO STAMEJČIČ,
Celje

»Le Monde« brez novega direktorja

Način, po katerem najplivnejši francoski časopis Le Monde izbira direktorja, ni primere v svetu: najprej ga mora z neposrednim izjasnjevanjem izbrati redakcija, potem pa potrditi še skupščina delničarjev s tričetrtinsko večino. Mnogi pol za šalo pol zares pravijo, da je lažje izbrati papeža kot prvega človeka francoskega časnika.

Štirikrat so po zamotanem sistemu uspeli izvoliti zmagovalca, petič se je zapletlo. Peti direktor se še vedno vrti

v demokratičnem kotlu. Pravzaprav, vse skupaj je na začetku, kajti skupščina delničarjev je, prvič v zgodovini časnika, zavrnila kandidata redakcije.

Zakaj nesojenega direktorja niso imenovali, je moč samo ugibati. Nekateri mislijo, da kandidat Daniel Vernet, doslej direktor redakcije, plačuje račun za slab finančni položaj lista (ocenjujejo, da bo letošnji končni deficit znašal 40 milijonov frankov, per-

spektive za prihodnje leto pa so še slabše), za katerega je v dobri meri kriva naložba v veliko tiskarno izven Pariza, ki sedaj zaradi umika nekaterih časopisov dela s polovično zmogljivostjo, in gradnja novega poslopja poleg Montmarnasa.

Ker je Vernet kljub podpori novinarjev dobil le 44 odstotkov delničarskih glasov, se volilna procedura začela znova. Ob ljudeh iz redakcije omenjajo tudi nekatere znane

osebnosti izven nje, vse tja do ministra za industrijo Rogerja Fouruxa, vendar novinarji tudi za ceno, da v enem celem mandatu ne bodo izbrali novega direktorja, vztrajajo pri svoji samostojnosti in neodvisnosti.

Saj list Le Monde ima svojega prvega moža. Namreč, sedanjí direktor André Fontaine lahko ostane na oblasti še polni dve leti. Do tedaj pa bodo že našli pametno rešitev.

AMERIŠKI FIZIK PONS JE ZBEŽAL

V boljše pogoje

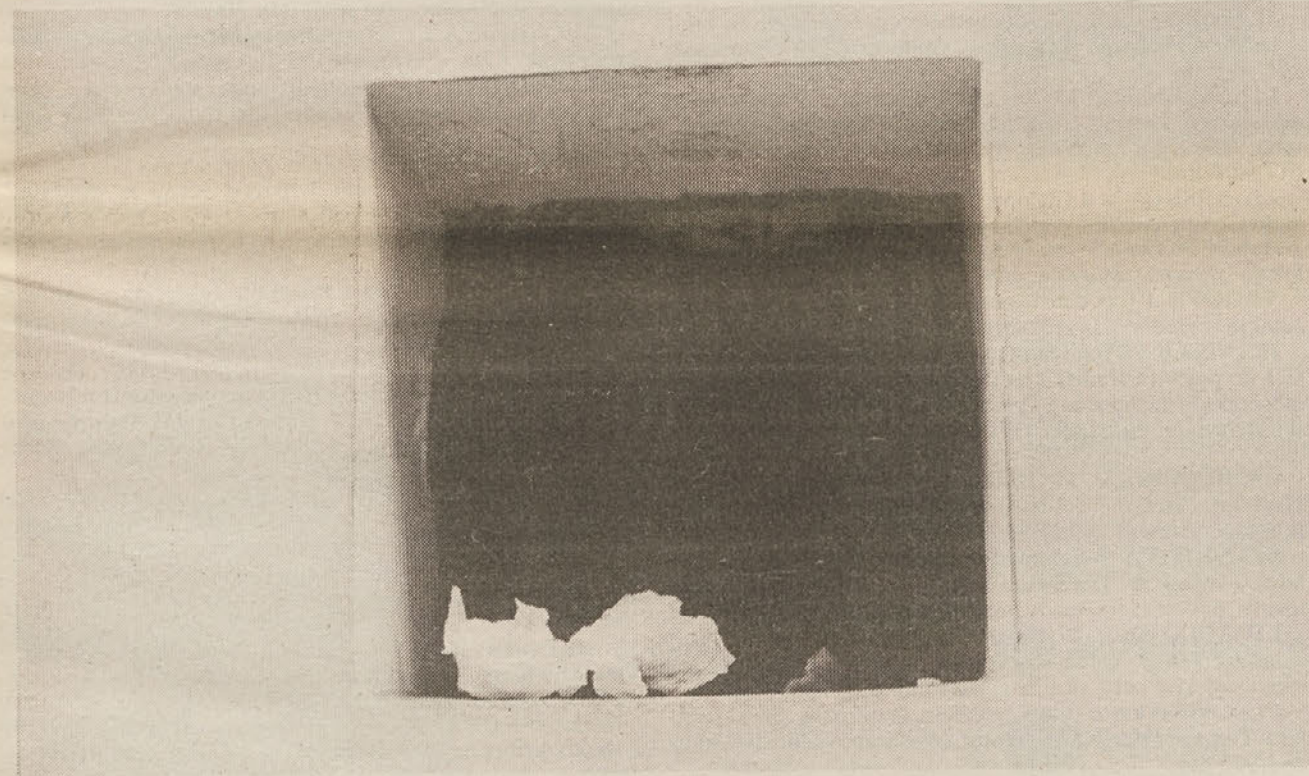
Ameriški fizik Stanley Pons je res pobegnil iz Združenih držav, vendar ne zato, da bi se izognil polaganju računov zaradi neuspeha svoje znanstvene hipoteze, kot je to trdil »New York Times«. Pons je prepričan, da so ameriški znanstveniki in tisk do

njega sovražno nastrojeni. Tako nadaljuje svoje raziskave v Franciji in to z denarjem, ki so ga ponudili Japonci.

Pons je skupaj z Martinom Fleischmannom raziskoval fizikalni fenomen – hladno fuzijo. Že leto in pol trdita, da

jima je uspelo najti novo, veliko bolj ekonomično in enostavno pot do nuklearne fuzije: potencialnega procesa, s katerim bi proizvajali ekološko čisto energijo v ogromnih količinah. Mnogi znanstveniki dvomijo, da jima je fuzija res uspela. Poskusi na znan-

stvenem simpoziju pred tremi tedni govorijo drugače: v Ponsovih in Fleischmannovih epruvetah se je zgodilo nekaj zelo podobnega nuklearni reakciji in kar je presenetljivo: energija, dobljena na ta način, je enormna.

ITALIJANSKI APETITI

Že kremplji segajo po nas

Italijanski fašisti so od oblasti uradno zahtevali, naj poskrbi, da bodo Italijani vnovič priključili Goričko, Julijsko krajino, Istro in Dalmacijo. Zahtevajo revizijo Pariškega mirovnega sporazuma in vzpostavitev polne italijanske oblasti na področjih, ki jih je zaradi poraza Italija izgubila.

Dejstvo je, da italijanski tisk fašistični zahtevi ni posvetil pozornosti, zamolčale so jo vse vodilne časopisne hiše in osrednje televizijske in radijske emisije.

Brezplačna delitev delnic

Poljska vlada je predlagala, da bi državljanom podelili delnice dvesto največjih poljskih podjetij brezplačno. Poljaki namreč nimajo dovolj denarja za nakup in zato je brezplačna razdelitev delnic edini način za spremembo lastniških odnosov v poljskem gospodarstvu.

Prvi novinar v vesolju

Prvi predstavnik sedme sile, ki je poletel v vesoljsko prostanstvo, je japonski novinar Toehiro Akijama. Ladja »TM-11« ga je s sovjetskima kozmonavtoma Afanasjevim in Manarovim ponesla v vesolje 2. decembra ob 11. uri in trinajst minut. Akijama bo v vesolju ostal šest dni.

NOVA DOBA išče prodajalce časopisa — kolporterje

ki bodo p. odajali novi celjski tednik v večjih krajih na celjskem območju.

Zainteresirani naj se oglašijo po telefonu 24-545 ali 28-951 ali pa pošljejo pismeno ponudbo na naslov: Nova doba, Gubčeva 4, Celje.

SEKS PO HOLANDSKO

Posilstvo v zakonu

Nov nizozemski zakon, ki odreja merila po obravnavi spolnega nasilja, je v drugih državah vzbudil veliko pozornost. Po novem bosta morala tako mož kot žena budno paziti, kako si bo

morda nekoliko prevročno željo po zakonski ljubezni razlagal življenjski sopotnik. Lahko namreč tako eden kot drugi tožita svojo partnerja za posilstvo v zakonu.

PO SVETU

New York: Husein je sprejel Bushovo pobudo za pogajanja. Vendar Irak zahteva, da se na dnevni red uvrsti tudi palestinsko vprašanje, kar pa ameriška stran zavrča.

Moskva: Pribaltiške republike nastopajo skupno. Člani treh parlamentov so na skupnem zasedanju sprejeli sveženj dokumentov, ki jih naslavljajo na domačo in tujo javnost.

Bonn: Opazovalci menijo, da so bile volitve v bundestag ene najmanj vznemirljivih v nemški zgodovini. Zmaga koalicije nad izzivalci ni bila vprašljiva.

Rim: Papež je sprejel odstop kardinala Casarolija, arhitekta vaticanske vzhodne politike. Novi državni tajnik je Angelo Sodano.

Adis Abeba: Habrejev režim je razpadel v pičlem dnevu. Domnevajo, da je Habre v Kamerunu, vladne čete pa bežijo iz prestolnice.

Moskva: Sovjetska zveza bo spet zasebna. Z uvedbo zasebne zemljiške posesti naj bi zagotovili več živeža za lačno prebivalstvo.

Dunaj: Haider je oponesel Cerkev premajhno skrb za begunce. Praktična ljubezen do bližnjega naj bi se pokazala pri romunskih ubežnikih.

Bruselj: Vročna tema postaja kmetijstvo. V bruseljskih pogovorih teče beseda o liberalizaciji svetovne trgovine, vendar ostaja še veliko spornega.

Moskva: V Sovjetski zvezi so zamenjali ministra za notranje zadeve. Predsednik Gorbačov je z ukazom razrešil Vadima Bakatina in na njegovo mesto imenoval Borisa Puga.

Moskva: V južno sovjetski republiko Kirgiziji je strel zemljo potres z močno 6,5 stopenj po Richterjevi lestvici. Brez domov je ostalo okoli 3000 ljudi.

Buenos Aires: V Argentini so zadušili vojaški upor. Predsednik Menem je izjavil, da so uporniki skušali izpeljati državni udar.

Bagdad: Bagdan bo dovolil zapustiti Irak vsem sovjetskim strokovnjakom, ki jih je kakih 3000, pod pogojem, da Moskva prevzame materialne posledice prekinitve delovnih pogodb.

Nairobi: Blizu letališča je strmoglavilo tovorno letalo, ki je treščilo v postajo električnega omrežja. Umrlo je deset ljudi.

Teheran: Iranski predsednik Rafsandžani pravi, da bi morali liberalizirati poglede na spolnost in odpirati zakonite poti, ki naj zadovoljijo naravne potebe moških in žensk.

Varšava: Nova poljska stranka Demokratična zveza, ki jo je ustanovil premier v odstopu Tadeusz Mazowiecki, je pozvala Poljake, naj prihodnji teden volijo Lecha Walenso.

Zeneva: Napol pozabljena Zahodnoevropska unija bi se utegnila združiti z Evropsko skupnostjo, ki naj bi postala stabilizacijski dejavnik na celine.

Moskva: Sovjetska zveza dobiva pomoč z vsega sveta. Ustnovili so tudi posebno komisijo, ki bo skrbela za distribucijo in transport.

Berlin: Odvetniki bivšega vzhodnonemškega voditelja Ericha Honeckerja so vložili pritožbo zoper sklep o preiskovalnem zaporu.

Rim: Neofašisti hočejo Istro in Dalmacijo. Zahtevajo revizijo mirovnih sporazumov iz leta 1946.

Peking: Na Kitajskem burno razpravljajo o nevarnosti dolžniške krize. Kitajski finančni strokovnjaki so neenotni: nekateri trdijo, da krize še ni, drugi pa, da je nevarnost zelo velika.

Tirana: Albanski predsednik Ramiz Alia je sprejel mati Terezijo.

Bonn: Lončar se je pogovarjal z Genscherjem. Največ pozornosti sta namenila dvostranskim odnosom. Bonn je za celovito Jugoslavijo.

Strasbourg: V Skupščino evropskih regij so poleg Slovenije in Hrvaške sprejeli tudi Srbijo in Makedonijo.

Dunaj: Evropski gozdovi umirajo, najhujše je na tromeji med ČSFR, Poljsko in nekdanjo Nemško demokratično republiko.

Rim: V Vatikanu so uradno sporočili, da so navezali z Bolgarijo diplomatske stike na ravni veleposlaništev.

Varšava: Predsedniška kampanja s pretepanjem in žalitvami. Privrženci Walense in Tyminskega so prestopili vse meje spodobnosti.

Bagdad: Irak je sklenil, da bo dovolil zapustiti državo vsem tujim državljanom. ZDA pravijo, da to ne bo spremenilo njihovega odnosa do zalivske krize in umika Iraka iz Kuvajta.

Bagdad: Iraški parlament je sprejel predlog predsednika Sadama Huseina, da smejo vsi talci iz tujine zapustiti državo. Odločitev velja za 2600 državljanov zahodnih držav in Japoncev, ki se bodo lahko vrnil domov do konca leta.

Budimpešta: Ante Marković se je sestal z madžarskim premierom Jozsefom Antallom. V Budimpešti si želijo stabilno Jugoslavijo.

Zofija: Bolgarski predsednik Željko Želez je za novega bolgarskega premiera imenoval 53-letnega Dimitra Popova.

Budimpešta: Romunski parlament je sprejel zakon, po katerem bodo tujci, ki bodo svoja sredstva vlagali v romunsko gospodarstvo, dve leti oproščeni davka.

ALI SO TUDI VAS OŠKODOVALI

Spisek v Celju zaplenjenih nepremičnin

Nadaljujemo z objavljanim seznamom nesrečnikov, ki so po končani vojni zaradi ravnanja takratne oblasti ostali brez vsega imetja in najpogosteje tudi brez – življenja. Krutost zmagovalca in grabežljivost preživelih sta bili brezmejni. Z globokim spoštovanjem za hrabrost in z iskreno hvaležnostjo, da nam je bil del tega gradiva ponujen v objavo, se zahvaljujemo zgodovinarju Milku Mikoli in vodstvu Zgodovinskega arhiva v Celju.

Celje – mesto:

Nadaljevanje iz prejšnje številke

- ZGORNJA HUDINJA 42** (pritlična hiša z gospodarskim poslopjem) – lastnik **Kindlhoffer Friderik** – vrednost (eno stanovanje) 69.980 din;
- TOMŠIČEV TRG 9** (dvonadstropna trgovska in stanovanjska hiša) – lastnik **dr. Gollitsch Eduard** – vrednost (dva lokala, javna knjižnica, štiri stanovanja) 1.026.240 din;
- DEČKOVA 5** (enonadstropna vila) – lastnik **Wilfling Ferdinand** – vrednost (pet stanovanj) 366.160 din;
- ZIDANŠKOVA 1** (velika trgovska in stanovanjska hiša z gospodarskimi poslopiji) – lastnik **Zangger Robert** – vrednost (sedem stanovanj, pet pisarn, trgovski lokal, osem skladišč, žganjarna) 2.039.350 din;
- STANETOVA 5** (dvonadstropna hiša s trgovskim lokalom) – lastnika **Fröhlich Albert in Marija** – vrednost (trgovski lokal, krznarska delavnica, dve stanovanji) 445.000 din;
- JETNIŠKA 15** (pritlična hiša s pleskarsko delavnico) – lastnik **Prelog Franc** – vrednost (delavnica, dve stanovanji) 90.400 din;
- IPAVČEVA 9** (pritlična zgradba) – lastnik **Jellens Ivan** – vrednost (dve skladišči, ena garaža) 88.050 din;
- ČRET 63** (pritlična hiša) – lastnica **Müller Elizabeta** – vrednost (dve stanovanji) 106.613 din;
- PREŠERNOVA 6** (dvonadstropna trgovska in stanovanjska hiša z dvoriščnim traktom) – lastnika **Junger Ludvik in Franciška** – vrednost (mesarija z delavnico, pet stanovanj, tri sobe) 655.150 din;
- GUBČEVA 8** (dvonadstropna stanovanjska hiša) – lastnici **Gosleth Virginija in Vilhelmina** – vrednost (tri stanovanja, dve sobi in pet pisarn) 1.008.700 din;
- PREŠERNOVA 7** (enonadstropna trgovska in stanovanjska hiša) – lastnik **Hönigmann Ivan** – vrednost (trgovski lokal in skladišča, eno stanovanje) 786.325 din;
- STANETOVA 19** (dvonastropna trgovska in stanovanjska hiša) – lastnik firma **Woschnagg – Rakusch** – vrednost (štiri trgovski lokali s skladišči, dve garaži, dve delavnici, štiri stanovanja, dve sobi) 2.432.871 din;
- JURČIČEVA 4** (enonadstropna hiša z gospodarskim poslopjem) – lastnik **Pacciaffo** – vrednost (dve stanovanji) 596.500 din;
- ZRINSKEGA 5** (enonadstropna komfortna vila) – lastnica **Rischner Pavla** – vrednost (tri stanovanja) 882.500 din;
- PREŠERNOVA 19** (dvonadstropna trgovska in stanovanjska hiša) – lastnik **Jellenz Ivan** – vrednost (dva trgovska lokala, deset skladišč, tri pisarne, dve stanovanji) 1.439.983 din;
- CESTA NA GRAD 30** (pritlična stanovanjska hiša) – lastnik **Peressich Ivan** – vrednost (dve stanovanji) 82.870 din;
- TOMŠIČEV TRG 13a** (enonadstropna trgovska stanovanjska hiša) – lastnica **Gasser Käthe** – vrednost (lekarna, eno stanovanje, tri sobe) 792.600 din;
- KIDRIČEVA 11** (dvonastropna trgovsko stanovanjska hiša) – lastnik **Hranilno in posojilno društvo** – vrednost (kavarna, skladišča, dve garaži, pet stanovanj) 1.563.910 din;
- KIDRIČEVA 9** (dvonadstropna trgovsko stanovanjska hiša) – lastnik **Hranilno in posojilno društvo** – vrednost (poslovni lokali denarnega zavoda, pet stanovanj) 1.280.300 din;
- TOMŠIČEV TRG 12** (enonadstropna trgovsko stanovanjska hiša) – lastnik **Hranilno in posojilno društvo** – vrednost (dva trgovska lokala, pisarna, skladišče, eno stanovanje) 487.800 din;
- STANETOVA 22** (dvonadstropna trgovsko stanovanjska hiša) – lastnik **Hranilno in posojilno društvo** – vrednost (trije trgovski lokali, tri delavnice, devet stanovanj) 1.741.230 din;
- AŠKERČEVA 5** (deloma enonadstropna, deloma nadprtilična stanovanjska hiša) – lastnik **Hranilno in posojilno društvo** – vrednost (dve stanovanji, kleparska delavnica, pisarna) 815.915 din;
- LISCE 41** (pritlična stanovanjska hiša) – lastnika **Kumeršek Ana in Franc** – vrednost (dve stanovanji, dve sobi) 110.960 din;
- PEGANOVA 12** (visokopritlična vila) – lastnika **Heilmann Rudolf in Viktorija** – vrednost (dve stanovanji, ena podstrešna soba) 318.350 din;
- LJUBLJANSKA 11** (enonadstropna hiša, gostilna s tujskimi sobami) – lastnica **Škoberne Terezija** – vrednost štiri gostinske sobe, kuhinja, dve shrambi, pet tujskih sob, eno stanovanje) 701.400 din;
- LJUBLJANSKA 29** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnik **Srebotnjak Ivan** – vrednost (štiri stanovanja) 577.400 din;
- KOCENOVA 13** (nadprtilično skladišče) – lastnik **Rakusch Danijel** – vrednost (klet in skladišča) 42.480 din;
- NOVA VAS 33** (pritlična stanovanjska hiša) – lastnika **Lampi Štefan in Otilija** – vrednost (dve stanovanji, tri sobe) 98.325 din;
- STANETOVA 15** (enonadstropna vogalna trgovsko-stanovanjska hiša) – lastnica **Švab Ana** – vrednost (pet trgovskih lokalov, pet stanovanj) 908.451 din;
- DRAPŠINOVA 20** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnik **Špeglič Martin** – vrednost (dve stanovanji) 303.449 din;
- OBLAKOVA 2** (enonadstropna komfortna vila) – lastnica **Codelli Franciška** – vrednost (zgradbo je prevzel Dečji dom) 755.960 din;
- ŠLANDROV TRG 2** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnica **Škoberne Terezija** – vrednost (štiri stanovanja) 596.495 din;
- LJUBLJANSKA 19** (enonadstropna hiša z mehanično delavnico) – lastnika **Haselbah Štefan in Karolina** – vrednost (ena delavnica, pisarna, dve skladišči, dve stanovanji) 617.920 din;
- ZIDANŠKOVA 4** (deloma dvonadstropna, deloma enonadstropna trgovsko-stanovanjska hiša) – lastnika **Hofbauer Anton in Štefanija** – vrednost (pet stanovanj, dva trgovska lokala, pisarna, skladišča, garaža) 1.133.630 din;
- VEGOVA 1** (enonadstropna vila) – lastnica **Evangeljska župnija** – vrednost (dve stanovanji, pisarne) 2.092.000 din;
- JETNIŠKA 16** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnica do polovice **Rauch Ana** (druga polovica **Bezenšek Mine in Branka** ni zaplenjena) – vrednost (gostilniški lokal, steklarska delavnica, skladišče, tri stanovanja, dve sobi) 505.924 din;
- LJUBLJANSKA 11** (mehanična delavnica) – lastnik **Haselbach Štefan** – vrednost (tri mehanične delavnice, dve skladišči, pisarna) 192.860 din;
- STANETOVA 8** (enonadstropna trgovsko-stanovanjska hiša) – lastnik **Herzmann Josip** – vrednost (dva trgovska lokala, brivnica, tri stanovanja, tri sobe) 822.503 din;
- LJUBLJANSKA 27** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnik **Gregl Anton** – vrednost (kovaška delavnica, pet stanovanj, dve sobi, dve delavnici) 526.620 din;
- PLEČNIKOVA 6** (visokopritlična komfortna vila) – lastnica **Tomazič Marija** – vrednost (dve stanovanji, dve sobi) 364.900 din;
- CESTA NA GRAD 42** (enostanovanjska pritlična hiša) – lastnik **Almoslechner Rajnhold** – vrednost 58.800 din;
- CESTA NA GRAD 44** (visokopritlična vila) – lastnik **Almoslechner Rajnhold** – vrednost (štiri stanovanja) 816.850 din;
- PLEČNIKOVA 5** (visokopritlična stanovanjska hiša) – lastnika **ing. Stuhec Bela in Sonja** – vrednost 222.750 din;
- PLEČNIKOVA 16** (visokopritlična vila) – lastnika **Trink Lovro in Ana** – vrednost (tri stanovanja) 288.900 din;
- RAZLAGOVA 3** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnik **ing. Hruška Emil** – vrednost 1.290.500 din;
- PLEČNIKOVA 14** (enodružinska stanovanjska hiša z gospodarskim poslopjem) – lastnica **Žumer Marija** – vrednost (eno petsobno stanovanje) 577.625 din;
- ZIDANŠKOVA 13** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnik **Rakusch Danijel** – vrednost (tri stanovanja, ena soba) 212.600 din;
- ZIDANŠKOVA 21** (enonadstropna trgovsko stanovanjska hiša) – lastnik **Taček Ivan** – vrednost (trgovski lokal, skladišča, dvosobno stanovanje, šest sob) 220.200 din;
- CESTA NA GRAD 18** (pritlična enodružinska hiša) – lastnika **Vrečko Rudolf in Suzana** – vrednost 146.680 din;
- AŠKERČEVA 11** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnik **dr. Rühl Valter** – vrednost (tri stanovanja, štiri sobe) 649.350 din;
- DEČKOVA 2** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnika **Fajgl Adolf in Jožefa** – vrednost (pekarna, dva trgovska lokala, enajst stanovanj, dve sobi) 751.800 din;
- LJUBLJANA 26** (enonadstropna vila) – lastnik **Stiger (Gustav) Verner** – vrednost (dve stanovanji, obširna gospodarska poslopja, garaže, blizu 23 tisoč kvadratnih metrov ograjenega vrta) 3.768.337 din;
- PLEČNIKOVA** (lesena lovska kočica) – lastnika **Planinc Oto in Ana** – vrednost (dve stanovanji) 267.415 din;
- GUBČEVA 1** (enonadstropna trgovsko-stanovanjska hiša) – lastnika **Sagar Karl in Ivana** – vrednost (trgovski lokali, skladišča, stanovanje, dve sobi) 310.700 din;
- PLEČNIKOVA 2** (nadprtilična stanovanjska hiša) – lastnica **Sucher Elza** – vrednost 150.200 din;
- PLEČNIKOVA 13** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnik **Jellenz Ivan** – vrednost (štiri stanovanja, dve sobi) 551.000 din;
- PREŠERNOVA 9** (trgovska in stanovanjska hiša) – lastnik **Wegg Toni** – vrednost (trgovski lokali in skladišča, stanovanje, dve sobi) 671.650 din;
- NA OKOPIH 9** (skladišče) – lastnik **Stieger Verner** – vrednost 82.350 din;
- BREG 8** (pritlična hiša s trgovskim lokalom) – lastnika **Majetic Ana in Andrej** – vrednost (en trgovski lokal, eno stanovanje) 130.250 din;
- LISCE 21** (visokopritlična stanovanjska hiša) – lastnika **Rajniš Jože in Ana** – vrednost (štiri stanovanja) 171.150 din;
- MIKLAVŽEV HRIB 4** (enonadstropna stanovanjska komfortna hiša) – lastnik **dr. Sadnik Rudolf** – vrednost 633.295 din;
- TOMŠIČEV TRG 11** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnik **Lakič Avgust** – vrednost (dva trgovska lokala, skladišče, tri stanovanja) 698.500 din;
- POHORSKA 13** (visokopritlična stanovanjska vila) – lastnika **Gradt Gottfried in Adela** – vrednost (dve stanovanji) 209.350 din;
- BREG 13** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnica **Vinko Štefanija** – vrednost (štiri stanovanja, dve gostinski sobi, trgovski lokal), 226.285 din;
- ZIDANŠKOVA 27** (dvonadstropna stanovanjska hiša z dvonadstropnim prizidkom) – lastnika **Korber Ivana in dediči** – vrednost (dva trgovska lokala, tri stanovanja, tri sobe) 682.600 din;
- DR. KRŽIŠNIKOVA 2** (enonadstropna komfortna stanovanjska hiša) – lastnik **dr. Kalan Ernest** – vrednost (šest stanovanj in ena soba) 260.600 din;
- AŠKERČEVA 17** (enonadstropna stanovanjska hiša) – lastnika **Razinger Franc in Hedvika** – vrednost (tri stanovanja, ena soba) 655.359 din.

DANES SMO, JUTRI NISMO

Vsi mozirski predsedniki

Dr. ANTON ŽUNTER, Slovenska demokratična zveza, rojen 6. 3. 1949, doma iz Nizke na Rečici. Po poklicu je zdravnik, zaposlen v Zdravstvenem domu na Lučah; ločen, ima 4 otroke; živi v hiši, vozi golfa in je navdušen planinec;

V stranki je kakih 140 članov, sam je republiški poslanec in predsednik Demosa v mozirski občini.

Najljubša jed: banane z mlekom
Horoskop: RIBI

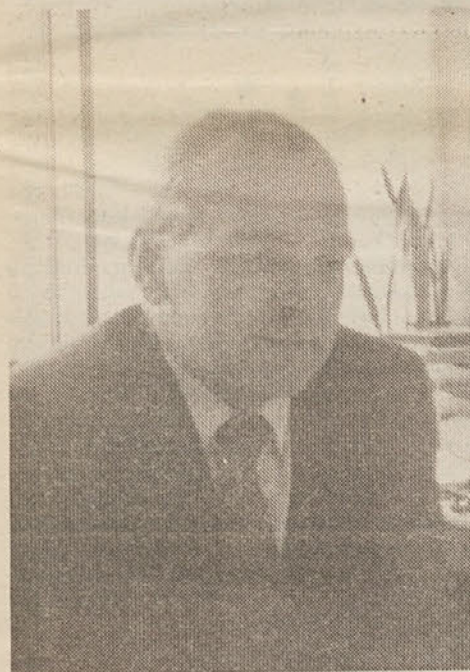
Najljubša jed: gobe
Horoskop: STRELEC

ZDRAVKA HRIBERŠEK-LADINEK, Liberalna demokratična stranka, rojena 12. 8. 1962, doma iz Varpolja. Po poklicu je višja upravna delavka, zaposlena v Vegradu v Velenju. Je poročena, nima otrok. Vozi fiat 126, ki je trenutno pokvarjen. Rada pleše, igra tenis in hodi na izlete.

Stranka ima kakih 50 članov. Imajo 4 poslance v občinskem družbenopolitičnem zboru, iz njihovih vrst je podpredsednik občinske skupščine.

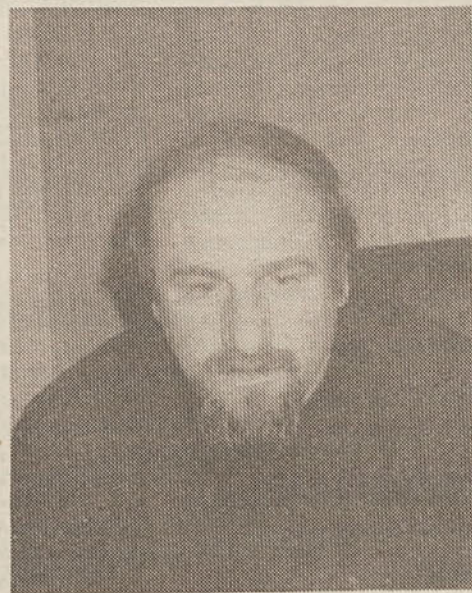
Najljubša jed: češpljevi cmoki in puding
Horoskop: LEV

MARKO PURNAT, Stranka demokratične prenovе, rojen 6. 1. 1945, živi v Mozirju. Po poklicu je strojni tehnik, zaposlen kot pomočnik direktorja za kakovost in standardizacijo v Gorenju MGA v Nazarju. Je poročen, ima dva otroke. Stanuje v hiši in vozi citroena BX.

V stranki je kakih 250 članov. Imajo 3 poslance v občinskem družbeno-političnem zboru in 17 poslancev v republiški skupščini.

Najljubša jed: mlečne in krompirjeve jedi
Horoskop: KOZOROG

IVAN KREFL, Liberalna stranka, rojen 11. 9. 1949, doma iz Nazarja. Po poklicu je diplomirani inženir strojništva, ima podjetje Bunny, ki je bilo v poplavi zelo prizadeto. Je poročen, ima 3 otroke. Vozi staro stoenko, ker mu je dva boljša avtomobila zalila voda.

V stranki je kakih 170 članov. Imajo enega poslanca v občinskem izvršnem svetu in družbenopolitičnem zboru. Pripravljajo ustanovitev mladih krščanskih demokratov.

Stranka ima okoli 2000 članov. V republiški vladi imajo 5 poslancev, v občinski pa nobenega.

Najljubše jedi ne pozna, ker hrani ne posebej pozornosti.

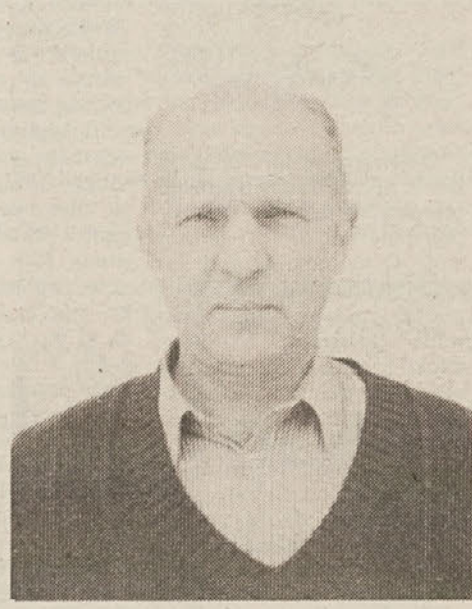
Horoskop: DEVICA

V občini Mozirje imajo tudi Socialistično stranko, a je sedaj brez predsednika.

Slovenska demokratična zveza, Slovenski krščanski demokrati, Liberalna stranka in Slovenska kmečka zveza so v občini Mozirje združene v Demos.

FRANC BEZOVŠEK, Slovenska kmečka zveza, rojen 18. 10. 1935, doma iz Lenarta pri Gornjem Gradu. Po poklicu je agronom, preživlja se z obdelovanjem kmetije, ki meri 50 hektarov, redi tudi 16 glav živine. Je poročen, ima 4 otroke in vozi talbolta sambo. Je lovec in čebelar.

V stranki je kakih 800 članov. Imajo 8 poslancev v občinskem zboru združenega dela in v družbenopolitičnem zboru.

Najljubša jed: tople murke
Horoskop: TEHTNICA

NOVA DOBA

93,7 MHz

VELIKI RADIJSKI BAZAR

Radio Šmarje
pri JelšahTRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE P. O. CELEIE
AVTOTEHNIKABefragarna ul. 13
63200 CELEIE
telefon: (062) 811-131
okrajni DD 32-730
pomočnik direktorja DD 38-860
telex 33-804
telex (062) 38-725

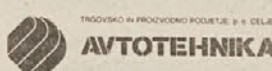
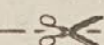
SODELUJTE V DECEMBRSKI AKCIJI!

Odgovorite na vprašanja pokroviteljev in vsak dan poslušajte spored Radia Šmarje. Kupon z odgovori izrežite, napišite nanj svoj popolni naslov in ga čimprej pošljite na:

Uredništvo Radio Šmarje, 63240 Šmarje pri Jelšah

Na ta način boste sodelovali v velikem nagradnem žrebanju, ki bo 27. decembra ob 19. uri v Kulturnem domu Šmarje pri Jelšah z neposrednim radijskim prenosom.

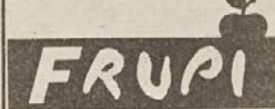
NAGRADE: osebni avtomobil, plinski kotel za centralno ogrevanje, predsoba, barvni TV sprejemnik, 7-dnevno letovanje na morju, vikend paketi, bančni depozit v višini 5.000,00 din, keramika, avtomobilske gume, 10 kg hlebec Gauda sira, popusti pri nakupu različnega blaga in še sto drugih nagrad.

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE P. O. CELEIE
AVTOTEHNIKA

AVTOTEHNIKA Naštev 3 prevozna sredstva (tudi brez lastnega pogona), ki jih prodajajo poleg osebnih avtomobilov.

Trgovska delovna organizacija P. O.
JELŠA
Šmarje pri Jelšah

JELŠA Katerega leta je bila odprta Blagovnica v Rogški Slatini?

FRUPI Naštev 3 okuse sadnih sokov in enega sirupa FRUPI v pur-pack embalaži.

SOTELSKA B. - ROGAŠKA SLATINA
telefon: (062) 813-323; telex: (062) 813-323

KEROS Kaj je osnovni prodajni program trgovine KEROS?

ZELENA DOLINA
CELEIE

MLEKARNA Naštev šest glavnih proizvodov Celeie iz Arje vasi blagovne znamke »Zelena dolina«.

trgovsko in proizvodno podjetje
LIPA

LIPA Vpišite slogan trgovskega podjetja LIPA Šentjur.

EMO

EMO Ime plinskega kotla za centralno ogrevanje, ki je proizvod sodelovanja z italijanskim partnerjem.

INPOS

INPOS Osnovni prihranek pri nakupu gradbenega materiala v % preko stanovanjske zadruge.

Ime priimek
naslov

JOZAFAT

Dojenček je lačen

Dojenček je na svet in je lačen. Silovit sesalni nagon ga primora, da veselo sesa iz toplih materinih prsi. To je zanj najlepše na svetu, pa tudi zelo pomembno, da bo lahko zrastle v pravega junaka oziroma junakinjo. Materino mleko je naravna in najboljša otrokova prehrana. Ima primerno toploto, je sterilno, »stekleničke« so vedno pripravljene in sterilne in jih ni potrebno nikoli prekuhati. Si predstavljate, da bi morali prekuhati stekleničke in z njimi kar celo mamo? No, da se to ne zgodi, je mati narava uredila tako, da je vse prav. Mleko iz materinih prsi je prilagojeno otrokovim prebavnim zmogljivostim in je zaradi zanemarljive okuženosti najboljšo varstvo pred želodčnimi in črevesnimi obolenji. Z njim otrok dobiva tudi obrambne snovi zoper različ-

ne bolezni. Pri novorojenčku, ki se hrani z materinim mlekom, le redkokdaj nastopijo prebavne motnje.

Prve dni po rojstvu otroka izločajo dojke rumenkasti in gosti kolostrum in pravo mleko se začne izločati šele med drugim in petim dnevom po rojstvu. Izločanje mleka izzove dojenčkovo sesanje. Količina bolj se dojki izprazni, toliko več mleka v njih nastaja. Otrok naj sesa petkrat na dan, v pravilnem štiri urnem ritmu. Ker otrok med sesanjem pogoltne tudi nekaj zraka, mu moramo omogočiti, da se mu sesanje spahne, da gre zrak ven. Tudi če mleka ni, je potrebno dajati dojenčka k prsim. Če je premalo mleka, je potrebno manjkajoče mleko nadomestiti s stekleničko. Ta mešana kombinacija je zelo v redu. Če dodamo umetnemu mleku le malo materinega mleka, je mnogo bolj prebavljivo. V idealnem primeru traja dojenje šest mesecev. Vendar je to že redko. Ob koncu petega meseca dojenja lahko že preidemo na umetno prehrano. Počasi mu začnemo dodajati sadje in zelenjavo, to dodatno hrano je najbolje kupiti industrijsko pripravljeno

v kozarcih in stekleničkah. To hrano pripravljajo samo iz neoporečnega sadja in zelenjave, ki je brez pesticidov in umetnih gnojil. Zgodnje uživanje tako pripravljene hrane lahko prepreči anemijo, ki nastane pri nekaterih dojenčkih, hranjenimi samo z materinim mlekom, zaradi pomanjkanja železa v petem, šestem ali sedmem mesecu. Od sedmega meseca dalje mu lahko ponudimo nastrgano jabolko, banano in sveže sadje, ki smo ga dolgo kuhali, nato pretlačili in osladili. Približno v osmem mesecu se obrok obogati z raznovrstno hrano in v tem obdobju tudi dobro prenese jajce. Začenjamo tako, da mu damo najprej surovo jajce, samo na vrhu žličke v juhi. Ta opreznost je potrebna zaradi alergije, ki se kaže v obliki urtikarije, to je z nastopom srbečih kožnih izpuščajev, bruhanja ali driske po prvem užitju ali kasneje, če otrok použije preveč jajc.

Razen v juhi raztopljeno lahko dajemo s sladkorjem pomešano jajce in to v količinah, ki pri 12-mesečnem otroku ne preseže polovice rumenjaka enkrat ali dvakrat na teden. Če pa je že od kon-

ca četrtega meseca otroček navajen na juhice, se lahko primeri, da odkloni manj tečno mlečno hrano. V tem primeru lahko odlično nadomestimo pomanjkanje mlečnih proteinov s proteinskimi preparati, z živilskimi in rastlinskimi preparati. Tu igra zelo veliko vlogo soja, iz katere lahko pripravimo odlično mleko in pozneje druge oblike npr. sirček tofu. Hrano pripravljeno iz soje smejo uživati tisti dojenčki, ki ne prenesejo mlečnih beljakovin.

Zelenjavna juhica

Potrebujemo: 4 dag pora, 2,5 dag zelene, 2,5 dag korenja, 4 dag krompirja, 2,5 dcl vode ali telečje kostne juhe, 20 g zdroba, nekoliko soli.

Na kocke zrezan krompir in preostalo zelenjavo skuhamo v slanem kropu oziroma v telečji kostni juhi. Nato vse zmešamo v električnem mešalniku. To zelenjavno juhu lahko še zgostimo z žlico kisle smetane.

Na drugi način pa zelenjavo precedimo in v bistro juho zakuhamo med stalnim mešanjem pšenični zdrob. Juho kuhamo približno 10 minut in pri tem moramo paziti, da ne nastanejo kepice.

Zdrobova mesna juha

Potrebujemo: četrt litra zelenjavne juhe, 20 g pšeničnega zdroba, malo soli, 50 g nemastne teletine, ki smo jo zmelili v homogeno maso.

V posodici segrejemo zelenjavno juho in ko zavre, zakuhamo vanjo pšenični zdrob ter pustimo, da se kuha približno 10 minut. Med tem iz telečjega mesa naredimo drobne kroglice in jih zakuhamo v zdrobovo juho.

Pire iz buče in korenja

Potrebujemo: eno majhno bučo, 100 g krompirja, slano vodo, 50 g mleka, malo soli in žličko olja.

Bučo olupimo in odstranimo semenke ter jo narežemo na majhne kocke. Tudi krompir olupimo, operemo in narežemo na kocke. Oboje skuhamo do mehkega v slani vodi. Nato precedimo in zelenjavo zmeljemo v električnem mešalniku. Zmes vlijemo v posodo in med mešanjem segrevamo toliko časa, da se pire zgosti. Sedaj dodamo mleko in še nekoliko pokuhamo, da dobimo enako-

merno gost pire. Zabelimo ga z žličko olja in ponudimo.

Sesekljana teletina z maslom

Potrebujemo: 60 g nemastne teletine brez žilic in mastnih delov, nekoliko soli in žličko masla.

Teletino sesekljamo v električnem mešalniku in dobimo mesni pire. Posolimo sesekljano meso in iz njega naredimo pleskavico. V ponvi segrejemo maslo in na njem pečemo meso na zmerni vročini. Vmes pleskavico enkrat obrnemo in pečemo toliko časa, dokler ne izhlapi vsa tekočina. Ko je vse skupaj pečeno, meso pregnetemo z vilicami in takoj ponudimo.

Bananin pire s pomarančnim sokom

Potrebujemo: eno zrelo banano, sok pol pomaranče in žličko sladkorja.

Pomarančo iztisnemo in precedimo sok. Banano olupimo, jo narežemo na kolutarje in jih damo na krožnik. Prelijemo jih s pomarančnim sokom in potresemo s sladkorjem. Nato vse skupaj dobro pretlačimo z vilicami v pire.

Ljubljanska banka

V LB Splošni banki Celje bo od 12. 12. 1990 ponovno možno vezati enomesečne dinarske depozite po 40% letni obrestni meri.

Da pa bo zanimiva tudi vezava na daljši rok, bo banka od 12. 12. 1990 dalje **ob sklenitvi pogodbe** o tromesečnem ali šestmesečnem dinarskem depozitu, varčevalcu odborila premijo. Ta premija bo znašala za tromesečne depozite 5%, za šestmesečne depozite pa 10% od vezanega zneska. Za znesek premije se poveča začetna glavnica.

Tako povečana glavnica se obrestuje po naslednjih letnih obrestnih merah:

tromesečni dinarski depozit z začetno glavnico		
do 10.000.-		25%
nad 10.000.-		30%
nad 50.000.-		40%

Premija in obresti, obračunane od začetne glavnice povečane s premijo, povečajo sredstva občana v višini od 52,35% do 69,49% letne obrestne mere, seveda v odvisnosti od roka vezave in višine vezanega zneska.

V nadaljevanju sledi primer šestmesečne vezave z obračunom premije in obresti po sedaj veljavnih obrestnih merah.

Na začetno glavnico 60.000. – din šestmesečnega depozita prejme varčevalec 6.000. – din premije in 12.056,30 din obresti, obračunanih za 182 dni, na znesek 66.000. – din, po 40% obrestni meri.

Glavnica 60.000. – din se je v 182 dneh povečala za 18.056,30 din, kar je enako 69,49% letne obrestne mere.

V deviznem varčevanju so novost kratkoročni devizni depoziti za zneske nad 10.000. – DEM.

Tromesečni depoziti se obrestujejo po 7,25% letni obrestni meri, šestmesečni pa po 7,40% letni obrestni meri.

LJUBLJANSKA BANKA
SPLOŠNA BANKA CELJE d.d., CELJE

Konec naše prihodnosti

Če se bo zgodilo, da bodo roboti izpodrinili delavce, bo to več kot samo sprememba v produkcijskem sistemu. Tiste dežele, ki bodo imele največ robotov, se bodo znašle na vrhu nove globalne moči. Robotizacija bo omogočila kakovostnejšo in cenejšo proizvodnjo dobrin, industrija robotov bo postala ena najdonosnejših in najpomembnejših panog razvitega Zahoda. Proizvodnja in izvoz robotov bo v prihodnjem desetletju obvladovala nekatere vrste visokotehnoloških industrij 21. stoletja, kot so jih v našem stoletju avto, kemija in jeklo. V obdobju dražje energije pomenijo roboti večjo produktivnost, manjše stroške in celo boljše kakovost v primerjavi z živo delovno silo. V prejšnjem desetletju je produktivnost v Ameriki, merjena s številom narejenih dobrin in delovnih zmogljivosti na uro, zdrsnila tako nizko, da je bilo na svetovnem trgu vedno manj izdelkov »made in USA«. V istem obdobju se je japonska storilnost skokovito povečala. Tudi produktivnost v Evropi je bila le za spoznanje večja. ZDA lahko osvobodijo padca storilnosti samo roboti in popolnoma avtomatizirane tovarne.

Prvi moderni robot je nastal v Ameriki 1961. leta. Joseph Engelberger, oče današnjih robotov, je naredil mehansko palico v obliki človeške roke in jo »priključil« na računalnik. Napravo je ime-

noval »unimat«. Leta 1970 je po svetu nastalo nekaj ducata poskusnih robotov. Toda to so bile drage igrače za znanstvenike in avtorje znanstveno fantastičnih romanov. Šele eksplozija cen v sedemdesetih letih je povzročila revolucijo v robotizaciji. Inflatcijski vihar je znižal vrednost dolarja za polovico, zaradi česar so močno porasli tudi proizvodni stroški. Poleg energije so poskočile cene jekla in aluminija. Dragi so postali izdelki, narejeni na temelju nafte – od plastičnih kemičnih svinčnikov do oblačil iz poliestra. Če se spomnimo dobrega starega VW hrošča iz leta 1969, je zanimivo, da njegova cena ni preseгла 1800 dolarjev, da pa njegovega naslednika rabbita ni bilo mogoče dobiti za manj kot 10 tisoč dolarjev, kar pomeni 450 odstotkov višjo ceno.

Prva velika visoko tehnološka vojna v robotiki se je začela v avtomobilski industriji, tako rekoč na avtomobilskem tržišču, ki so ga dolgo obvladovali ZDA. Začeli so jo Japonci, ki so ob izredni podražitvi energije ugotovili, da bodo njihovi manjši avtomobili bolj ekonomični, cenejši in torej primernejši od velikih ameriških cestnih križark. Lotili so se proizvodnje in jih več milijonov izvozili v ZDA. Detroit je proizvodnjo takih avtomobilov uvajal le počasi in ga je zakasnitev skoraj uničila. Šele pritisk ameriške

vlade na Tokio, da zmanjša izvoz, kar se je tudi zgodilo, je rešil avtomobilsko industrijo v Detroitu. Čeprav danes tako poslovneži kot politiki neradi priznajo, da so bili Japonci naravnost briljantni v svoji tržni strategiji, ko so začeli s proizvodnjo malih avtomobilov, pa zatiskajo oči pred bistvenim elementom tega »avtomobilskega čudeša«, ki ga je vedno več v drugih industrijah – pred robotom.

ROBOTSKA MRZLICA

Prvi japonski robot je bil kopija ameriškega modela. Kawasaki si je pridobil licenco za tehnologijo v družbi Unimation, ki jo je ustanovil Engelberger 1968. leta. V tem času pa je bil robot le velika igrača. Lahko je počel izjemne reči, ampak le za izredno drag denar. Ljudje, se pravi delavci, so bili na Japonskem veliko cenejši pred naftno krizo. Pravzaprav je 1970. leta veljala proizvodnja in namestitev enega robota dvanajstkrat toliko kot zaposlitev delavca v vsem letu. V ZDA in Evropi ni bilo dosti drugače. Toda ob inflacijskem udaru je postajala cena robotov atraktivnejša. Polet ji je dala mikroelektronska revolucija, ki je od 1970. leta dalje vztrajno zmanjševala računalniške in njihovo ceno. To so ugotovili tudi Japonci.

(Dalje)

AKCIJA NOVE DOBE

STRAN UGODNIH PONUDB

Iščete blago po ugodnih cenah ali atraktivne izdelke, ki jih ni mogoče povsod kupiti

Prihranite si utrudljivo tekanje po trgovinah. NOVA DOBA je za vas zbrala najbolj ugodne ponudbe trgovin, lokalov in agencij na Celjskem. Preglejte jo in izberite.

Odslej bomo takšno stran, stran ugodnih ponudb pripravljali vsak teden, saj vemo, da ugodni nakupi postajajo nuja. Z NOVO DOBO boste na enem mestu prišli do najboljših informacij o tem, kaj, kje in po čem lahko kupujete. Z NOVO DOBO najpreprosteje varčujete čas in denar!

BOUTIQUE
ZORA

Titov trg 1
Celje
tel. 33-843

moško, žensko perilo,
bluze, srajce okrasne
sveče, bižuterija,
darila, izdelki iz uvoza

UGODNA PONUDBA
- MOŽNOST PLAČILA
NA 3 OBROKE

Vinoteka-Mini Market
»ABAKS«

**IZREDNO
UGODNE CENE
BUTELJK
- BOŽIČNA
AKCIJA**

Karton 12 steklenic 1/0,75	
Laški rizling	44,80
Šipon	44,80
Sauvignon	53,00

DOSTAVA NA
DOM

Trgovina ZOYA
Vida Medved
ŠKOFJA VAS

Posebna ponudba
- pralni prašek OSKAR v trdi
embalazi 59,90 din
- moški in ženski smučarski kombinezoni 684,00 din

Boutique - prodajalna

art

boutique-prodajalna
Žalec, Slandrov trg 36
tel. (063) 713-205

VAŠ MALČEK ŽELI BITI
ŠOFER ALI MOTORIST

Željo mu izpolni dedek Mraz
Akumulatorski avtomobili
in motorji
SAMO V TRGOVINI ART

BOUTIQUE DANA:

poročne - maturantske
obleke

ŠKORPION: moške in
ženske obleke iz uvoza

Slandrov trg 24
Žalec
tel. (063) 713-233

AD

AVTOOPREMA
Dokoplast
- ŽALEC

Proizvodnja in izdelovanje
dodatne avto
opreme, ki jo po zelo
ugodnih cenah najdete
v naši trgovini

ŠLANDROV TRG 2
ŽALEC

Komisijška prodajalna
trgovina
videoteka

QUAN

Kardeljeva 29, Žalec

Vam po zelo ugodnih
cenah nudi

- dežnike po 99,00 din
- komplet commodore
64 po 3490,00 din

**CVETLIČARNA
HOBY-SHOP**

Širok izbor lončnic in novoletnih
aranžmajev po izredno ugodnih cenah
Maja Cuk-Lekše
Prebold 35 063 723-639

DISKONT

SP. REČICA 63270 LAŠKO
(pri tovarni TIM)
tel. (063) 731-046

- olje Zvezda 15,90
din
- moka T 500 1 kg 4,40
din
- koruza 1 kg 3,80 din

Vabimo vas na specialitete

TAJSKE KUHINJE

vsak dan od 18. do 23. ure. Vsak petek in
soboto ples ob živi glasbi.
Informacije po telefonu (063) 723-311

**HOTEL
PREBOLD**

3X

Prestige SALON

PC Nama Levec tel. (063) 26-313
doma (063) 850-012

Ugodne ponudbe
- novoletna darila
- svetila Meblo brez
prometnega davka
- oprema trgovin po
naročilu in Atrium
program

VIKTORIJA

Ana Jančar
63000 Celje, Zidanškova 18

Posredništvo premičnin nepremičnin in komisijška prodajalna,
antikvariat.

V UGODNI PRODAJI

HIŠA na idealni lokaciji z lastnim parkiriščem, primerna za preureditev v več lokalov. V račun se vzame tudi boljši avto.
HIŠA, starejša, na Ostrožnem, potrebna adaptacije, 700 m² vrta.
HIŠA, montažna, enodružinska z garažo in vrtom, takoj vseljiva.
Novejša stanovanjska hiša, kletna etaža 150 m², v bližini Laškega, idealna za trgovino in bife.
STANOVANJSKA HIŠA v Rimskih Toplicah - 100 m², stara 9 let, z vrtom, centralno ogrevanje, telefon, vseljiva takoj, se proda ali zamenja za stanovanje v Ljubljani.
GRADBENI parceli 2 x cca 550 m² ob cesti na Prekorje.
ATRIJSKA HIŠA v Petrovčah, 4. faza, 200 m² stan. površine, 2000 m² vrta, telefon, dve garaži in gospodarsko poslopje.
Vse informacije za ogled, vpogled dokumentov in način plačila na telefone 21-697
36-936
33-220

**POPESTRITE SI
PRAZNIČNE DNI
Z OBISKOM KULTURNE
PRIREDITVE**

S posebnim avtobusom v Maribor in Ljubljano

- 18. 12. Koncert TEREZE KESOVJE v Cankarjevem domu
- 23. 12. Musical MY FAIR LADY v Mariborski operi
- 27. 12. Balet LABODJE JEZERO v Cankarjevem domu
- 28. 12. Božični koncert VICE VUKOVA v dvorani Tabor v Mariboru (v prodaji tudi samo vstopnice)

KONCERT BOŽIČNIH PESMI S SLOVENSКИM OKETOM

- 26. 12. ob 19.00 uri v cerkvi Svetega Duha v Celju
- Predprodaja vstopnic v poslovalnici Popotnika.

POKROVITELJ KONCERTA JE KOVINOTEHNA CELJE

PREŽIVITE BOŽIČNE IN NOVOLETNE PRAZNIKE V IZRAELU, KAIRU, INSTANBULU, PARIZU ALI MOSKVI

ZELO UGODNO! 4 dni z avtobusom, odhodi 30. 12.

- LAGO DI GARDA, cena 3.100
- LAUSANNE, cena 3.600
- AZURNA OBALA, cena 2.300

Možen tudi lastni prevoz!!!

POPOTNIKOVA SMUČARSKA KOLONIJA ZA OTROKE V ČASU ZIMSKIH POČITNIC OD 26. 1. DO 2. 2. 1991 V AVSTRIJSKI VASICI MÜRZSTEG, KJER JE ŽE ZAPADEL PRVI SNEG

CENA 2.930 vključuje prevoz z avtobusom, 7 polnih penzionov, tedensko smučarsko vozovnico, tečaj smučanja, spremstvo pedagoških delavcev in bogat dopolnilni program.

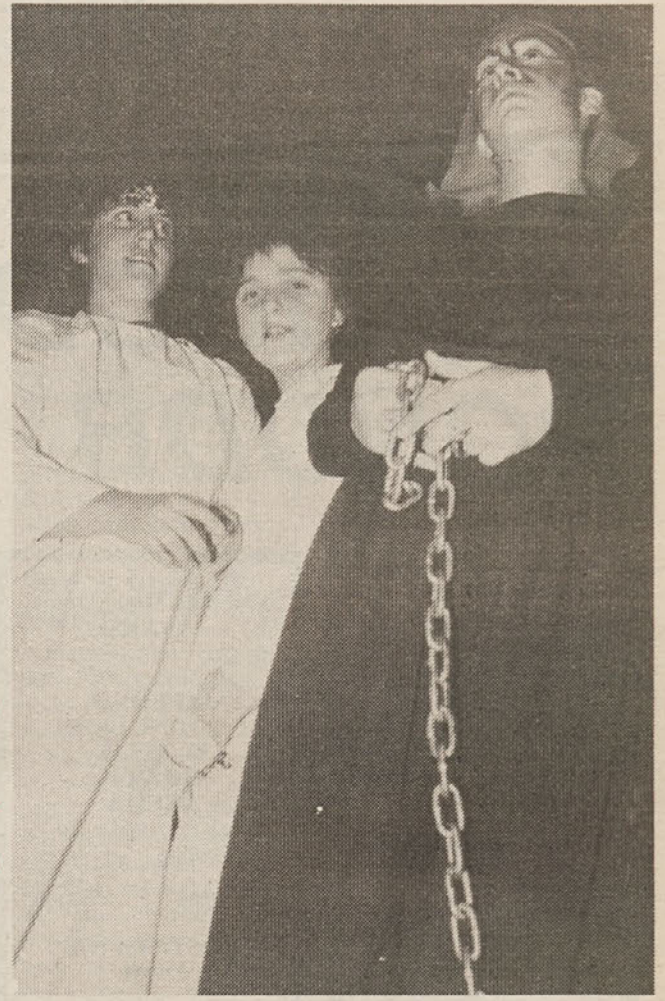
SKI BOOM * SKI BOOM * SKI BOOM * SKI BOOM * SKI BOOM

ENODNEVNI SMUČARSKI PAKETI NA ROGLI V ČASU BOŽIČNIH IN ZIMSKIH POČITNIC: AVTOBUSNI PREVOZ - SMUČARSKA VOZOVNICA IN ENOLONČNICA

Za vas poslujemo od 8. do 19. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure

POPOTNIK

(063) 24-013, 24-019, 29-251
POPOTNIK - KOČENOVA 2 - CELJE Telex: 33884 popot yu

Miklavž
 v Celju in Velenju

